

ODPADY

PO NOVELE S KOMENTÁROM

ULOŽENIE ODPADOV

NOVÝ ZÁKON

JEDNORAZOVÉ OBALY

NOVÝ ZÁKON

VYHLÁŠKY K ODPADOM

ROZSIAHLY KOMENTÁR
ÚPLNÉ ZNENIA ZÁKONOV
VYKONÁVACIE VYHLÁŠKY

ZÁKON O ODPADOCH

s komentárom

ZÁKON O POPLATKOCH ZA ULOŽENIE ODPADOV

ZÁKON O ZÁLOHOVANÍ JEDNORAZOVÝCH OBALOV NA NÁPOJE

P
O
R
A
D
C
A

Vydavateľstvo
ekonomickej
právnej a účtovnej
literatúry

Vážení čitatelia,

Prvoradým cieľom politiky v oblasti nakladania s odpadmi by mala byť **minimalizácia negatívnych účinkov tvorby a nakladania s odpadmi na zdravie ľudí a životné prostredie**.

Politika odpadového hospodárstva by sa mala zameriavať aj na obmedzovanie využívania prírodných zdrojov a uprednostňovať praktické uplatňovanie **hierarchie odpadového hospodárstva** v súlade so zásadou „**znečisťovateľ platí**“. Predchádzanie vzniku odpadu by malo byť prvoradou prioritou odpadového hospodárstva a opätovné použitie a recyklácia materiálov by sa mali uprednostňovať pred energetickým zhodnocovaním odpadu, ak je to z environmentálneho, technického a ekonomického hľadiska možné a vhodné. **Zneškodňovanie odpadu by malo byť až poslednou možnosťou**.

Prvá kapitola obsahuje **zákon o odpadoch po ostatnej novele s podrobným komentárom** k ustanoveniam a predovšetkým k dôležitým zmenám, ktoré sa týkajú nielen podnikateľov, ale celej verejnosti vrátane štátnych orgánov. Zmeny zákona sú prehľadne zvýraznené tak, aby sa v nich čitateľ čo najlepšie orientoval. Ďalšie kapitoly obsahujú právne predpisy týkajúce sa odpadov a vykonávacie **vyhlášky k odpadovému hospodárstvu**.

Vo vydavateľstve Poradca vydávame periodické publikácie – mesačníky a dvojmesačníky: **Poradca** – komentáre k zákonom, **Práce a mzdy** – zmeny v pracovnoprávnej a mzdovej oblasti, **Dane a účtovníctvo** – zmeny týkajúce sa daní a účtovníctva, **1000 riešení** – riešenie prípadov z praxe, **Verejná správa** – prehľad zmien vo verejnom sektore, **100 otázok a odpovedí** – odpovede na aktuálne témy. V každej z týchto publikácií sa venujeme aj problematike odpadov. Celú ponuku nájdete na našom e-shope www.poradca.sk, na otázky Vám dajú odpovede pracovníčky zákazníckeho servisu denne od 9.00 do 16.00 alebo napíšte podnety na mail abos@poradca.sk a redakcia@poradca.sk.

Veríme, že nielen táto publikácia, ktorú držíte v rukách, bude pre vás osozná, ale aj ostatné publikácie Vám pomôžu vyriešiť nejaký pracovný problém.

Prajem Vám nerušené čítanie.

zodpovedná redaktorka

1. KAPITOLA

ZÁKON č. 79/2015 Z. z. O ODPADOCH a o zmene a doplnení niektorých zákonov 3

VYHLÁŠKA Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 371/2015 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o odpadoch 467

VYHLÁŠKA Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 365/2015 Z. z., ktorou sa ustanovuje Katalóg odpadov 545

VYHLÁŠKA Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 366/2015 Z. z., o evidenčnej povinnosti a ohlasovacej povinnosti 577

VYHLÁŠKA Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 382/2018 Z. z. o skládkovaní odpadov a uskladnení kovovej ortuti 655

VYHLÁŠKA Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 373/2015 Z. z. o rozšírenej zodpovednosti výrobcov vyhradených výrobkov a o nakladaní s vyhradenými prúdmi odpadov. 675

2. KAPITOLA

ZÁKON č. 329/2018 Z. z. O POPLATKOCH ZA ULOŽENIE ODPADOV a o zmene a doplnení zákona č. 587/2004 Z. z. o Environmentálnom fonde a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov 739

Nariadenie vlády SR č. 330/2018, ktorým sa ustanovuje výška sadzieb poplatkov za uloženie odpadov a podrobnosti súvisiace s prerozdeľovaním príjmov z poplatkov za uloženie odpadov 752

3. KAPITOLA

ZÁKON č. 302/2019 Z. z. O ZÁLOHOVANÍ JEDNORAZOVÝCH OBALOV na nápoje a o zmene a doplnení niektorých zákonov 757

VYHLÁŠKA Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 347/2019 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o zálohovaní jednorazových obalov na nápoje. 766

ZÁKON O ODPADOCH s komentárom

Ing. Martin Bonek

Úvod

Právny rámec pre nakladanie s odpadmi v Európskej únii tvorí smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpade a o zrušení určitých smerníc.

Právny rámec pre nakladanie s odpadmi v Slovenskej republike v tomto období ustanovuje zákon NR SR č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o odpadoch). Zákon o odpadoch vymedzuje kľúčové pojmy, stanovuje základné požiadavky pre odpadové hospodárstvo a povinnosti prevádzkovateľov zariadení, ktoré vykonávajú činnosti nakladania s odpadom.

Hierarchia odpadového hospodárstva:

- predchádzanie vzniku odpadu,
- príprava na opätovné použitie,
- recyklácia,
- iné zhodnocovanie odpadov,
- zneškodňovanie.

Odpady v minulosti

Odpadové hospodárstvo je na Slovensku riešené už od roku 1991, kedy bol schválený prvý zákon o odpadoch. Vydržal 10 rokov a v roku 2001 ho nahradil zákon o odpadoch č. 223/2001 Z. z. Ten platil až do roku 2015,

kedy došlo k výrazným zmenám, ktoré ovplyvňujú odpadové hospodárstvo až doposiaľ.

Zákon o odpadoch a celé odpadové hospodárstvo funguje aj vďaka vykonávacím vyhláškam. Tých je oproti predošlému stavu viac a aj tie sa vždy viac či menej menia. Výsledkom zmien zákona o odpadoch a vykonávacích vyhlášok je stav, kedy je odpadové hospodárstvo na Slovensku vysoko regulované a aj vysoko administratívne náročné.

Zákon o odpadoch ako základný právny predpis, ktorý rieši odpadové hospodárstvo na Slovensku, je rozsiahly dokument. Okrem klasických pojmových definícií, sankcií, či kontrolných mechanizmov rieši nielen z pohľadu firmy ale aj obce tieto najdôležitejšie oblasti:

- rozoberá povinnosti držiteľa odpadu – týka sa každého, kto produkuje odpady, ďalej s nimi nakladá (aj obci),
- rieši rozšírenú zodpovednosť výrobcov – sú to firmy, ktoré balia niečo do obalov, vyrábajú, či dovážajú obaly, neobalové výrobky, pneumatiky, batérie, elektrozariadenia a vozidlá,
- obciam určuje ako majú nakladať s komunálnymi odpadmi – najdôležitejšia časť z pohľadu obcí a komunálneho odpadového hospodárstva,
- súhlasy, registrácie, vyjadrenia a autorizácie

– vydáva sa veľmi veľa dokumentov a každý subjekt by mal mať udelený taký dokument, ktorý pre svoju činnosť v odpadovom hospodárstve potrebuje.

Zmeny v roku 2019

Zákon č. 292/2017 Z. z. – účinnosť od

1. 1. 2023

Zákon č. 302/2019 Z. z. – účinnosť od

1. 1. 2020, 1. 1. 2021, 1. 7. 2021, 1. 1. 2022,

Zákon č. 364/2019 Z. z. – účinnosť od

1. 9. 2020

Zákon č. 460/2019 Z. z. – účinnosť od

27. 12. 2019, 1. 1. 2020, 1. 7. 2020, 1. 1. 2021,

3. 7. 2021, 1. 1. 2023

Zákon č. 79/2015 Z. z. o odpadoch predloženy Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky nadobudol účinnosť 1. 1. 2016. Okrem toho, že došlo k úprave existujúcich a nastaveniu nových pravidiel v odpadovom hospodárstve pre vytvorenie štandardných podmienok pre uskutočňovanie zmien v prostredí, umožňujúcich rozvoj a realizáciu aktivít v odpadovom hospodárstve, súčasne sa vytvorili podmienky pre právnu istotu v súlade s Európskou úniou.

Cieľom zákona bolo najmä zníženie množstva odpadov,

ktoré sa zneškodňujú skládkovaním, úprava a zameranosť na predchádzanie vzniku odpadu, minimalizácia negatívnych vplyvov vzniku a nakladania s odpadom na životné prostredie a zdravie ľudí, zavedenie a uplatňovanie rozšírenej zodpovednosti výrobcov a dovozcov, štandardným spôsobom obvyklým v iných členských štátoch Európskej únie a jej premietnutie na komunálnu úroveň.

Najväčšou zmenou bolo zrušenie Recyklačného fondu a z toho vyplývajúce zrušenie povinnosti výrobcov a dovozcov platiť relevantný príspevok. Celý systém zabezpečenia povinností výrobcov a dovozcov je zabezpečovaný priamym uplatňovaním princípu rozšírenej zodpovednosti výrobcov a dovozcov, či už individuálne alebo kolektívne.

Ďalšia zmena sa priamo dotýkala vzniku a fungovania organizácií zodpovednosti výrobcov. Bola zavedená povinnosť autorizácie týchto organizácií, pričom autorizáciu udeľuje Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky. Prvoradým cieľom bolo sprehľadniť činnosť týchto organizácií.

Obdobný druh autorizácie Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky udeľuje

aj výrobcovi, ktorí si plnia svoje povinnosti individuálne. Novým zákonom sa vytvorili aj podmienky pre vznik koordinačného centra, ktoré slúži na podporu plnenia zákonných povinností výrobcov a organizácií zodpovednosti výrobcov. Medzi ďalšie zmeny patrilo výrazné sprísnenie podmienok a kontroly výkupu kovového odpadu od fyzických osôb – nepodnikateľov a zákazu ukladať na skládky odpadov vytriedené zložky komunálneho odpadu, na ktoré sa uplatňuje rozšírená zodpovednosť výrobcov a vytriedený biologicky rozložiteľný odpad.

Zákomom o odpadoch došlo k sprehľadneniu celého systému nakladania s odpadom zavedením funkčného, uceleného informačného systému odpadového hospodárstva. Zákon má predovšetkým pozitívny dopad na samosprávu, nakoľko všetky finančné náklady spojené so zberom, spracovaním a recykláciou vybraných prúdov odpadu prešli zo samosprávy na výrobcov a dovozcov. Naopak zákon má negatívny dopad na podnikateľskú sféru, a to zavedením princípu rozšírenej zodpovednosti výrobcov.

Zákon o odpadoch priniesol zvýšený výber správnych poplatkov

za udeľovanie autorizácií, súhlasov, odborných spôsobilostí a udeľovania sankcií (zvýšená kontrolná činnosť, zmena sadzieb pokút). Všetky výnosy z týchto poplatkov sú príjmom štátneho rozpočtu a Environmentálneho fondu.

Náklady spojené so zberom, skladovaním, prepravou a zhodnocovaním kuchynských odpadov musí hradiť prevádzkovateľ

zariadenia školského stravovania, t.j. škola a následne zriaďovateľ zo svojho rozpočtu. Zriaďovateľmi zariadení školského stravovania sú v súčasnosti okresné úrady a samospráva. Ďalej je prevádzkovateľ zariadenia školského stravovania povinný uskladiť tento odpad do uzatvárateľných kontajnerov určených na daný účel, zabezpečiť skladovanie do doby odovzdania sprostredkovateľovi s odpadom, ktorý má oprávnenie. Ministerstvom školstva SR bola vykonaná analýza skutkového stavu zabezpečenia triedeného zberu kuchynských biologicky rozložiteľných odpadov za školské jedálne v zriaďovateľskej pôsobnosti obcí a okresných úradov. Údaje sú spracované z podkladov, ktoré boli predložené školskými jedálňami príslušným okresným úradom v sídle kraja. Náklady zahŕňajú investície do chladiacich zariadení na zhromažďovanie kuchynských odpadov pred ich

zberom a zhodnotením ako i samotné náklady na zber a zhodnotenie kuchynských odpadov. Časť školských zariadení, ktorá je vybavená drvičmi kuchynských odpadov priamo napojených na verejnú kanalizáciu, nemôžu drviče používať a musia si zabezpečiť zákonný spôsob zberu a zhodnotenia kuchynských odpadov, keďže drviče spôsobujú nadmerné zaťaženie stokovej siete.

Prostredníctvom informačných systémov by malo byť umožnené sledovanie odpadu

od vzniku až do stavu jeho konca, monitorovanie opatrení v súvislosti s predchádzaním odpadu, zároveň by mala byť umožnená príprava programov (plánovanie), a v neposlednom rade elektronicky styk s verejnosťou v oblasti podávania žiadostí, autorizácií, súhlasov vrátane evidencie rozhodnutí a elektronické podávanie hlásení o vzniku a nakladaní s odpadom.

Informačné systémy sú rozšírené o nové elektronické služby smerované na elektronizáciu obojstrannej komunikácie medzi orgánmi štátnej správy v odpadovom hospodárstve a dotknutými subjektmi, vrátane výkonu štátnej správy.

Ich súčasťou je časť pre poskytovanie údajov v zmysle plnenia povinností v oblasti národného a medzinárodného výkazníctva a tiež poskytovanie informácií odbornej a laickej verejnosti. Vytvorením nových elektronických služieb sa rozšírila ich dostupnosť pre cieľové skupiny.

Zákon o odpadoch priniesol výrazné zmeny do fungovania podnikateľských subjektov pôsobiacich v odpadovom hospodárstve.

Dôsledným uplatňovaním princípu rozšírenej zodpovednosti výrobcov došlo k výraznému posilneniu ich úlohy v celom systéme. Svoje povinnosti si výrobcovia a dovozcovia môžu plniť individuálne alebo prostredníctvom organizácií zodpovednosti výrobcov. Najväčšie dôsledky sa dotkli práve organizácií zodpovednosti výrobcov. Zákon jasne definuje podmienky ich vzniku a fungovania, má vplyv na fungovanie ostatných subjektov pôsobiacich v odpadovom hospodárstve, nakoľko na vykonávanie svojej činnosti musia mať uzatvorené zmluvy s výrobcami, dovozcami. Dôvodom je skutočnosť, že ak výrobca alebo dovozca je povinný znášať všetky finančné výdavky spojené so zberom, spracovaním a recykláciou svojich výrobkov, musí mať dosah na tieto finančné prostriedky.

Ukončenie činnosti Recyklačného fondu

Ukončením činnosti nezanikne povinnosť

výrobcov a dovozcov zabezpečiť zber, spracovanie a recykláciu vybraného druhu odpadu, ale túto povinnosť si už nebude môcť plniť formou úhrady príspevku do RF, ale individuálnym, resp. kolektívnym plnením.

Zavedenie princípu rozšírenej zodpovednosti

Zavedenie tohto princípu a prevzatie plnenia finančných požiadaviek smerom k zberu, spracovaniu a recyklácii vybraných prúdov odpadov sa prejavuje v znížení miestneho poplatku za komunálny odpad a drobný stavebný odpad, čo má priaznivý dopad na hospodárenie domácností. Reálne zníženie poplatku je však priamo úmerné ochotou občanov výrazným spôsobom zvýšiť efektivitu triedenia odpadov (sklo, papier, plasty a kovy).

Pokiaľ ide o identifikáciu skupín domácností, miestny poplatok za komunálne odpady a drobný stavebný odpad, sa týka každej domácnosti, ide o povinnú platbu pričom výška ako aj možnosti jeho zníženia alebo odpustenia sú v réžii obce. Rozsah vplyvu môže byť ovplyvnený aj skutočnosťou, aké množstvo odpadu dokáže daná obec vytriediť (v porovnaní s množstvom zmesového komunálneho odpadu, ktorý bude zneškodňovať skládkovaním (čím vyššie množstvo vytriedeného komunálneho odpadu vhodného na zhodnotenie, tým priamo úmerne nižšie množstvo zmesového komunálneho odpadu určeného na zneškodnenie).

Zákon o odpadoch priniesol výrazný pozitívny vplyv na životné prostredie ako celok

najmä však na ovzdušie, vodu a pôdu. Prispieva k zvýšeniu vytriedeného odpadu z komunálneho odpadu a tým aj k zníženiu množstva ukladaného odpadu na skládky odpadov a percentuálne zvyšuje množstvo zhodnocovaného odpadu na úkor zneškodňovaného. Znížením množstva skládkovaného odpadu dochádza i k zníženiu produkcie skládkového plynu, ktorý má negatívny vplyv na ovzdušie, zároveň zhodnocovaním odpadu je možné získať druhotnú surovinu a tým ušetriť primárne zdroje.

Problematika zákona o odpadoch súvisí s týmito právne záväznými aktami Európskej únie

- Smernica Európskeho Parlamentu a Rady 2011/65/EÚ z 8. júna 2011 o obmedzovaní používania určitých nebezpečných látok v elektrických a elektronických zariadeniach (Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011) v platnom znení

- *Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/19/EÚ zo 4. júla 2012 o odpade z elektrických a elektronických zariadení (OOEZ) (Ú. v. EÚ L 197, 24.7.2012)*
- *Nariadenie Rady (EÚ) č. 333/2011 z 31. marca 2011, ktorým sa ustanovujú kritéria na určenie toho, kedy určité druhy kovového šrotu prestávajú byť odpadom podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES (Ú. v. EÚ L 94, 8.4.2011)*
- *Rozhodnutie Komisie (EÚ) č. 438/2010 z 10. augusta 2010, ktorým sa predlžuje obdobie uplatňovania výnimiek, keď môže Bulharsko vzniesť námietky proti preprave určitých druhov odpadu určených na činnosti zhodnotenia do Bulharska v súlade s nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 (Ú. v. EÚ L 210, 11.8.2010)*
- *Nariadenie Komisie (EÚ) č. 1103/2010 z 29. novembra 2010, ktorým sa podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/66/ES určujú pravidlá týkajúce sa označovania kapacity prenosných sekundárnych (dobíjateľných) a automobilových batérií a akumulátorov (Ú. v. EÚ L 313, 30.11.2010)*
- *Rozhodnutie Komisie (EÚ) č. 731/2010 z 30. novembra 2010, ktorým sa ustanovuje dotazník, ktorý sa má používať na podávanie správ o vykonávaní smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/76/ES o spaľovaní odpadov [oznámené pod číslom K(2010) 8279] (Ú. v. EÚ L 315, 1.12.2010)*
- *Rozhodnutie Komisie (EÚ) č. 2011/753 z 18. novembra 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a metódy výpočtu overenia plnenia cieľov stanovených v článku 11 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES [oznámené pod číslom K(2011) 8165] (Ú. v. EÚ L 310, 25.11.2011)*
- *Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) č. 854/2011 z 15. decembra 2011, ktorým sa predlžuje obdobie uplatňovania výnimiek, keď môže Rumunsko vzniesť námietky proti preprave určitých druhov odpadu určených na činnosti zhodnotenia do Rumunska v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 o preprave odpadu [oznámené pod číslom K(2011) 9191] (Ú. v. EÚ L 336, 20.12.2011)*
- *Nariadenie Komisie (EÚ) č. 493/2012 z 11. júna 2012, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá výpočet recyklačnej efektivity proces recyklácie použitých batérií a akumulátorov podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/66/ES (Ú. v. EÚ L 151, 12.6.2012)*
- *Nariadenia Komisie (EÚ) č. 1179/2012 z 10. decembra 2012, ktorým sa ustanovujú kritéria umožňujúce určiť, kedy drvené sklo prestáva byť odpadom podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES (Ú. v. EÚ L 337, 11.12.2012)*
- *Smernica Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc (Ú. v. EÚ L 312, 22.11.2008)*
- *Európsky katalóg odpadov – Rozhodnutie Komisie 2000/532/ES z 3. mája 2000 nahradzujúce rozhodnutie 94/3/ES, ktorým sa vydáva zoznam odpadov podľa článku 1 písm. a) smernice Rady 75/442/EHS o odpadoch a rozhodnutie Rady 94/904/ES, ktorým sa vydáva zoznam nebezpečných odpadov podľa článku 1 ods. 4 smernice Rady 91/689/EHS o nebezpečných odpadoch (oznámené pod číslom dokumentu C(2000) 1147) (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/zv.5)*
- *Smernica Rady 1978/176/EHS z 20. februára 1978 o odpadoch z priemyselnej výroby a spracovania oxidu titaničitého (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/zv. 1) v platnom znení*
- *Smernica Rady 1982/883/EHS z 3. decembra 1982 o postupoch pre dozor a monitorovanie životného prostredia zasiahnutého odpadom z výroby oxidu titaničitého titaničitého (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ kap. 13/zv. 6)*
- *Smernica Európskeho parlamentu a Rady 94/62/ES z 20. decembra 1994 o obaloch a odpadoch z obalov (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ kap.13/zv. 13) v platnom znení*
- *Rozhodnutie Komisie 97/129/ES z 28. januára 1997, ktoré ustanovuje identifikačný systém pre obalový materiál v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 94/62/ES o obaloch a odpadoch z obalov (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ kap.15/zv. 3)*
- *Rozhodnutie Komisie 2001/524/ES z 28. júna 2001 týkajúce sa uverejnenia odkazov na normy EN 13428:2000, EN 13429:2000, EN 13430:2000, EN 13431:2000 a EN 13432:2000 v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev v súvislosti so smer-*

- nicou 94/62/ES o obaloch a odpadoch z obalov [oznámené pod číslom dokumentu C(2001) 1681] (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ kap. 13/zv.26)
- Rozhodnutie Komisie 2005/270/ES z 22. marca 2005 stanovujúce formáty, ktoré sa vzťahujú na databázový systém podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 94/62/ES o obaloch a odpadoch z obalov [oznámené pod číslom K(2005) 854] (Ú. v. EÚ L 86, 5.4.2005)
 - Rozhodnutie Komisie 2001/171/ES z 19. februára 2001, ktorým sa stanovujú podmienky pre výnimku na sklené obaly vo vzťahu k úrovniam koncentrácie ťažkých kovov ustanoveným v smernici 94/62/ES o obaloch a odpadoch z obalov (Oznámené pod číslom dokumentu C(2001) 398) (Ú. v. EÚ L 62, 2.3.2001) v platnom znení
 - Rozhodnutie Komisie 2009/292/ES z 24. marca 2009, ktorým sa ustanovuje výnimka v prípade plastových prepraviek a plastových paliet v súvislosti s úrovňou koncentrácie ťažkých kovov ustanovených v smernici EP a Rady 94/62/ES o obaloch a odpadoch z obalov [oznámené pod číslom K(2009) 1959] (Ú. v. EÚ L 79, 25.3.2009)
 - Smernica Rady 96/59/ES zo 16. septembra 1996 o zneškodnení polychlórovaných bifenyllov a polychlórovaných terfenyllov (PCB/PCT) (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/ zv. 3) v platnom znení
 - Smernica Komisie 93/86/EHS zo 14. októbra 1993, prispôsobujúca technickému pokroku Smernicu Rady 91/157/EHS z 18. marca 1991 o batériách a akumulátoroch, obsahujúcich niektoré nebezpečné látky (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 13/zv. 12)
 - Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/66/ES zo 6. septembra 2006 o batériách a akumulátoroch a použitých batériách a akumulátoroch, ktorou sa zrušuje smernica 91/157/EHS (Ú. v. EÚ L 266, 26.9.2006) v platnom znení
 - Rozhodnutie Komisie 2008/763/ES z 29. septembra 2008, ktorým sa podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/66/ES určuje spoločná metodika na výpočet ročného predaja prenosných batérií a akumulátorov konečným užívateľom [oznámené pod číslom K(2008) 5339] (Ú. v. EÚ L 262, 1.10.2008)
 - Rozhodnutie Komisie 2009/603/ES z 5. augusta 2009 týkajúce sa ustanovenia požiadaviek na registráciu výrobcov batérií a akumulátorov v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/66/ES [oznámené pod číslom K(2009) 6054] (Ú. v. EÚ L 206, 8.8.2009)
 - Rozhodnutie Komisie 2009/851/ES z 25. novembra 2009 o zriadení dotazníka na podávanie správ členských štátov o vykonávaní smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/66/ES o batériách a akumulátoroch a použitých batériách a akumulátoroch [oznámené pod číslom K(2009) 9105] (Ú. v. EÚ L 312, 27.11.2009)
 - Smernica Rady 86/278/EHS z 12. júna 1986 o ochrane životného prostredia a najmä pôdy pri používaní splaškových kalov z poľnohospodárstva (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/zv.1)
 - Smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 2000/53/ES z 18. septembra 2000 o vozidlách po dobe životnosti (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/ zv. 5) v platnom znení
 - Rozhodnutie Komisie 2001/753/ES zo 17. októbra 2001 o dotazníku potrebnom na vyhotovenie správy členských štátov o vykonávaní smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/53/ES o vozidlách po dobe životnosti (oznámené dokumentom č. C(2001) 3096) (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/zv. 6)
 - Rozhodnutie Komisie 2002/151/ES z 19. februára 2002 o minimálnych požiadavkách pre osvedčenie o zničení vydané v súlade s článkom 5 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/53/ES o vozidlách po dobe životnosti (oznámené dokumentom číslo C(2002) 518) (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/zv.6)
 - Rozhodnutie Komisie 2003/138/ES z 27. februára 2003, ktorým sa ustanovujú normy kódovania súčiastok a materiálov pre vozidlá podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/53/ES o vozidlách po dobe životnosti (oznámené pod číslom C(2003) 620) (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/zv.7)
 - Rozhodnutie Komisie 2005/293/ES z 1. apríla 2005 ustanovujúce podrobné pravidlá monitorovania cieľov opätovného využitia/ spätného získavania a opätovného využi-

tiarecyklácie, stanovených v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2000/53/ES o vozidlách po dobe životnosti [oznámené pod číslom K(2004) 2849] (Ú. v. EÚ L 94, 13.4.200)

- Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/95/ES z 27. januára 2003 o obmedzení používania určitých nebezpečných látok v elektrických a elektronických zariadeniach (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 13/zv. 31) v platnom znení
- Smernica 2002/96/ES Európskeho parlamentu a Rady z 27. januára 2003 o odpade z elektrických a elektronických zariadení (OEEZ) (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/zv. 7) v platnom znení
- Rozhodnutie Komisie 2004/249/ES z 11. marca 2004, ktoré sa týka dotazníka k správam členských štátov o vykonávaní smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/96/ES o odpade z elektrických a elektronických zariadení [oznámené pod číslom dokumentu C(2004) 714] (Ú. v. EÚ L 78, 16.3.2004)
- Rozhodnutie Rady 2004/312/ES z 30. marca 2004 ktorým sa povoľujú Českej republike, Estónsku, Maďarsku, Lotyšsku, Litve, Slovensku a Slovinsku určité dočasné derogácie smernice 2002/96/ES o odpade z elektrických a elektronických zariadení (Ú. v. EÚ L 100, 6.4.2004)
- Rozhodnutie Komisie 2005/369/ES z 3. mája 2005, ktorým sa ustanovujú pravidlá monitorovania súladu členských štátov a zriaďujú formáty údajov na účely smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/96/ES o odpade z elektrických a elektronických zariadení [oznámené pod číslom K(2005) 1355] (Ú. v. EÚ L 119, 11.5.2005)
- Smernica 2000/76/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 4. decembra 2000 o spaľovaní odpadov (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/zv. 5) v platnom znení
- Rozhodnutie Komisie 97/283/ES z 21. apríla 1996 o harmonizovaných meracích metódach na určenie množstva koncentrácie dioxínov a furánov v emisiách do atmosféry v súlade s čl. 7 (2) Smernice 94/67/ES (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/zv.3)
- Rozhodnutie Komisie 98/184/ES z 25. februára 1998 o dotazníku pre správy členských štátov o vykonávaní smernice Rady 94/67/ES o spaľovaní nebezpečného odpadu (vy-

konávanie smernice Rady 91/692/EHS) (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/zv. 4)

- Rozhodnutie Komisie 2006/329/ES z 20. februára 2006, ktorým sa ustanovuje dotazník, ktorý sa má používať na podávanie správ o vykonávaní smernice 2000/76/ES o spaľovaní odpadov [oznámené pod číslom K(2006) 438] (Ú. v. EÚ L 121, 6.5.2006).
- b) Skládkovanie odpadov
- Smernica Rady 1999/31/ES z 26. apríla 1999 o skládkach odpadov (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/ zv. 4) v platnom znení
- Rozhodnutie Komisie 2000/738/ES zo 17. novembra 2000 týkajúce sa dotazníka pre správy členských štátov o vykonávaní smernice 1999/31/ES o skládkach odpadu (oznámené pod číslom dokumentu C (2000) 3318) (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/zv. 5)
- Rozhodnutie Rady z 19. decembra 2002, ktorým sa stanovujú kritériá a postupy pre prijímanie odpadu na skládky odpadu podľa článku 16 a prílohy II smernice 1999/31/ES (Ú. v. ES L 11, 16.1.2003)
- Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zo 14. júna 2006 o preprave odpadu (Ú. v. EÚ L 190, 12.7.2006) v platnom znení
- Nariadenie Komisie (ES) č. 669/2008 z 15. júla 2008 o vyplňaní prílohy IC k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 o preprave odpadu (Ú. v. EÚ L 188, 16.7.2008)
- Nariadenie Komisie (ES) č. 1418/2007 z 29. novembra 2007 o vývoze na zhodnotenie určitého odpadu uvedeného v prílohe III alebo IIIA k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 do určitých krajín, na ktoré sa nevzťahuje rozhodnutie OECD a riadení pohybov odpadov cez štátne hranice (Ú. v. EÚ L 316, 4.12.2007) v platnom znení
- Rozhodnutie Komisie z 27. mája 1997 o dotazníkoch pre správy členských štátov o vykonávaní niektorých smerníc v odvetví odpadov (vykonávanie smernice Rady 91/692/EHS) (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/zv. 3)
- Nariadenie (ES) č. 2150/2002 Európskeho parlamentu a Rady z 25. novembra 2002 o štatistike o odpadoch (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/zv. 7) v platnom znení

- Nariadenia Komisie (ES) č. 782/2005 z 24. mája 2005, ktorým sa ustanovuje formát pre odosielanie výsledkov štatistík o odpadoch (Ú. v. EÚ L 131, 25.5.2005) v platnom znení
- Nariadenie Komisie (ES) č. 1445/2005 z 5. septembra 2005, ktorým sa určujú vhodné kritériá hodnotenia kvality a obsah správ o kvalite štatistiky odpadov na účely nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2150/2002 (Ú. v. EÚ L 229, 6.9.200)

Informácia o právnych predpisoch, v ktorých sú preberané smernice už prebraté spolu s uvedením rozsahu tohto prebratia

- zákon č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 119/2010 Z. z. o obaloch a o zmene zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,
- nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 153/2004 Z. z., ktorým sa ustanovujú záväzné limity a termíny pre rozsah opätovného použitia častí starých vozidiel, zhodnocovania odpadov zo spracovania starých vozidiel a ich recyklácie,
- nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 388/2005 Z. z., ktorým sa ustanovujú limity pre zhodnotenie elektroodpadu a pre opätovné použitie a recykláciu komponentov, materiálov a látok v znení nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 206/2010 Z. z.,
- vyhláška Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 310/2013 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o odpadoch,
- vyhláška Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 284/2001 Z. z., ktorou sa ustanovuje Katalóg odpadov v znení neskorších predpisov,
- vyhláška Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 125/2004 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o spracúvaní starých vozidiel a o niektorých požiadavkách na výrobu vozidiel v znení neskorších predpisov,
- vyhláška Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 126/2004 Z. z. o autorizácii, o vydávaní odborných posudkov vo veciach odpadov, o ustanovení osôb oprávnených na vydávanie posudkov

a o overovaní odbornej spôsobilosti týchto osôb v znení neskorších predpisov,

- vyhláška Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 127/2004 Z. z. o sadzbách pre výpočet príspevkov do Recyklačného fondu, o zozname výrobkov, materiálov a zariadení, za ktoré sa platí príspevok do Recyklačného fondu, a o podrobnostiach o obsahu žiadosti o poskytnutie prostriedkov z Recyklačného fondu v znení vyhlášky č. 359/2005 Z. z.,
- vyhláška Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 135/2004 Z. z. o dekontaminácii zariadení s obsahom polychlórovaných bifenyllov,
- vyhláška Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 315/2010 Z. z. o nakladaní s elektrozariadeniami a s elektroodpadom v znení vyhlášky č. 51/2011 Z. z.,
- vyhláška Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 91/2011 Z. z. o vykonaní niektorých ustanovení zákona o obaloch,
- vyhláška Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 81/2011 Z. z. o zálohovaní obalov na nápoje.

Jednotlivé časti zákona o odpadoch

Zákon o odpadoch nadobudol s výnimkou niektorých ustanovení účinnosť **1. januára 2015**. Nový zákon nahradil starý platný zákon o odpadoch, ako aj zákon o obaloch.

1. Základné ustanovenia (§ 1 – § 6)

Prvá časť zákona určuje pôsobnosť zákona a vymedzuje základné pojmy. Predovšetkým sa zaoberá pojmom odpad, rôznymi spôsobmi nakladania s ním, osobami nakladajúcimi s odpadom a rôznymi druhmi zariadení. Zároveň je v tejto časti ustanovená hierarchia odpadového hospodárstva zodpovedajúca rámcovej smernici o odpade.

2. Programové dokumenty odpadového hospodárstva (§ 7 – § 11)

Druhá časť sa zaoberá programovými dokumentmi odpadového hospodárstva, ktorými sú program predchádzania vzniku odpadu a programy odpadového hospodárstva.

V zmysle nového zákona sa budú vypracovávať program Slovenskej republiky, programy krajov a programy obcí, ak na ich území ročná produkcia komunálnych odpadov presahuje 350 ton. Povinnosť vypracovať program budú mať aj držiteľia polychlórovaných bifenyllov. Pôvodca

už nebude mať povinnosť vypracovať program odpadového hospodárstva.

3. Povinnosti v oblasti odpadového hospodárstva (§ 12 – § 26)

Tretia časť zákona sa venuje povinnostiam právnických a fyzických osôb. Tieto sú rozdelené na všeobecné povinnosti spojené s nakladaním s odpadmi, ktoré sa týkajú každej osoby, a na povinnosti držiteľa odpadu, ktoré v princípe zodpovedajú povinnostiam ustanoveným v terajšom zákone.

Ďalej je v tejto časti možné nájsť úpravu povinností týkajúcich sa konkrétnych zariadení na zhodnocovanie alebo zneškodňovanie odpadov, respektíve špecifických druhov odpadov, ako je kovová ortuť alebo nebezpečné odpady.

4. Rozšírená zodpovednosť výrobcov (§ 27 – § 75)

Štvrtú časť zákona možno považovať za novú, keďže všeobecne upravuje **rozšírenú zodpovednosť výrobcov**.

Rozšírená zodpovednosť sa pritom vzťahuje na výrobcov vybraných výrobkov, ktorými sú elektrozariadenia, batérie a akumulátory, obaly, vozidlá, pneumatiky, oleje a niektoré neobalové výrobky.

Rozšírená zodpovednosť výrobcu bude v zmysle zákona súhrnom povinností výrobcu vybraného výrobku, vzťahujúcich sa na výrobok počas všetkých fáz jeho životného cyklu, ktorých cieľom je predchádzanie vzniku odpadu z daného výrobku a posilnenie opätovného použitia, recyklácie alebo iného zhodnotenia tohto prúdu odpadu.

Povinnosti sa budú vzťahovať na materiálové zloženie alebo konštrukciu daného výrobku, informovanosť o jeho zložení a o nakladaní s odpadom z neho, ako aj na zabezpečenie finančného krytia týchto činností.

Výrobca bude znášať všetky finančné náklady spojené so zberom, prepravou, prípravou na opätovné použitie, zhodnotením, recykláciou, spracovaním vzniknutého odpadu a jeho zneškodnením. Svoje povinnosti môže výrobca plniť individuálne alebo kolektívne.

Zákon zavádza nový pojem „**organizácia zodpovednosti výrobcov**“, čo zjednodušene povedané zodpovedá predchádzajúcej kolektívnej alebo oprávnenej organizácii. Účelom takejto organizácie nie je dosahovanie zisku alebo prebytku.

Zakladateľom, vlastníkom ani prevádzkova-

teľom tejto organizácie nemôžu byť osoby, ktoré sú nejakým spôsobom prepojené so zariadeniami na zber, zhodnocovanie, recykláciu, spracovanie alebo zneškodňovanie vybraného prúdu odpadov. Taktiež sa nemôžu podieľať na inej organizácii zodpovednosti výrobcov oprávnenej pôsobiť pre vhodný druh odpadu.

Zákon zavádza finančnú zábezpeku, ktorá má slúžiť na vysporiadanie záväzkov výrobcu daného druhu výrobku alebo organizácie zodpovednosti výrobcov, vzťahujúcu sa na povinnosť zabezpečiť plnenie cieľov zberu alebo zhodnotenia a recykláciu vybraného prúdu odpadov najmenej vo výške záväzných limitov.

Novozavedeným pojmom je tiež „**koordináčnecentrum**“, ktoré má byť zriadené na plnenie úloh podľa zákona o odpadoch pre vybraný prúd odpadu.

Pre jeden prúd odpadu môže byť zriadené iba jedno koordináčnecentrum.

Koordináčnecentrum môžu zriaďovať výrobcovia, ktorí plnia svoje povinnosti individuálne alebo organizácie zodpovednosti výrobcov. Koordináčnecentrum pre vybraný prúd odpadu bude zriadené po výzve ministerstva.

V ďalších oddieloch tejto časti zákona sú upravené špecifické povinnosti vzťahujúce sa na elektrozariadenia a elektroodpad, batérie a akumulátory, obaly a odpady z obalov, vozidlá a staré vozidlá, oleje a odpadové oleje a neobalové výrobky a odpad z nich. Medzi tieto výrobky patria výrobky z niektorých druhov plastov, papiera a lepenky a skla.

5. Vybrané prúdy odpadov (§ 76 – § 79a)

Piata časť zákona sa zaoberá inými vybranými prúdmi odpadov, ktorými sú stavebné odpady a odpady z demolácií, odpady z výroby oxidu titaničitého a polychlórované bifenylly.

6. Komunálny odpad (§ 80 – § 83)

Šiesta časť sa venuje komunálnemu odpadu, pričom úvodná časť obsahuje definície pojmov špecifických pre komunálne odpadové hospodárstvo a základné princípy.

Obec má byť povinná zabezpečiť zber a prepravu zmesového komunálneho odpadu, zavedenie a vykonávanie triedeného zberu biologicky rozložiteľného kuchynského odpadu, jedlých olejov a tukov z domácností a biologicky rozložiteľných odpadov zo záhrad a parkov. Ďalej je povinná zmluvne zabezpečiť zavedenie a vykonávanie triedeného zberu komunálnych odpadov pre papier, plast, kovy a sklo, ako aj

umožniť výrobcovi elektrozariadení a batérií a akumulátorov alebo organizáciám zodpovednosti výrobcov zaviesť a prevádzkovať na jej území oddelený zber týchto odpadov a užívať v potrebnom rozsahu existujúce zariadenia.

Obec musí tiež zabezpečiť alebo umožniť výrobcom výrobkov, na ktoré sa uplatňuje rozšírená zodpovednosť výrobcov, plnenie svojich povinností.

Do miestneho poplatku obec nemôže zahrnúť náklady na triedený zber zložiek odpadu, na ktorý sa vzťahuje rozšírená zodpovednosť výrobcov.

7. Cezhraničný pohyb odpadov (§ 84 – § 88a)

Siedma časť sa venuje cezhraničnému pohybu odpadov. Nová úprava zavádza možnosti vzniesenia námietok, a teda prepravu zakázať v prípade, ak bol oznamovateľ alebo príjemca buď uznaný vinným zo spáchania priestupku nezákonnej prepravy, alebo bol počas posledných troch rokov uznávaný vinným zo spáchania iného priestupku v oblasti nakladania s odpadmi, alebo bol počas posledných troch rokov odsúdený za trestný čin proti životnému prostrediu.

8. Administratívne nástroje (§ 89 – § 103)

9. Orgány štátnej správy odpadového hospodárstva (§ 104 – § 114c)

10. Zodpovednosť za porušenie povinností (§ 115 – § 117)

11. Recyklačný fond (§ 118 – § 134) – časť zákona zrušená, nakoľko išlo o obsoletné ustanovenia

12. Prechodné a záverečné ustanovenia (§ 135 – § 138)

Vykonávacie vyhlášky a súvisiace predpisy

Vyhláška Ministerstva životného prostredia SR č. 365/2015 Z. z., ktorou sa ustanovuje Katalóg odpadov

Predmetom úpravy vyhlášky je zoznam skupín, podskupín, druhov a poddruhov odpadov, ktoré slúžia na zaradenie odpadu, zoznam nebezpečných vlastností odpadov podľa Bazilejského dohovoru, zoznam skupín odpadov podliehajúcich režimu kontroly a zoznam škodlivých látok podľa Bazilejského dohovoru, ako aj postup na posúdenie nebezpečných vlastností odpadu a klasifikáciu odpadu ako nebezpečného odpadu. Vyhláškou sa upravuje aj postup pri zaraďovaní odpadov do príslušnej skupiny a podskupiny.

Vyhláška Ministerstva životného prostre-

dia SR č. 366/2015 Z. z. o evidencnej povinnosti a ohlasovacej povinnosti

Predmetom úpravy vyhlášky sú podrobnosti o evidencnej a ohlasovacej povinnosti pôvodcu a držiteľa odpadu, prevádzkovateľa zariadenia na zhodnocovanie a zneškodňovanie odpadu, skládky odpadov, úložiska kovovej ortuti, zariadenia na zber a výkup odpadov, výrobcu vyhradeného výrobu, spracovateľa elektroodpadu, použitých batérií a akumulátorov a starých vozidiel, podrobnosti o oznámení pri zbere alebo výkupu odpadu od fyzických osôb a podrobnosti ohlasovacej povinnosti voči koordináčnemu centru.

Vyhláška Ministerstva životného prostredia SR č. 371/2015 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o odpadoch

Predmetom úpravy vyhlášky sú programové dokumenty odpadového hospodárstva, všeobecne ustanovenia o nakladaní s odpadom vrátane prevádzkovej dokumentácie a požiadaviek na zberný dvor, výpočet energetickej účinnosti, požiadavky na triedený zber komunálnych odpadov, spôsob výpočtu obvyklých nákladov, podrobnosti o obsahu žiadosti o vydanie súhlasu a vyjadrenia orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva, podrobnosti o autorizácii na spracovateľskú činnosť a o odbornej spôsobilosti naň a o odborných posudkoch vo veciach odpadov vrátane odbornej posudkovej spôsobilosti.

Medzi významné zmeny, ktoré vyhláška priniesla oproti predchádzajúcemu stavu, možno zaradiť ustanovenia týkajúce sa zariadení na zhodnocovanie biologicky rozložiteľného odpadu, zavedenie požiadaviek na triedený zber komunálnych odpadov a spôsobu výpočtu obvyklých nákladov, zoznam lokalít s výskytom medveďa hnedého a podrobnosti o využívaní odpadov na povrchovú úpravu terénu. Vyhláška upravuje aj požiadavky na technické a materiálne zabezpečenie autorizovanej spracovateľskej činnosti a prípady, kedy sa vyžaduje alebo môže vyžadovať odborný posudok.

Predmetom úpravy už nie je evidencia odpadov, hlásenia, skládky odpadov a úložisko dočasného uskladnenia ortuti, keďže tieto oblasti budú bližšie upravené v samostatných vykonávacích predpisoch.

Vyhláška Ministerstva životného prostredia SR č. 382/2018 Z. z. o skládkovaní odpadov a uskladnení odpadovej ortuti

Predmetom úpravy vyhlášky sú požiadavky na budovanie, prevádzkovanie, uzatváranie, re-kultiváciu a monitorovanie skládok odpadov, kritériá na prijímanie odpadov na skládky odpadov, požiadavky na úložisko kovovej ortuti, metódy analýz a skúšok odpadov a vzorec na výpočet ročnej výšky účelovej finančnej rezervy.

Vyhláška Ministerstva životného prostredia SR č. 373/2015 Z. z. o rozšírenej zodpovednosti výrobcov vyhradených výrobkov a o nakladaní s vyhradenými prúdmi odpadov

Vyhláška ustanovuje podrobnosti právnej úpravy mechanizmu nakladania s odpadmi, ktorá je v zákone o odpadoch vystavaná na dôslednom uplatňovaní princípu rozšírenej zodpovednosti výrobcov vyhradených výrobkov, ktorí svoje povinnosti s tým spojené majú možnosť realizovať vo vlastnej režii alebo prostredníctvom na to určených autorizovaných subjektov.

Vyhláška detailnejšie upravuje proces registrácie výrobcov vyhradených výrobkov, náležitosti žiadostí o autorizáciu na výkon činnosti na individuálne nakladanie s vyhradeným prúdom odpadu, na výkon činnosti organizácie zodpovednosti výrobcov a na činnosť tretej osoby, náležitosti Správy o činnosti organizácie zodpovednosti výrobcov a Správy o funkčnosti systému individuálneho nakladania, informačné povinnosti týkajúce sa vyhradených výrobkov, propagačné a vzdelávacie aktivity ohľadne nakladania s vyhradeným prúdom odpadu, finančnú záruku výrobcu elektrozariadení, proces nakladania s elektroodpadom, osobitne prípravu na opätovné použitie elektroodpadu, označovanie batérií a akumulátorov a nakladanie s použitými batériami a akumulátormi, požiadavky na zloženie, vlastnosti, označovanie a zálohovanie obalov, nakladanie s odpadmi z obalov a so starými vozidlami a niektoré požiadavky na vozidlá alebo ich časti.

Zákon č. 329/2018 Z. z. o poplatkoch za uloženie odpadov a o zmene a doplnení zákona č. 587/2004 Z. z. o Environmentálnom fonde a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

Tento zákon upravuje platenie poplatkov za uloženie odpadov na skládku odpadov a odkalisko. Tento zákon sa nevzťahuje na úložiská ťažobného odpadu podľa zákona č. 514/2008 Z. z. o nakladaní s odpadom z ťažobného priemyslu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Nariadenie vlády SR č. 330/2018 Z. z., ktorým sa ustanovuje výška sadzieb poplatkov za uloženie odpadov a podrobnosti súvisiace s prerozdeľovaním príjmov z poplatkov za uloženie odpadov

Podľa tohto nariadenia položky a sadzby za uloženie komunálnych odpadov na skládku odpadov sú uvedené v prílohe č. 1. Položky a sadzby za uloženie priemyselných odpadov na skládku odpadov sú uvedené v prílohe č. 2. Položky a sadzby za uloženie odpadov na odkalisko sú uvedené v prílohe č. 3. Sadzby pre výpočet výšky príjmov z poplatkov za uloženie odpadov pre obec, na ktorej území sa nachádza skládka odpadov alebo odkalisko, sú uvedené v prílohe č. 4. Údaje uvádzané na účely identifikácie platby poplatkov za uloženie odpadov prevádzkovateľom skládky odpadov alebo odkaliska vo variabilnom symbole k platbe sú uvedené v prílohe č. 6.

Zákon č. 302/2019 Z. z. o zálohovaní jednorazových obalov na nápoje a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Tento zákon upravuje práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb pri zálohovaní jednorazových obalov na nápoje, postavenie a úlohy správcu zálohového systému jednorazových obalov na nápoje, pôsobnosť orgánov štátnej správy pre oblasť zálohovania jednorazových obalov na nápoje a odpadov z týchto obalov, štátny dozor a postup orgánov štátneho dozoru pri jeho výkone, správne delikty a konanie o ukladaní pokút. Tento zákon sa vzťahuje na jednorazové obaly na nápoje, ktoré sa uvádzajú na trh v Slovenskej republike a na odpady z týchto obalov.

Vyhláška Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 347/2019 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o zálohovaní jednorazových obalov na nápoje

Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky podľa § 9 ods. 3 písm. a), b) a c) zákona č. 302/2019 Z. z. o zálohovaní jednorazových obalov na nápoje a o zmene a doplnení niektorých zákonov ustanovuje v tejto vyhláške zálohovanie jednorazového obalu na nápoje, minimálnu výšku zálohu, označovanie zálohovaného jednorazového obalu na nápoje, evidenciu a ohlasovanie údajov o zálohovaných jednorazových obaloch na nápoje.

Novely zákona o odpadoch

Novela zákona č. 91/2016 Z. z.

Zákon č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb – schválený 13. novembra 2015, účinnosť nadobudol 1. 7. 2016.

Problematika trestnoprávnej zodpovednosti právnických osôb bola jednou z najdiskutovanejších tém v systéme práva, ktoré vychádza z kontinentálneho typu právnej kultúry.

Nakoľko Slovenská republika je plnohodnotným členom medzinárodných organizácií, očakávanie vyslovené medzinárodným spoločenstvom sa museli premietnuť aj do právneho poriadku Slovenskej republiky s cieľom zaviesť efektívny mechanizmus sankcionovania právnických osôb, ak došlo v súvislosti s ich činnosťou ku spáchaniu trestného činu.

V právnom poriadku Slovenskej republiky nešlo o prvú iniciatívu riešenia problematiky zavedenia trestnej zodpovednosti právnických osôb.

Východiskom pri koncipovaní predkladanej právnej úpravy boli primárne medzinárodné záväzky Slovenskej republiky, ako aj komparácia existujúcich úprav v rámci vybraných členských štátov Európskej únie.

Zákon upravuje základy trestnej zodpovednosti právnických osôb, druhy trestov ukladaných právnickým osobám a postup orgánov činných v trestnom konaní a súdov v trestnom konaní proti právnickým osobám. V ďalších novelizačných článkoch sa vykonala novelizácie značného počtu súvisiacich zákonov. Tieto zmeny možno rozdeliť do troch skupín.

Prvú skupinu novelizovaných predpisov predstavujú zákony, ktorých zmena reaguje primárne na zrušenie predchádzajúcej právnej úpravy, tzv. nepravé trestnej zodpovednosti právnických osôb a jej nahradenie novou právnou úpravou. Ide najmä o novelizáciu Trestného zákona, Trestného poriadku, zákona o registri trestov, zákona o konkurze a reštrukturalizácii, zákona o verejnom obstarávaní, zákona o rozpočtových pravidlách verejnej správy a zákon o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy.

Druhú skupinu predstavujú zákony, ktoré upravujú úradnú evidenciu, zápisom do ktorej právnické osoby vznikajú. V tomto prípade sa novelizácie zameriavajú na rozšírenie údajov

evidovaných o právnických osobách, a to o údajoch o trestoch a ochranných opatreniach uložených v trestnom konaní právnickej osobe.

Tretiu skupinu novelizovaných zákonov, medzi ktoré patrí aj zákon o odpadoch, ktorá je súčasne najpočetnejšia, predstavujú zákony, ktoré regulujú vydávanie povolení, licencií, či oprávnení na výkon rôznorodých špecializovaných činností, kde predpokladom udelenia povolenia (licencie, oprávnenia atď.) je preukázanie bezúhonnosti. Pre tieto zákony je charakteristické, že v prípade fyzických osôb, ktoré žiadajú o udelenie povolenia je ustanovená podmienka bezúhonnosti ako jedna z podmienok udelenia príslušného povolenia. V prípade právnických osôb, vzhľadom na v tom období absentujúcu pravú trestnú zodpovednosť právnických osôb, sa podmienka bezúhonnosti spravidla vzťahovala len na fyzické osoby, ktoré sú štatutárnym orgánom právnickej osoby, prípadne členmi jej dozorných orgánov. Uvedený koncept zostal zákonom zachovaný, pričom došlo k rozšíreniu podmienky bezúhonnosti aj na právnickú osobu, ktorá je žiadateľom o vydanie príslušného povolenia.

Podstata novelizácie spočíva primárne v rozšírení podmienok, ktoré musí právnická osoba spĺňať aj o podmienku bezúhonnosti. Ďalej sa podľa potreby a v nevyhnutnom rozsahu zmenili aj niektoré súvisiace ustanovenia, a to najmä ak ide o preukazovanie splnenia tejto podmienky (výpis z registra trestov ako povinná príloha žiadosti a pod.).

Súčasne sa do týchto zákonov, vzhľadom na závažnosť problematiky trestnej zodpovednosti, doplnili všetky tieto osobitné zákony o prechodné ustanovenia, ktorých cieľom bolo zabezpečiť bezproblémovú aplikáciu posudzovania bezúhonnosti právnických osôb v osobitných povoleniach, či licenčných konaniach, ktoré neboli ku dňu účinnosti zákona právoplatne skončené. Ustanovilo sa, aby sa tieto konania z hľadiska procesného dokončili podľa doterajších predpisov. Ak sa konajúci štátny orgán dozvie počas konania o tom, že právnická osoba bola právoplatne odsúdená pre trestný čin, ktorého spáchaním prestáva byť táto právnická osoba bezúhonnou, má konajúci štátny orgán možnosť neudeliť povolenie, či licenciu. V tomto prípade však išlo skôr o výnimočné prípady, nakoľko trestnú zodpovednosť právnických osôb možno vyvodzovať len pre skutky, ktoré nastali po účinnosti

nosti zákona. Ak došlo k oznámeniu zo strany súdu o právoplatnom odsúdení právnickej osoby po právoplatnom skončení konania podľa osobitného predpisu, ktorý je novelizovaný, tak príslušný štátny orgán začne konanie, ktoré povedie k odňatiu licencie, povolenia alebo oprávnenia z dôvodu, že príslušná právnická osoba nespĺňa podmienky pre jeho vydanie.

Novela zákona č. 313/2016 Z. z.

Zákon č. 313/2016 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 91/2016 Z. z. – schválený 25. októbra 2016 a účinnosť nadobudol od 1. 1. 2017.

Cieľom zákona bolo zabezpečiť odstránenie nedostatočnej transpozície smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/98/ES o odpade a zrušení určitých smerníc (rámcová smernica o odpade).

Európska komisia v rámci prípadu EÚ pilot č. 5699/2013/ENVI upozornila Slovenskú republiku na možné prípady nesúlady nového zákona o odpadoch a vykonávacích predpisov s rámcovou smernicou o odpade. Útvary Európskej komisie súhlasili s predloženými vysvetleniami Slovenskej republiky, pri niektorých bodoch však vyžadovali zmenu právnych predpisov. Slovenská republika z uvedeného dôvodu vypracovala novelu zákona o odpadoch, prostredníctvom ktorej sa zabezpečilo odstránenie transpozičného nedostatku. Transpozičný nedostatok sa týkal absencie osobitných kritérií, ktoré sa musia splniť v záujme dosiahnutia stavu konca odpadu, nesprávnej transpozície výnimky zo zákazu zmiešavania nebezpečných odpadov a neúplnej transpozície článku 23 rámcovej smernice o odpade.

Do ustanovenia § 2 sa **doplnili osobitné kritéria**, ktoré bolo potrebné splniť v záujme dosiahnutia stavu konca odpadu. Po splnení všetkých osobitných kritérií súčasne daný druh odpadu prestane byť odpadom, a teda na látku alebo vec sa už nebude aplikovať, resp. prestať aplikovať režim nakladania s odpadom.

Novelou zákona v § 97 sa zabezpečilo, že súhlasy, ktoré udelia príslušné orgány štátnej správy odpadového hospodárstva podľa § 97 ods. 1 písm. b) na zneškodňovanie odpadov, na ktoré nebol vydaný súhlas podľa

- **písmena a)** a zhodnocovanie odpadov, na ktoré nebol vydaný súhlas podľa písmena

c) okrem zneškodňovania alebo zhodnocovania odpadov v spaľovniach odpadov a zariadeniach na spoluspaľovanie odpadov a zhodnocovania odpadov vo vodných stavbách, v ktorých sa zhodnocujú osobitné druhy kvapalných odpadov,

- **písmeno f)** na nakladanie s nebezpečnými odpadmi vrátane ich prepravy, ak nie je súčasťou súhlasu podľa iných ustanovení tohto odseku, a to v prípade, ak pôvodca odpadu alebo držiteľ odpadu ročne nakladá v súhrne s väčším množstvom ako 1 tona, alebo ak prepravca prepravuje ročne väčšie množstvo ako 1 tona nebezpečných odpadov,
- **písmeno i)** na zhromažďovanie odpadov držiteľom odpadu bez predchádzajúceho triedenia, ak vzhľadom na následný spôsob ich zhodnocovania alebo zneškodňovania nie je triedenie a oddelené zhromažďovanie možné alebo účelné,
- **písmeno s)** na využívanie odpadov na povrchovú úpravu terénu obsahujú okrem náležitostí uvedených v § 97 ods. 2 aj náležitosti podľa § 97 ods. 3, t.j. technické požiadavky prevádzky zariadenia alebo miesta výkonu činnosti a bezpečnostné opatrenia pri prevádzke zariadenia alebo pri výkone činnosti.

Písmená a) a b) sa vzťahujú aj na doplnené súhlasy.

Do § 97 ods. 10 boli doplnené **nové náležitosti, ktoré musí obsahovať súhlas** podľa § 97 ods. 1 písm. p) na vykonanie prípravy na opätovné použitie.

Vypustením § 58, ktorý sa týkal povinnosti držiteľa odpadu z obalov, ktoré nie sú súčasťou komunálneho odpadu, sa **odstránila duplicita preukazovania materiálového toku pre prírod odpadov z obalov**, ktorá sa prejavila v priebehu aplikačnej praxe zákona o odpadoch. V súvislosti s vypustením ustanovenia došlo k zmene aj v § 117 ods. 3, kde sú ustanovené sankcie za porušenie povinnosti podľa § 58.

Novela zákona č. 90/2017 Z. z.

Zákon č. 90/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov – schválený 23. marca 2017 a účinnosť nadobudol 1. 5. 2017 a 1. 1. 2018.

Cieľom zákona bolo zabezpečiť transpozí-

ciu smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/720 z 29. apríla 2015, ktorou sa mení smernica 94/62/ES, pokiaľ ide o zníženie spotreby ľahkých plastových tašiek. Smernica ukladá povinnosť dosiahnuť trvalé zníženie spotreby ľahkých plastových tašiek. Smernica ukladá členským štátom konkrétnu povinnosť vybrať si medzi dvoma opatreniami: buď prijať opatrenia, ktorými sa zabezpečí, že ročná miera spotreby neprekročí v priemere 90 ľahkých plastových tašiek na osobu do konca roka 2019 a nie viac ako 40 ľahkých plastových tašiek na osobu do roku 2025; alebo sa zabezpečí, že do konca roka 2018 už nebudú ľahké plastové tašky poskytované na mieste predaja tovaru alebo produktov zdarma, prípadne sa zabezpečí, že budú zavedené rovnako efektívne nástroje.

Zavedli sa nové definície: plast, plastové tašky, ľahké plastové tašky, veľmi ľahké plastové tašky. V záujme posúdenia účinnosti opatrení na zníženie, smernica zaviedla osobitné ustanovenia o monitorovaní, ktoré členským štátom uložili povinnosť 36 mesiacov po nadobudnutí účinnosti právneho predpisu každoročne podávať správu o ročnej spotrebe plastových tašiek.

Nadmerná spotreba jednorazových plastových tašiek nie je len veľmi neefektívna z hľadiska využívania zdrojov, ale má taktiež negatívny vplyv na životné prostredie.

Všeobecným cieľom zákona bolo obmedziť negatívne vplyvy ľahkých plastových tašiek na životné prostredie, najmä z hľadiska ich odhadzovania, podporiť predchádzanie vzniku odpadu a efektívnejšie využívať zdroje a zároveň pritom obmedziť negatívne sociálno-ekonomické vplyvy. Konkrétnejším cieľom zákona bolo obmedziť spotrebu plastových tašiek s hrúbkou menšou ako 50 mikróv (0,05 mm) v Slovenskej republike.

Zákon, pokiaľ ide o zníženie spotreby ľahkých plastových tašiek, sa dotýka širokej verejnosti, pretože ľahké plastové tašky, ktoré boli poskytované hospodárskymi operátormi k ná kupom, sú už spoplatnené.

Evidovanie a ohlasovanie údajov o ľahkých plastových taškách vyžadovalo tiež zmenu vo vykonávacom predpise, ktorým je vyhláška MŽP SR č. 366/2015 Z. z. o evidencnej povinnosti a ohlasovacej povinnosti.

Výrobca obalov, ktorý pri predaji výrobkov spotrebiteľovi poskytuje k nákupu ľahké plastové tašky, má **povinnosť viesť evidenciu**

o ľahkých plastových taškách priebežne za obdobie kalendárneho roka, v rozsahu údajov, potrebných na vypracovanie ohlása, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 16 vyhlášky MŽP SR č. 366/2015 Z. z. Rozsah údajov pre vypracovanie návrhu vykonávacieho predpisu je známy po vydaní vykonávacieho aktu Európskej komisie.

Zmeny

Ľahké plastové tašky sa stávajú odpadom pomerne rýchlo, preto bolo potrebné zabrániť vplyvu takéhoto odpadu na životné prostredie. Znížením ich spotreby došlo aj k nižšej tvorbe odpadu z obalov, čo je v plnom súlade s hierarchiou odpadového hospodárstva, kde na prvom mieste je predchádzanie vzniku odpadu.

Doplnenie výlučnej možnosti výpovede zmluvy zo strany výrobcu v § 27 vylučuje zmluvné dojednanie ďalších výpovedných dôvodov medzi výrobcom vyhradeného výrobku a organizáciou zodpovednosti výrobcov. V zákone sa doplnila možnosť pre výrobcu odstúpiť od zmluvy, ak ministerstvo zruší autorizáciu organizácii zodpovednosti výrobcov.

Doplnenie § 28 smerovalo k posilneniu právneho postavenia výrobcov v zmluvných vzťahoch medzi výrobcom vyhradeného výrobku a organizáciou zodpovednosti výrobcov.

Znením § 31 ods. 9 sa precizovali následky zániku a právoplatného zrušenia autorizácie subjektov, ktoré majú uzatvorenú zmluvu s koordinácnym centrom pre vyhradený prúd odpadu alebo sú zakladateľmi alebo členmi takéhoto koordináčného centra.

Povinnosť ohlasovania množstiev vyzbieraných odpadových pneumatík ministerstvu, ktorú mali podľa platného zákona distribútori, prechádza na koordináčne centrum pre prúd odpadových pneumatík, a to doplnením § 31 ods. 15.

Zmenou definície spätného zberu sa § 69 rozšírila možnosť odovzdať odpadovú pneumatiku v rámci spätného zberu aj na zberný dvor a na iné miesta určené obcou. Predchádzajúca dikcia zákona umožňovala konečnému používateľovi odovzdať odpadovú pneumatiku len u distribútora pneumatík. Uvedené vyplynulo z potrieb aplikačnej praxe a je preventívnym opatrením pri vzniku čiernych skládok.

Podľa zákona mal výrobca pneumatík zabezpečiť spätný zber, ktorý sa uskutočňoval prostredníctvom distribútora pneumatík. Zmenou § 70 písm. c) sa za spätný zber považuje aj

zber odpadových pneumatík na zbernom dvore a tiež na inom mieste v obci, ktorý zabezpečuje výrobca na základe zmluvy s obcou.

Pôvodná ohlasovacia povinnosť distribútora pneumatík sa presunula na výrobcu pneumatík, ktorý ohlasovanie množstiev vyzbieraných odpadových pneumatík zabezpečí efektívnejšie.

Povinnosť distribútora ohlasovať koordinácnemu centru pre prúd odpadových pneumatík a ministerstvu údaje o množstve vyzbieraných odpadových pneumatík sa vypustila a prešla s účinnosťou od 1. mája 2017 na výrobcu odpadových pneumatík, ale len vo vzťahu ku koordinácnemu centru pre prúd odpadových pneumatiky.

Zmenou § 72 sa rozšírila možnosť pre konečného používateľa odovzdať odpadovú pneumatiku okrem distribútora pneumatík aj na zberný dvor obce alebo na iné miesto určené obcou.

Ustanovením § 80 odsek 6 sa doplnila možnosť odovzdať odpadovú pneumatiku aj zbernému dvoru ako spôsobilému subjektu na prevzatie odpadových pneumatík.

Dalšou úpravou sa docielilo, aby bolo zrejme, že na úrovni obce sa zabezpečuje vykonávanie triedeného zberu pre papier, plasty, kovy, sklo a viacvrstvové kombinované materiály na báze lepenky.

Zmena § 81 ods. 8 nadväzovala na zmenu v § 72 zákona. Obec vo svojom všeobecne záväznom nariadení upraví ďalšie miesta, kde môže konečný používateľ odovzdať odpadové pneumatiky v rámci spätného zberu. Takýmto miestom môže byť napríklad zberný dvor alebo aj iné miesta, ktoré určí obec.

Tiež sa doplnila povinnosť prevádzkovateľa zberného dvora odobrať od fyzickej osoby aj odpadové pneumatiky a doplnila sa kompetencia Slovenskej obchodnej inšpekcie na ukládanie pokút za porušenie povinností ustanovenej v § 54 ods. 5.

V ustanovení § 117 sa doplnili sankcie vo vzťahu k povinnosti koordinácného centra pre prúd odpadových pneumatík ustanovenej v § 31 ods. 15 a sankcie za nesplnenie ustanovených opatrení na trvalé zníženie spotreby ľahkých plastových tašiek.

Zrušenie evidenčných a ohlasovacích povinností výrobcu a subjektov zabezpečujúcich zber, recykláciu alebo iný spôsob zhodnotenia alebo zneškodnenia odpadov z výrobkov alebo materiálov uvedených v § 124 ods. 1 súviselo

so zrušením Recyklačného fondu a zároveň sa tým odbúrala administratívna záťaž. Blížšie sa precizovali úlohy orgánov Recyklačného fondu po vstupe do likvidácie.

Novelou zákona sa zaviedli opatrenia na trvalé zníženie spotreby ľahkých plastových tašiek. Povinnosti výrobcov zavedené v novom § 54 ods. 5 zákona sú účinné až od 1. 1. 2019. Povinnosť evidencie poskytovania ľahkých plastových tašiek a ohlasovanie údajov o tejto evidencii sú upravené vo vyhláske MŽP SR č. 366/2015 Z. z. o evidenčnej povinnosti a ohlasovacej povinnosti.

MŽP SR nezaviedlo túto povinnosť zákonom, lebo táto povinnosť bola už platná pre výrobcov obalov a pre evidovanie a ohlásenie údajov o ľahkých plastových taškách, preto postačovala zmena vo vykonávacom predpise. Rozsah údajov pre vypracovanie vykonávacieho predpisu je známy po vydaní vykonávacieho aktu Európskej komisie.

Novela zákona č. 292/2017 Z. z.

Zákon č. 292/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony – schválený 18. 10. 2017 a účinnosť nadobudol 1. 12. 2017, 1. 1. 2018 a 1. 1. 2023.

Hlavným dôvodom prípravy a následného predloženia zákona do legislatívneho procesu bola potreba zapracovania početných požiadaviek na úpravu znenia zákona vyplývajúcich z aplikáčnej praxe.

Predložený zákon bol štvrtou novelou zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a zabezpečuje odstránenie legislatívnych nedostatkov a nepresností zákona o odpadoch ako aj riešenie aktuálnych problémov na trhu, ďalej zapracovanie požiadaviek, ktoré vyplynuli počas obdobia platnosti nového zákona o odpadoch z praxe, a to nielen zo strany ministerstva a štátnej správy, ale aj zo strany podnikateľských subjektov.

Medzi hlavné zmeny, ktoré sa od aplikáčnej novely očakávali, patrí:

- riešenie vyhradeného prúdu odpadu obaly/neobaly, vo väzbe na spresnenie definície výrobcu tak, aby nevznikali nedorozumenia v aplikácii týchto ustanovení,
- zlepšenie kontroly organizácií zodpoved-

nosti výrobcov (OZV) a výrobcov zo strany štátu,

- zlepšenie autorizačného procesu OZV, spružnenie mechanizmu odnímania autorizácií ministerstvom v prípade neplnenia podmienok autorizácie a požiadaviek na funkčný systém OZV,
- riešenie problematiky koordinačných centier pre jednotlivé prúdy odpadov – jasné definovanie podmienok ich vzniku a zániku, lepšia kontrola ich fungovania,
- odstránenie administratívnej a ekonomickej záťaže zavedením zmien, týkajúcich sa ohlasovacích povinností povinných subjektov a zavedením spodného limitu pre obaly a neobaly,
- ustanovenie možnosti obce výberu zavedenia množstvom zberu drobného stavebného odpadu (DSO) alebo možnosti ponechania paušálneho poplatku za DSO tak, ako to bolo podľa predchádzajúceho zákona o odpadoch.

Nakoľko problematika odpadového hospodárstva je široká, nakladanie s odpadmi a predovšetkým uplatňovanie rozšírenej zodpovednosti výrobcov prináša množstvo nových podnetov.

Novela zákona sa dotýka podnikateľských subjektov, štátnej správy, verejnej správy, obcí a čiastočne aj fyzických osôb.

Subjekty boli stručne oboznámené s nasledovnými najakútnejšími problémami, ktoré bolo potrebné vyriešiť v zákone:

- riešenie najproblematickejšieho vyhradeného prúdu odpadov, konkrétne odpadov z obalov neobalových výrobkov,
- problematika fungovania organizácie zodpovednosti výrobcov (OZV): zlepšenie kontroly OZV zo strany štátu a zo strany výrobcov; autorizačný proces OZV – spružnenie mechanizmu odnímania autorizácií ministerstvom v prípade neplnenia podmienok autorizácie a požiadaviek na funkčný systém vyplývajúci zo zákona zo strany OZV,
- problematika Koordinačných centier (KC) pre jednotlivé vyhradené prúdy odpadov – jasné definovanie podmienok ich vzniku a zániku, lepšia kontrola ich fungovania zo strany štátu, zástupcov výrobcov a zástupcov obcí a miest,
- odstránenie administratívnej záťaže zavedením zmien týkajúcich sa ohlasovacích povinností povinných subjektov (zníženie

periodicity zasielania ohlásení, zrušenie niektorých ohlásení, zavedením spodnej hranice 200 kg uvádzaných obalov na trh SR pre povinnosť výrobcov obalov plniť si vyhradené povinnosti individuálne alebo kolektívne ostane iba jednorazová povinnosť registrácie na ministerstve v zjednodušenej forme a povinnosť vedenia evidencie o množstvách obalov uvádzaných na trh).

Podnikateľská oblasť

Najväčší vplyv mala novela na výrobcov a dovozcov vybraných komodít, organizácie zodpovednosti výrobcov, pôvodcov odpadu ako aj na podnikateľov v odpadovom hospodárstve (napr. zberové spoločnosti a spracovatelia odpadu).

Nové nariadenie o ortuti ustanovuje navyše povinnosť spracovania ortuti pred jej trvalým uložením. V predchádzajúcom zákone o odpadoch bola zavedená povinnosť pre pôvodcu odpadu, ktorá limitovala dočasné uloženie odpadovej ortuti na obdobie piatich rokov od termínu jeho prijatia na dočasné uloženie s povinnosťou jej následného trvalého uloženia. Jedinou zmenou v tejto oblasti bolo prijatie fixného termínu pre ukončenie dočasného uloženia odpadovej ortuti v zmysle nového nariadenia o ortuti.

Novelou zákona o odpadoch došlo k pokračovaniu v znižovaní administratívnej záťaže pri ohlasovacích povinnostiach pre podnikateľov. Niektoré ohlasovacie povinnosti sa novelou zákona zrušili. Znížením frekvencie zo štvrtročných na jednoročnú ohlasovaciu povinnosť voči orgánom štátnej správy došlo tiež k úspore administratívnych nákladov na jedného podnikateľa. Ak ten istý podnikateľ mal aj povinnosť vedenia evidencie a ohlasovania štvrťročne a po účinnosti novely zákona sa táto povinnosť zrušila v plnom rozsahu, tak úspora pre tohto podnikateľa bola vyššia.

Obce – poplatky za komunálny odpad

Po novele zákona sa obciam zaviedla povinnosť vykonať informačnú kampaň pre občanov zameranú na zber biologicky rozložiteľného komunálneho odpadu. Zvýšením informovanosti občanov prostredníctvom informačnej kampane zameranej na zber biologicky rozložiteľného komunálneho dochádza k zvýšeniu úrovne zberu biologicky rozložiteľných komunálnych odpadov a zároveň nedochádza k nezvyšovaniu poplatku za komunálne odpady prípadne dochádza k zníženiu miestneho poplatku za komunálne odpady.

Naopak stagnácia zberu biologicky rozložiteľného komunálneho odpadu môže mať vplyv na každoročný nárast finančných prostriedkov na zneškodňovanie komunálnych odpadov skládkovaním, čo sa môže prejavíť vo zvyšovaní miestneho poplatku za komunálne odpady. Výška miestneho poplatku za komunálne odpady však nemusí zodpovedať skutočným nákladom na odpadové hospodárstvo obce.

Životné prostredie

Novela zákona má výrazný vplyv na životné prostredie ako celok, najmä však na ovzdušie, vodu a pôdu, nakoľko prispieva k zvýšeniu vytriedeného odpadu z komunálneho odpadu a tým aj k zníženiu množstva ukladaného odpadu na skládky odpadov a percentuálne zvyšuje množstvo zhodnocovaného odpadu na úkor zneškodňovaného. Znížením množstva skládkovaného odpadu dochádza aj zníženiu produkcie skládkového plynu, ktorý má negatívny vplyv na ovzdušie, zároveň zhodnocovaním odpadu je možné získať druhotnú surovinu, a tým sa šetrí primárne zdroje.

Novelou zákona boli prijaté opatrenia, ktoré prispievajú k intenzifikácii triedeného zberu komunálnych odpadov, hlavne odpadov z obalov a odpadov z neobalových výrobkov.

Zmeny

Zo zákona o odpadoch sa **vyňali potraviny po uplynutí doby spotreby alebo doby minimálnej trvanlivosti**, ktoré sú určené na kŕmne účely, keďže krmivá spadajú pod legislatívu v oblasti krmív a nie je možné na takéto potraviny podľa zákona o odpadoch vydať súhlas na odovzdanie do domácnosti za účelom skrmovania. Zároveň bolo potrebné vyňať zo zákona o odpadoch aj nakladanie s telami zvierat a časťami, ktoré uhynuli iným spôsobom ako zabíjanie pre ľudskú potrebu vrátane zvierat usmrtených na účely eradikácie epizootických chorôb, a ktoré sú zneškodňované podľa osobitného predpisu.

V zákone sa upravili **výnimky pre spôsob odstraňovania vedľajších živočíšnych produktov**. Jedným spôsobom je odstránenie zakopaním mŕtvych spoločenských zvierat a zvierat z čeľade koňovitých a druhým spôsobom je odstránenie vedľajších živočíšnych produktov okrem materiálu spaľením alebo zakopaním na mieste v prípade výskytu povinnej hlásenej choroby, ak by sa prepravou do najbližšieho zariadenia na spracovanie alebo odstránenie

vedľajších živočíšnych produktov zvýšilo nebezpečenstvo šírenia zdravotných rizík alebo by sa v prípade výskytu nákazy veľkého rozsahu prekročili kapacity na odstránenie v takýchto závodoch. Uvedené spôsoby odstraňovania ustanovuje vyhláška MPRV SR č. 148/2012 Z. z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti o výnimkách pri zbere, preprave a odstraňovaní vedľajších živočíšnych produktov a o použití vedľajších živočíšnych produktov na osobitné kŕmne účely. Keďže iné predpisy ustanovujú spôsob odstraňovania týchto vedľajších živočíšnych produktov, po novom už nie je potrebné ustanoviť tieto povinnosti zákonom o odpadoch. Zodpovednosť konkrétneho orgánu štátnej správy pri odstraňovaní a likvidácii uhynutých zvierat, ktorých vlastník nie je známy, je upravená v inom právnom predpise.

Novelou zákona sa zaviedol **nový súhlas podľa § 97 ods. 1 písm. v) na skladovanie výkopovej zeminy**. Čas, na ktorý sa súhlas udeľuje, je max. 5 rokov, ale môže byť aj kratší, a to v závislosti od časového horizontu použitia výkopovej zeminy pri stavbách na mieste inom, než na akom bola vykopaná. Podrobnosti o prevádzkovaní zariadenia na nakladanie s odpadom – výkopovou zemínou sú upravené vo vykonávacom predpise ministerstva.

Zaviedol sa **pojem „dopravca odpadu“**, ktorý bol potrebný z dôvodu presného zaeťfinovania subjektov, na ktoré sa vzťahuje povinnosť registrácie podľa § 98. Dopravca odpadu je právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ vykonávajúca prepravu odpadu, t.j. premiestnenie odpadu z miesta nakládky na miesto vykládky, či už pre cudziu potrebu alebo pre vlastnú potrebu vlastnými alebo prenajatými dopravnými prostriedkami. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje iba na podnikateľské subjekty, nevzťahuje sa na obce, ktoré prepravujú, resp. zbierajú odpad vo svojom katastri za účelom plnenia povinností podľa zákona o odpadoch a nie ako svoj predmet podnikania.

Účelom **mobilného zariadenia** je, aby sa v ňom zhodnocovali, resp. zneškodňovali odpady v mieste ich vzniku, pričom v praxi sa na mobilné zariadenie vozí odpad z celého okolia, čím zanikla podstata mobilného zariadenia.

Definícia **prekládkovej stanice** súvisí so zavedením nového súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. u) na prevádzkovanie prekládkovej stanice komunálneho odpadu.

Účelom prekládkovej stanice je dočasné uloženie komunálneho odpadu dovezeného v rámci zvozu zmesového komunálneho odpadu v malých množstvách na prekládkovú stanicu, kde bude následne preložený do veľkých vozidiel alebo kontajnerov, prostredníctvom ktorých je tento odpad prepravený do ďalšieho zariadenia na nakladanie s odpadom.

Podrobnosti o prevádzkovaní zariadenia na prevádzkovanie prekládkovej stanice komunálneho odpadu sú upravené vo vykonávacom predpise ministerstva.

Zákon o odpadoch precizoval text v nadväznosti na smernicu o zneškodňovaní polychlórovaných bifenylov a polychlórovaných terfenylov (PCB/PCT) v platnom znení, podľa ktorej má držiteľ polychlórovaných bifenylov vypracovať v programe držiteľa polychlórovaných bifenylov **ciele a opatrenia na dekontamináciu alebo zneškodnenie zariadení obsahujúcich polychlórované bifenyly a použitých polychlórovaných bifenylov** a tiež koncepčný zámer na konkrétny spôsob dekontaminácie alebo zneškodnenia. Podrobnosti sú upravené vo vyhláske Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 371/2015, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o odpadoch.

Účelom ustanovenia § 11 je **zabezpečiť prevenciu pred neodborným nakladaním s polychlórovanými bifenyli a zariadeniami**, ktoré ich obsahujú, predovšetkým v prípadoch, keď polychlórované bifenyly a zariadenia, nie sú odpadom. Ak držiteľ, ktorý už vypracoval program, odovzdá všetky zariadenia obsahujúce polychlórované bifenyly na zneškodnenie alebo budú všetky zariadenia dekontaminované (nebudú obsahovať polychlórované bifenyly), nie je potrebné vypracovať nový program. Z uvedeného vyplýva, že program držiteľa polychlórovaných bifenylov plní svoj účel v prípade, že držba polychlórovaných bifenylov alebo zariadení, ktoré ich obsahujú, trvá dlhší čas a nie je možné v krátkom čase tieto zariadenia dekontaminovať a zabezpečiť zneškodnenie polychlórovaných bifenylov.

Podľa predchádzajúcej právnej úpravy bol držiteľ zariadenia povinný vypracovať program držiteľa polychlórovaných bifenylov a to aj v prípadoch, keď bezodkladne po zistení, že má v držbe zariadenie obsahujúce polychlórované bifenyly, takéto zariadenie dekontaminuje a zabezpečí zneškodnenie polychlórovaných bifenylov. Novým znením **sa v zákone odstránilo**

administratívne zaťaženie držiteľov zariadení obsahujúcich polychlórované bifenyly a zároveň došlo k zvýšeniu ich motivácie v krátkom čase zabezpečiť dekontamináciu zariadenia a zneškodnenie polychlórovaných bifenylov.

V prípade **uskutočňovania jednoduchých stavieb fyzickou osobou**, občanom svojpomocne, sa zaviedla fyzickej osobe možnosť nakladania s takto vznikajúcim odpadom v súlade so zákonom o odpadoch. Odpad, ktorý fyzickej osobe vzniká pri realizácii jednoduchých stavieb, sa zaradiť v súlade s vyhláškou MŽP SR č. 365/2015 Z. z., ktorou sa ustanovuje Katalóg odpadov do skupiny 17.

Subjekty nakladajúce s odpadom, ktorý podlieha ustanoveniu § 11, sa snažili tento zákaz obchádzať argumentáciou, že sa jedná len o prvú zmenu predmetného odpadu. A teda napríklad, ak sa predmetný odpad „spracuje“, po spracovaní nastane jeho prvá zmena, a následne sa tento odpad ešte podvrí, tak toto podvrhnutie už nepovažujú za následnú zmenu. Tu je však nutné zdôrazniť, že takouto zmenou **sa v žiadnom prípade nemenia vlastnosti odpadu**. Preto, aby sa vyšlo akýmkoľvek špekuláciám zo strany subjektov, ktoré predmetný odpad „spracovávajú“, bolo potrebné slovo „každá“ vložiť do uvedeného ustanovenia.

Vzhľadom na ciele odpadového hospodárstva, ktorými je Slovenská republika viazaná, bolo potrebné, aby sa **zákaz skládkovania vzťahoval na všetok biologicky rozložiteľný odpad**, nielen na komunálny biologicky rozložiteľný odpad.

Podľa pôvodného znenia § 12 ods. 6 **fyzická osoba nemohla nakladať alebo inak zaobchádzať s komunálnym odpadom alebo drobným stavebným odpadom**, nakladanie s ktorým zabezpečovala obec. Výnimku tvoria staré vozidlá, ktoré môže obyvateľ ako konečný používateľ odovzdať tomu, kto vykonáva zber starých vozidiel alebo priamo spracovateľovi starých vozidiel a odpadové pneumatiky, ktoré môže odovzdať distribútorovi pneumatík, prípadne zbernému dvoru alebo na mieste určenom obcou. Aplikačná prax preukázala, že ak si fyzická osoba – nepodnikateľ svojpomocne vykonáva stavebné práce pri jednoduchých stavbách, nemohol nakladať alebo inak zaobchádzať so vzniknutým odpadom. Preto bol do § 12 ods. 6 doplnený aj odpad z týchto jednoduchých stavieb.

Dopravca odpadu, ktorý vykonáva prepravu odpadu pre cudziu potrebu, sa stáva držiteľom odpadu iba pre účely výkonu prepravy odpadu, t.j. jeho premiestnenia z miesta nakládky na miesto vykládky. Z tohto dôvodu sa na neho vzťahovali iba niektoré z povinností držiteľa odpadu. Ustanovenie sa po úprave **nevzťahuje na dopravcov odpadu, ktorí vykonávajú prepravu odpadu pre vlastnú potrebu**. Takýto dopravcovia okrem samotného výkonu prepravy nakladajú s odpadom aj ďalším spôsobom, napr. sú pôvodcom alebo zariadením na nakladanie s odpadom a vzťahujú sa na nich všetky povinnosti držiteľa odpadov.

Nové ustanovenie § 14 odsek 9 vyplynulo z potreby **odčleniť servisné, čistiacie alebo udržiavacie práce** z § 77, nakoľko nemusi ísť o stavebné odpady a odpady z demolácií, a to v praxi spôsobovalo problémy. Zákon nezakazuje dohodnúť v zmluve iné podmienky, ale pôvodca odpadov vznikajúcich pri servisných, čistiacich alebo udržiavacích prácach je v zmysle zákona o odpadoch vždy zodpovednou osobou za nakladanie s týmto odpadom.

Ďalej bolo potrebné doplniť, že ak sa orgánu Policajného zboru nepodarí zistiť osobu zodpovednú za nezákonne umiestnený odpad (ak ide o trestný čin), obec alebo príslušný orgán štátnej správy odpadového hospodárstva, musia **zabezpečiť odstránenie nezákonne umiestneného odpadu**, teda sú povinní zabezpečiť zhodnotenie alebo zneškodnenie tohto odpadu.

Vyplyvajú z aplikačnej praxe bolo doplnené ustanovenie § 16 ods. 3. Ide predovšetkým o jednoznačnosť v určení, s ktorou organizáciou zodpovednosti výrobcov pre obaly musí mať ten, kto vykonáva zber odpadov z obalov a odpadov z neobalových výrobkov **uzatvorenú zmluvu** podľa § 59 ods. 2 zákona o odpadoch.

Z praxe vyplynulo, že 15 pracovných dní nie je postačujúcich na splnenie u toho, kto vykonáva zber odpadu alebo výkup odpadu, označovať druh a množstvo vykupeného odpadu a informácie o jeho zhodnotení v prvom zariadení na zhodnocovanie odpadov činnosťami R1 až R11 podľa prílohy č. 1 alebo v prvom inom zariadení na zhodnocovanie odpadu na území iného štátu, v ktorom je zabezpečené, že výsledok zhodnotenia odpadov bude rovnocenný s výsledkom zhodnotenia odpadov niektorou z činností R1 až R11 podľa prílohy č. 1. Došlo k zmene termínu. V aplikačnej praxi bol prob-

lém získať **relevantné doklady o zhodnotení výkupených odpadov od subjektov vykonávajúcich výkup**, preto sú v zákone špecifikované.

V nadväznosti na ustanovenie, kde sa vymedzujú povinnosti pri zbere kovového odpadu uvedeného okrem výkupu kovového odpadu, bolo potrebné rozšíriť povinnosti uvedené aj na zber kovového odpadu.

Ďalšia zmena novely zákona zmena súvisí so znížením administratívnej záťaže pre prevádzkovateľa zariadenia na zhodnocovanie odpadov alebo zneškodňovanie odpadov, ktorý si už môže plniť evidenčné a ohlasovacie povinnosti podľa § 14 ods. 1 písm. g) tohto zákona ako držiteľ odpadu, a nie aj podľa § 17 ods. 1 písm. f).

V zákone došlo v § 19 k **doplneniu orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva, ktorému sa ohlásenia podávajú**. Nejedná sa o zavedenie novej ohlasovacej povinnosti, ale iba o precizovanie legislatívneho textu doplnením orgánu, ktorému je potrebné ohlásenia podávať.

V nadväznosti na novelu zákona č. 39/2013 Z. z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (§ 26 ods. 9), sa do zákona o odpadoch doplnila povinnosť prevádzkovateľa skládok odpadov.

Do zákona bolo doplnené nové znenie ustanovenia § 20, ktoré upravuje nakladanie s ortuťou.

Znením odseku 1 sa upresnila definícia ortuti a upravil sa rozsah pôsobnosti zákona pre oblasť nakladania s ortuťou v súlade s novým nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/852 zo 17. mája 2017 o ortuti a o zrušení nariadenia (ES) č. 1102/2008, ktoré sa uplatňuje od 1. januára 2018. Ďalšie odseky ustanovenia boli upravené a zosúladené s novým nariadením o ortuti.

Odpadová ortuť pochádzajúca z veľkých zdrojov uvedených v čl. 11 nariadenia o ortuti musí byť zneškodnená trvalým uložením v úložisku trvalého uskladnenia ortuti. Pred trvalým uložením musí byť odpadová ortuť spracovaná tak, aby bola v pevnom skupenstve, stabilná a nerozpuštná vo vode. Keďže dostupná kapacita zariadení na konverziu a solidifikácie odpadovej ortuti je obmedzená, bolo potrebné

umožniť dočasne skladovať aj odpadovú ortuť v kvapalnom skupenstve.

Ustanovenie § 21 bolo upravené v zmysle nariadenia o ortuti, podľa ktorého sa **ortuť môže dočasne uskladňovať najneskôr do konca roku 2022**, následne musí byť zabezpečená jej úprava na pevné skupenstvo a trvalé uloženie.

V súvislosti s nakladaním s ortuťou bol v zákone doplnený orgán štátnej správy odpadového hospodárstva, ktorému je potrebné podávať ohlásenie a zároveň bol zákon upravený v nadväznosti na doplnenie úložiska trvalého uskladnenia ortuti, nakoľko vyskladnenie ortuti je možné len z úložiska dočasného uskladnenia ortuti.

Vzhľadom na doplnenie úložiska trvalého uskladnenia ortuti bolo nevyhnutné doplniť aj **povinnosti prevádzkovateľa tohto úložiska**, ktoré sú obdobné ako povinnosti prevádzkovateľa úložiska dočasného uskladnenia ortuti. V nadväznosti na implementáciu nariadenia bolo nevyhnutné doplniť povinnosť aj pre **prevádzkovateľa úložiska trvalého uskladnenia ortuti**.

V zmysle nového nariadenia o ortuti môže byť kvapalná ortuť uložená na úložisku dočasného uskladnenia ortuti len do 31. decembra 2022. Na Európsku komisiu nariadenie o ortuti delegovalo právomoc prijať delegovaný akt, ktorým sa posunie účinnosť zákazu ukladať kvapalnú ortuť do úložiska dočasného uskladnenia ortuti.

Ako sme už uviedli, v zmysle nariadenia o ortuti, sa ortuť môže dočasne uskladňovať najneskôr do konca roku 2022, následne musí byť zabezpečená jej úprava na pevné skupenstvo a trvalé uloženie. V nadväznosti na doplnenie zariadenia na úpravu ortuti a úložiska trvalého uskladnenia ortuti je **ortuť možné vyskladniť z úložiska dočasného uskladnenia ortuti nielen do úložiska trvalého uskladnenia ortuti, ale aj do zariadenia na úpravu ortuti**.

Novelou zákona sa tiež zabezpečil účinný systém vysledovania odpadovej ortuti v celom reťazci nakladania s ortuťou.

Z aplikačnej praxe vyplynulo, že ak prevádzkovateľ skládky odpadov ukladal **účelovú finančnú rezervu** na samostatný vinkulovaný účet v banke, nemohol účelovú finančnú rezervu preniesť na iný účet v inej banke, aj keby to bolo za výhodnejších podmienok. Z tohto dôvodu bolo doplnené ustanovenie zákona týka-

júce sa disponovania s prostriedkami účelovej finančnej rezervy.

Na získanie viazanej živnosti „**Podnikanie v oblasti nakladania s nebezpečným odpadom**“ musí podnikateľ (alebo jeho ustanovený zodpovedný zástupca) splniť osobitné podmienky na odbornú spôsobilosť podľa § 25 ods. 9 tohto zákona. Táto odborná spôsobilosť na podnikanie v oblasti nakladania s nebezpečným odpadom sa zosúladiť s odbornou spôsobilosťou na autorizované spracovateľské činnosti v § 95 ods. 2 písm. b). Požiadavky na vzdelanie a prax sú stanovené tak, že na rozdiel od predchádzajúceho stavu, odbornú spôsobilosť (t.j. následne viazanú živnosť) je možné získať pri vysokoškolskom vzdelaní akéhokoľvek zamerania (v kombinácii s rokmi praxe, ktorých počet sa líši v závislosti od zamerania vysokoškolského vzdelania).

Pôvodný odsek 6 v § 26 bol vypustený vzhľadom na to, že staré vozidlá sú nebezpečný odpad a je nepostačujúce, aby ich preprava bola sprevádzaná iba sprievodným listom nebezpečného odpadu. Bolo potrebné kontrolovať odosielateľa aj príjemcu vo vzťahu k nakladaniu so starými vozidlami. Doplnil sa novelou zákona nový odsek 6, ktorý vychádza z požiadavky smernice EP a R 2008/98/ES o odpade a o zrušení určitých smerníc.

Za finančné náklady sa nepovažujú výdavky na vybudovanie alebo výstavbu akéhokoľvek zariadenia v zmysle definície zákona o odpadoch. **Príprava na opätovné použitie je činnosťou zhodnocovania**, na ktorú sa vyžaduje osobitný súhlas.

Po novele zákona došlo k úprave, aby bolo zrejmé, že v prípade batérií a akumulátorov môže byť plnenie vyhradených povinností zabezpečené aj treťou osobou.

Po novom sa umožnilo výrobcovi vyhradených výrobkov, aby mali možnosť vykonať kontrolu efektivity vynaložených prostriedkov v OZV kedykoľvek, na základe písomnej žiadosti.

Znenie § 27 bolo upravené, aby bolo jasné, kedy je potrebné doručiť **výpoved' zo strany obce alebo výrobcu**, aby bola ukončená k 31. decembru kalendárneho roka.

Každý výrobca musí mať zmluvu s OZV, či už ide o výrobcu – zakladateľa alebo výrobcu – prevádzkovateľa alebo ostatných výrobcov. Zmluva uzatvorená za nediskriminačných podmienok znamená aj to, že princíp rovnosti sa

uplatňuje vo vzťahu ku každému vyhradenému prúdu odpadov (cenová politika).

Pre zabezpečenie **riadneho fungovania celého systému nakladania s vyhradenými prúdmi odpadov** je dôležité uzatvorenie zmluvy s príslušným koordinačným centrom tak, aby toto koordinačné centrum mohlo adresne „na zmluvnom základe“ určovať a zabezpečovať plnenie povinností OZV, napr. súvisiacich s rozdelením zodpovednosti vo vzťahu k presahujúcemu množstvu atď. Preto bolo potrebné doplniť **lehotu na uzavretie** tejto zmluvy. Ak ide o organizáciu zodpovednosti výrobcov, ktorá je nová, rozhodujúce je nadobudnutie účinnosti autorizácie na jej činnosť. Ak ide o novozaložené koordinačné centrum, rozhodujúci je deň zápisu do Registra koordinačných centier.

Novela zákona priniesla aj zmenu v termíne, kedy je **OZV povinná zaslať ministerstvu zoznam obcí**. Zmena bola požadovaná z aplikáciej praxe, aby bol zabezpečený transparentnejší systém. Do konca januára musí OZV vedieť, s ktorými obcami je vo zmluvnom vzťahu. Zároveň sa ustanovila povinnosť zverejňovať tento zoznam obcí na webovom sídle OZV.

V zákone o odpadoch absentovala lehota, v rámci ktorej by mala OZV prípadný **zisk použiť na zákonom presne vymedzený účel**. Nakoľko v aplikáciej praxi boli nejasnosti týkajúce sa použitia prípadného zisku OZV, zákon bol doplnený tak, aby bolo jednoznačne jasné, že prípadný zisk sa nesmie použiť na odmeny členov orgánov OZV. Prípadný zisk musí OZV použiť len na plnenie povinností vyplývajúcich zo zákona o odpadoch. Cieľom uvedenej zmeny bolo zefektívniť nakladanie s finančnými prostriedkami výrobcov vyhradených výrobkov.

V texte § 28 odsek 4 sa upresnilo, k čomu sa vzťahujú **presahujúce množstvá, ktoré je OZV povinná oznámiť koordinačnému centru** vo vzťahu k tomu vyhradenému prúdu odpadu, ktorý pochádza z vyhradeného výrobku uvádzaného na trh zmluvnými výrobcami OZV. Táto oznamovacia povinnosť sa vzťahuje na OZV pre obaly, OZV pre elektrozariadenia a OZV pre batérie a akumulátory. Pre elektroodpad a použité batérie a akumulátory je potrebné, aby OZV oznamovala výlučne presahujúce množstvá vzťahujúce sa k cieľom ich zberu. A to z toho dôvodu, aby následne Slovenská republika mohla preukázať EK plnenie limitov z príslušných smerníc, pojednávajúcich o týchto odpadoch.

V ustanovení sa zároveň upresnilo, dokedy je OZV povinná oznámiť presahujúce množstvá koordinačnému centru. Zároveň sa zmenila úprava možnosti či **povinnosti OZV ponúknuť presahujúce množstvá ostatným členom koordinačného centra**. Pre OZV pre obaly je ustanovená povinnosť ponúknuť presahujúce množstvá v prospech ostatných členov koordinačného centra pre prúd odpadov z obalov a odpadov z neobalových výrobkov, pričom títo členovia sú povinní ponúknuť množstvá prijať pri dodržaní nediskriminačných podmienok.

Ak ide o OZV pre elektrozariadenia a OZV pre batérie a akumulátory, zákon o odpadoch ponechal možnosť ponúknuť presahujúce množstvá v prospech ostatných členov príslušného koordinačného centra.

Z aplikáciej praxe vyplynula potreba **vyžiadať údaje preukazujúce spôsob plnenia povinností OZV bez podmienky začatia konania o zrušení autorizácie**. V samotnej výzve je stanovený termín na doručenie požadovaných údajov v závislosti od charakteru týchto údajov.

Z aplikáciej praxe vyplynula potreba zriadenia orgánu kontroly, ktorý dohliada nad dodržiavaním plnenia povinností, ktoré OZV vyplývajú zo zákona o odpadoch. Ak OZV má zriadený kontrolný orgán, nemusí zriadiť ďalší, len je potrebné zosúladiť jeho organizačnú štruktúru a kompetencie s touto zákonnou úpravou. Ak OZV nemá **zriadený kontrolný orgán**, je povinná si ho v zmysle zákona zriadiť. V záujme sprehľadnenia a transparentnosti plnenia povinností sa ustanovilo pre OZV pre obaly, aby vypracovala štvrťročnú správu o činnosti a zverejnila ju na svojom webovom sídle.

Ďalšou zmenou v zákone sa zamedzilo možnosti nevyrovnanosti systému v súvislosti s povinnosťou OZV **prevádzkovať funkčný a vyrovnaný systém združeného nakladania s vyhradeným prúdom odpadu počas celej doby jej pôsobenia**.

Platnosť rozhodnutia sa zmenila na účinnosť. Pojem platnosť a pojem účinnosť sú obsahovo dva rozdielne pojmy, z uvedeného dôvodu bolo nevyhnutné vykonať toto precizovanie legislatívneho textu tak, aby bolo zrejmé, že povinnosť sa vzťahuje k účinnosti rozhodnutia.

V súvislosti so zavedením **dozorného orgánu organizácie zodpovednosti výrobcov** bolo potrebné určiť jeho oprávnenia voči organizácii zodpovednosti výrobcov, v ktorej pôso-

bí a ktoré súvisia s kontrolou vymenovaných povinností. Cieľom bolo zabezpečiť v prípade člena – zástupcu štátu, menovaného ministrom životného prostredia – odborný dohľad nad dodržiavaním povinností vyplývajúcich zo zákona o odpadoch. Najvyšší orgán OZV môže rozhodnúť, či doplní tento kontrolný orgán o členov. Z aplikačnej praxe tiež vyplynula potreba doplniť, že jednou z náležitostí zmluvy medzi organizáciou zodpovednosti výrobcov a výrobcom vyhradeného výrobku musí byť úprava spôsobu a postupu vrátenia finančných prostriedkov zazmluvnenému výrobcovi vyhradeného výrobku pre prípad zrušenia tejto organizácie zodpovednosti výrobcov. Aby bolo vopred zrejmé a nedochádzalo k nejasnostiam ohľadom finančného vyrovnania.

V zákone o odpadoch sa ustanovilo, za akých podmienok a do akého termínu je výrobca vyhradeného výrobku, ktorý **plní vyhradené povinnosti individuálne**, povinný uzatvoriť zmluvu s koordináčnym centrom.

V texte zákona o odpadoch sa spresnilo, **k čomu sa vzťahujú presahujúce množstvá, ktoré je individuálny výrobca povinný oznámiť koordináčnemu centru** vo vzťahu k tomu vyhradenému prúdu odpadu, ktorý pochádza z vyhradeného výrobku uvádzaného na trh týmto individuálnym výrobcom.

Pre elektroodpad a použité batérie a akumulátory je potrebné, aby výrobca elektrozariadení a batérií a akumulátorov oznamoval najmä (resp. výlučne) presahujúce množstvá vzťahujúce sa k cieľom ich zberu. A to z toho dôvodu, aby následne SR mohla preukázať EK plnenie limitov z príslušných smerníc, pojednávajúcich o týchto odpadoch. Výrobca elektrozariadení a výrobca batérií a akumulátorov môžu presahujúce množstvá ponúknuť ostatným členom príslušného KC. V zákone bola doplnená **lehota, do ktorej je povinný výrobca, ktorý si plní vyhradené povinnosti individuálne, oznámiť presahujúce množstvá koordináčnemu centru**.

Z aplikačnej praxe vyplynula potreba vyžadovať údaje, preukazujúce spôsob plnenia povinností individuálne bez podmienky začatia konania o zrušení autorizácie.

Zo zákona bola vypustená povinnosť zasielať potvrdenia o zápise do registra výrobcov vyhradených výrobkov. Výrobca po zaslaní žiadosti o zápis do registra, ak je v súlade s § 30 ods. 1, je **do registra zapísaný**. Registre sú

verejne dostupné na webovej stránke ministerstva.

Vzhľadom na zavedenie registrácie pre koordináčne centrá bolo nevyhnutné doplniť aj podmienku, z ktorej vyplýva, že koordináčne centrum môže vykonávať činnosť len na základe registrácie udelennej ministerstvom.

Z aplikačnej praxe vyplynulo, že koordináčne centrá nesprávne chápú zavedenú legislačnú skratku „klient“. Z tohto dôvodu bola **legislačná skratka vypustená**. Každý výrobca vyhradeného výrobku, ktorý si plní vyhradené povinnosti individuálne, OZV a tretie osoby musia mať uzatvorenú zmluvu s príslušným KC a zároveň sú rovnocennými členmi KC.

Tiež bolo potrebné stanoviť lehotu, dokiaľ je koordináčne centrum povinné **splniť povinnosť týkajúcu sa prerozdelenia presahujúcich množstiev** – ustanovil sa záväzný termín. Zároveň bolo nevyhnutné ustanoviť lehotu, dokiaľ má koordináčne centrum zabezpečiť nápravu oznámeného stavu.

V zákone bola rozšírená možnosť ministerstva získavať požadované podklady aj v iných súvislostiach ako len pre potreby ohlasovacích povinností vo vzťahu k EÚ.

Podľa § 31 písmeno k) je **OZV povinná uzatvoriť zmluvu s príslušným koordináčnym centrom a následne plniť povinnosti** vyplývajúce z tejto zmluvy. Na druhej strane však v súčasnom § 31 ods. 11 absentovala povinnosť koordináčného centra reagovať na podanú žiadosť, a teda zmluvu aj reálne uzatvoriť. Do zákona sa doplnilo, že táto zmluva musí byť uzavretá za nediskriminačných podmienok. To znamená, že nediskriminačné podmienky musia byť dodržané medzi koordináčnym centrom a každým výrobcom vyhradeného výrobku, ktorý si plní vyhradené povinnosti individuálne a organizáciou zodpovednosti výrobcov, či sú jej zakladateľmi alebo nie. Súčasne bolo potrebné ustanoviť aj časový rámec, dokiaľ je potrebné takúto zmluvu uzatvoriť. Takto sa dá zabezpečiť obojstranné riadne fungovanie oboch subjektov. Uvedené malo teda za cieľ odstrániť existujúce nedostatky vyplývajúce z praxe, keď príslušné koordináčne centrum dostatočne a včas nereaguje na podané žiadosti o uzatvorenie zmluvy. V písmene l) sa ustanovila **povinnosť vypracovania štvrťročnej správy** ako aj podrobnosti jej obsahu a predkladania. Z aplikačnej praxe vyplynula potreba doplniť ustanovenie

v písmene m) aj pre osoby, ktoré nie sú držiteľmi odpadu, ale zo zákona plnia iné povinnosti. Z aplikačnej praxe vyplynula potreba podľa písmena n) **zriadenia orgánov kontroly**, ktorý dohliada nad dodržiavaním plnenia povinností, ktoré koordinačnému centru vyplývajú zo zákona o odpadoch, a to aj v prípadoch, kedy takýto orgán nebol doposiaľ zriadený podľa osobitných predpisov. Povinnosť v písmene o) sa zaviedlo v spojitosti s vytvorením dozornej rady koordinačného centra a jej **oprávnenia na výkon kontrol v príslušnom koordinačnom centre**.

Z aplikačnej praxe vyplynulo, že KC obaly nie je schopné plniť v plnom rozsahu funkciu KC v zmysle ustanovení zákona. Ministerstvu túto skutočnosť oznámi a ministerstvo určí spôsob plnenia povinností. Zároveň, ak ustanovené povinnosti KC poruší opakovane, teda nebude môcť plniť povinnosti, je to **dôvod na zrušenie KC**.

V súvislosti so zavedením dozorného orgánu koordinačného centra bolo potrebné určiť jeho oprávnenia voči koordinačnému centru, v ktorom pôsobí a ktoré súvisia s kontrolou vymenovaných povinností.

Podľa § 35 ods. 1 je **výrobca povinný zabezpečiť nakladanie s elektroodpadom, ak pochádza z elektrozariadení** z jeho výroby, predaja alebo cezhraničnej prepravy do Slovenskej republiky. T. z., že by nemalo dochádzať ku krížovému plneniu povinností výrobcu inými kategóriami, ktoré neuviedol na trh v Slovenskej republike. Predchádzajúca **definícia zberového podielu** sa vzťahovala na zberový podiel z celkového množstva elektrozariadení, ktoré boli uvedené na trh a z celkového množstva zozbieraných elektroodpadov a dávala možnosť výrobcovi zabezpečovať plnenie povinností inými druhmi elektroodpadu, ktoré majú výhodné ceny výstupných surovín a nezohľadňujú náklady na elektroodpad s elektrozariadením, ktoré výrobca uviedol na trh. Zberový podiel sa určuje pre každú kategóriu podľa prílohy č. 6 II. samostatne.

V ustanovení § 34 sú uvedené **povinnosti výrobcov elektrozariadení**. Absentuje povinnosť, podľa ktorej je výrobca elektrozariadení povinný splniť svoj zberový podiel. Tento stav nebol v súlade napríklad s povinnosťami výrobcov batérií a akumulátorov. To znamená, že pri výrobkoch elektrozariadení absentovala povinnosť, ktorá zaviazala takéhoto výrobcu zabezpečiť zber elektroodpadu minimálne v rozsahu

jeho zberového podielu a vzťahovala sa len na výpočet zberového podielu – teda nie na jeho splnenie.

Novelou zákona sa znížila **administratívna záťaž spracovateľov elektroodpadu**. Zrušilo sa podávanie ohlásení na ministerstvo, zostalo podávanie ohlásení na výrobcu a príslušnú OZV.

Pre zabezpečenie riadneho fungovania celého systému nakladania s vyhradenými prúdmi odpadov je dôležité uzatvorenie zmluvy s príslušným koordinačným centrom tak, aby toto koordinačné centrum mohlo adresne „na zmluvnom základe“ určiť či zabezpečovať plnenie povinností tretej osoby, napr. súvisiacich s rozdelením zodpovednosti vo vzťahu k presahujúcemu množstvu. Preto bolo potrebné **doplniť lehotu na uzavretie tejto zmluvy**. Ak ide o tretiu osobu, ktorá je nová, rozhodujúce je nadobudnutie účinnosti autorizácie na jej činnosť. Ak ide o novozaložené koordinačné centrum, rozhodujúci je deň zápisu do Registra koordinačných centier.

Novelou zákona došlo k zmene v termíne, kedy je **tretia osoba povinná zaslať ministerstvu zoznam obcí**, ktorá bola požadovaná z aplikačnej praxe, aby bol zabezpečený transparentnejší systém. Do konca januára musí tretia osoba vedieť, s ktorými obcami je vo zmluvnom vzťahu. Zároveň sa ustanovila povinnosť zverejňovať tento zoznam obcí na webovom sídle tretej osoby.

V texte zákona sa upresnilo, k čomu sa vzťahujú presahujúce množstvá, ktoré je tretia osoba povinná oznámiť koordinačnému centru vo vzťahu k tomu vyhradenému prúdu odpadu, ktorý pochádza z vyhradeného výrobku uvádzaného na trh zmluvnými výrobcami tretej osoby. Pre použité batérie a akumulátory je potrebné, aby tretia osoba **oznamovala výlučne presahujúce množstvá vzťahujúce sa k cieľom ich zberu**. Zároveň sa upresnilo, dokedy je tretia osoba povinná oznámiť presahujúce množstvá koordinačnému centru. Zákon o odpadoch ponechal možnosť ponúknuť presahujúce množstvá v prospech ostatných členov príslušného koordinačného centra.

Z aplikačnej praxe vyplynula potreba vyžadovať údaje preukazujúce spôsob plnenia povinností tretej osoby **bez podmienky začatia konania o zrušení autorizácie**.

Zákon o odpadoch sa upravil tak, aby bolo

jednoznačné, že spôsob plnenia vyhradených povinností pre každý prúd odpadu je možný iba jednou organizáciou zodpovednosti výrobcov alebo tretou osobou.

Z aplikačnej praxe vyplynula potreba doplniť aj ustanovenie týkajúce sa prípravy na opätovné použitie batérií a akumulátorov tak, aby bolo zrejmé, že výsledkom prípravy na **opätovné použitie batérií a akumulátorov** je certifikovaný výrobok a subjekt, ktorý vykonal prípravu na opätovné použitie sa stáva výrobcom vyhradeného výrobku a musí si plniť všetky vyhradené povinnosti výrobcu.

Novelou zákona došlo k zníženiu administratívnej záťaže pre podnikateľské subjekty (výrobcov obalov), ktoré **uvádzajú na trh malé množstvá obalov**. Zaviedol sa spodný limit, pri ktorom nie je potrebné plniť určité vyhradené povinnosti.

Ustanovilo sa, že OZV je oprávnená vykonávať v každej obci **overenie funkčnosti a nákladovosti triedeného zberu**. Touto zmenou postupne dochádza k vyššej efektívnosti vynaložených prostriedkov výrobcov, ktoré vynakladajú prostredníctvom zmluvnej OZV za vykonávanie triedeného zberu oddelene zbieraných zložiek komunálnych odpadov. Ustanovili sa aj ďalšie dôvody na vypovedanie zmluvy OZV s obcou.

Osoba oprávnená na zber starých vozidiel je povinná viesť evidenciu a podávať ohlásenie podľa § 14. Pre staré vozidlá nie sú stanovené smernicou ciele zberu, iba záväzné limity pre rozsah opätovného použitia, zhodnocovania a recyklácie starých vozidiel.

Zber odpadových pneumatík sa uskutočňuje tromi spôsobmi, a to ako spätný zber prostredníctvom distribútorov, obcí, ak tak určia a zber, ktorý vykonávajú spracovatelia starých vozidiel preberaním starých vozidiel vrátane pneumatík, tvoriacich štandardnú súčasť výbavy vozidla. Podľa § 70 písm. g) zákona o odpadoch sú výrobcovia pneumatík povinní ohlasovať koordinačnému centru pre pneumatiky množstvo vyzbieraných odpadových pneumatík.

Aby koordinačné centrum pre pneumatiky získalo komplexnú informáciu o zozbieraných odpadových pneumatikách aj spracovateľmi starých vozidiel, bolo by žiaduce, aby spracovatelia starých vozidiel poskytli potrebné informácie aj koordinačnému centru pre prúd odpadových pneumatík. Za štandardnú výbavu vozidla po-

važujeme v zmysle § 69 ods. 6 zákona najviac 5 pneumatík (pneumatiky umiestnené na kolesách starého vozidla v počte 4 kusov a prípadne aj náhradná pneumatika).

Pokiaľ ide o odpadové pneumatiky mimo štandardnej výbavy vozidla, konečný používateľ ju môže v zmysle dikcie § 72 zákona **odovzdať distribútorovi pneumatík alebo na zberný dvor alebo na iné miesto, ak tak obec určí**.

Oproti predchádzajúcej úprave sa z režimu šiesteho oddielu zákona vypustili **pneumatiky, uvedené na trh v Slovenskej republike na kolesách motorových vozidiel a nemotorových vozidiel**, nakoľko tieto pneumatiky sú neoddeliteľnou súčasťou týchto vozidiel. Pneumatiky ako súčasť vozidiel kategórie M1, N1 a trojkolesových motorových vozidiel okrem motorových trojkolek podliehajú režimu piateho oddielu štvrtej časti zákona o odpadoch. Novou úpravou sa šiesty oddiel vzťahuje iba na pneumatiky, ktoré boli uvedené na trh Slovenskej republiky samostatne.

Definíciu výrobcu pneumatík treba chápať tak, že zahŕňa len tie subjekty, fyzické osoby – podnikateľov a právnické osoby, ktoré v rámci svojej podnikateľskej činnosti bez ohľadu na použitú techniku predaja, vrátane predaja na základe zmluvy uzatvárannej na diaľku, uvádzajú pneumatiky na trh Slovenskej republiky samostatne (t.j. neumiestnené na vozidle). Zodpovedným za nakladanie so starým vozidlom vrátane všetkých jeho častí a materiálov, teda aj pneumatík je výrobca, ktorý uvádza na trh vozidlo vrátane pneumatík umiestnených na kolesách vozidla.

Novelou zákona sa rozšírila **definícia spätného zberu odpadových pneumatík**, nakoľko spätný zber odpadových pneumatík sa môže vykonávať aj na zbernom dvore alebo na inom mieste určenom obcou, ak tak obec určí. Tiež sa matematicky precizoval výpočet trhového podielu výrobcu pneumatík.

Novelou zákona sa **rozšírila povinnosť pre výrobcov pneumatík zabezpečiť spätný zber odpadových pneumatík** najmenej na jednom mieste v každom okrese, a to buď prostredníctvom distribútorov pneumatík alebo obcí, ak obec určí, že spätný zber odpadových pneumatík sa bude vykonávať na zbernom dvore alebo na inom mieste určenom obcou. Pre zabezpečenie riadneho fungovania celého systému spätného zberu odpadových pneumatík je

dôležitá povinnosť mať uzatvorenú zmluvu s týmito subjektami, ak o to požiadajú.

V zákone ide o zaužívaný inštitút na sprehľadnenie toku odpadových pneumatík, vďaka ktorému je možné určiť subjekty vyhýbajúce sa vyhradeným povinnostiam. **Oddelené uvádzanie nákladov** zároveň informuje konečných používateľov o tom, že náklady na spätný zber uhradili v cene výrobku.

Distribútorom pneumatík je uložená nová povinnosť plniť si všetky svoje **povinnosti na základe zmluvy s výrobcou pneumatík**, ktorého keď o to požiada, výrobca pneumatík je povinný s ním túto zmluvu uzavrieť. Uvedená zmena zabezpečuje, že žiaden distribútor pneumatík nezostane nezazmluvnený. V súvislosti s pneumatikami je **distribútorom** aj osoba, ktorá vykonáva len výmenu pneumatík bez ich predaja.

V zákone sa zaviedli **povinnosti zabezpečiť zhodnotenie odpadových pneumatík** do 31. januára nasledujúceho kalendárneho roka. Uvedené bolo potrebné za účelom zabrániť možnému umelému zvyšovaniu celkového množstva vyzbieraných pneumatík o množstvo odpadových pneumatík, vyzbieraných v predchádzajúcom roku a za účelom zabrániť špekulatívnemu vytváraniu rôznych „medziskladov“ vyzbieraných odpadových pneumatík za účelom ich neskoršieho predaja konkurenčným výrobcom k plneniu ich vyhradených povinností v inom období. Vzhľadom na nadväzujúce procesy bola **nastavená táto lehota** do 31. januára kalendárneho roka vo vzťahu k odpadovým pneumatikám vyzbieraným v minulom roku.

Po novele zákona sa upravil zaužívaný inštitút na sprehľadnenia toku odpadových pneumatík, vďaka ktorému je možné **určiť subjekty vyhýbajúce sa vyhradeným povinnostiam**. Oddelené uvádzanie nákladov zároveň informuje konečných používateľov o tom, že náklady na spätný zber uhradili v cene výrobku.

Z aplikačnej praxe vyplynulo, že stanovením **výrobkov, ktoré sa považujú za neobalový výrobok** podľa kódov colného sadzovníka, dochádzalo zo strany výrobcov k obchádzaniu zákona. Zákonom sa zaviedlo, že každý výrobok, ktorý po spotrebe bude končiť v komunálnom odpade a patrí do niektorého z materiálov uvedených v § 73 ods. 3, bude považovaný za neobalový výrobok. Zároveň sa ustanovilo, že knihy **nie sú neobalovým výrobkom** a vy-

púšťajú sa neobalové výrobky vyrobené z viacvrstvových kombinovaných materiálov na báze lepenky, keďže sa v praxi nevyskytovali.

Novelou zákona sa precizovalo, **kto sa považuje za výrobcu neobalového výrobku**. Uvedená zmena vyplynula z aplikačnej praxe, v niektorých prípadoch bolo ťažké určiť, kto je výrobcom neobalového výrobku. Zaviedla sa definícia **trhový podiel výrobcu neobalového výrobku**, ktorá bola potrebná pre výpočet zberového podielu.

Zo zákona sa vypustilo ustanovenie definujúce VKM na báze lepenky a bolo presunuté do § 80 medzi komunálne odpady, keďže na území obce takéto odpady vznikajú a nakladá sa s nimi.

Novelou zákona tiež došlo k zníženiu administratívnej záťaže pre podnikateľské subjekty (výrobcov neobalových výrobkov), ktoré uvádzajú na trh malé množstvá výrobkov. Zaviedol sa spodný limit, pri ktorom nie je potrebné plniť určité vyhradené povinnosti.

Z dôvodu bližšej špecifikácie a ujasnenia, kedy sa jedná o drobné stavebné odpady, bol **doplnený odkaz na stavebný zákon**. Uvedený odkaz sa nachádzal v predchádzajúcej právnej úprave pri povinnosti pôvodcu odpadov vypracovať program odpadového hospodárstva pre odpady z bežných udržiavacích prác zabezpečovaných fyzickou osobou v rozsahu do jedného m³ ročne od jednej fyzickej osoby.

V praxi spôsobovalo obciam problémy, ak sa rozhodli pre **spôsob kompostovania**, ale nie všetci občania boli ochotní sa zapojiť do tohto systému. Kompostovanie je jednou z foriem triedeného zberu a občan je povinný sa zapojiť do systému zberu komunálnych odpadov v obci, ktorý obec upraví vo svojom všeobecne záväznom nariadení.

Novelou zákona došlo k zmene **úhrady za zberné nádoby a kompostovacie zásobníky na triedený zber zložiek komunálnych odpadov**, pri ktorých sa neuplatňuje rozšírená zodpovednosť výrobcov. Predtým tieto náklady znášala obec. Úpravou sa povinnosť zmenila. Obec rozhodne, či náklady na zabezpečenie týchto zberných nádob a kompostovacích zásobníkov bude znášať sama alebo ich zahrnie do miestneho poplatku za KO a DSO alebo stanoví iný spôsob úhrady.

V zmysle § 81 ods. 1 je obec zodpovedná aj za nakladanie s drobným stavebným odpadom.

Obec určí, či zavedie množstevný zber alebo zber podľa potreby, **najmenej však dvakrát do roka.**

Vyhľadka, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o odpadoch ustanovila povinnosť obcí zabezpečiť kompostovacie zásobníky, avšak nezabezpečila aj povinnosť osvetu občanov v prípade kompostovania a v tejto súvislosti bolo potrebné, aby obce zabezpečovali aj osvetu a **informovanie občanov o kompostovaní.** Obec je povinná zabezpečiť občanom aj zbernú nádobu.

Ďalšia zmena zákona súvisela s požiadavkou z aplikáciej praxe v súvislosti so spoplatnením drobného stavebného odpadu aj iným spôsobom ako je množstevný zber.

Výnimka z povinnosti mať uzatvorenú zmluvu s obcou sa rozšírila aj **pre zberné miesta elektroodpadu.** Ten, kto vykonáva spätný zber použitých batérií a akumulátorov a elektroodpadu alebo zber prostredníctvom zberného miesta použitých batérií a akumulátorov a elektroodpadu, nemusí mať uzatvorenú zmluvu s obcou.

Nakoľko jednou z povinností obce je aj zabezpečenie zavedenia a vykonávania triedeného zberu pre zložku viacvrstvové kombinované materiály na báze lepenky, ustanovili sa po novom **podrobnosti uzatvárania zmluvy medzi obcou a subjektom,** ktorý vykonáva triedený zber tejto zložky na území obce.

Ďalšia zmena zákona súvisela s požiadavkou z aplikáciej praxe v súvislosti so spoplatnením drobného stavebného odpadu. Ide o možnosť obce vybrať si spôsob zberu drobného stavebného odpadu vznikajúceho na jej území.

Odoberať odpadové pneumatiky od fyzických osôb na zbernom dvore v rámci spätného zberu nie je povinnosťou prevádzkovateľa zberného dvora, ale systém je postavený na dobrovoľnosti, spätný zber odpadových pneumatík sa teda vykonáva na zbernom dvore, ak tak obec určí.

Pre jednoznačnejšie vymedzenie zákazov vyplynula z aplikáciej praxe potreba doplniť a upraviť ustanovenie zákona, nakoľko je dôležité, aby v prípade **cezhraničného pohybu odpadov,** ktorý podlieha predchádzajúcemu písomnému oznámeniu a súhlasu, boli dodržiavané aj podmienky uvedené v písomnom súhlase príslušného kompetentného orgánu (t.j. v súhlase MŽP SR).

Zákon o odpadoch bol doplnený aj z dôvodu **množiacich sa nezákonných prepráv odpadu**

podliehajúcich všeobecným požiadavkám na informácie uvedeným v článku 18 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 1013/2006 o preprave odpadu. Nariadenie uvádza slovné spojenia „**osoba pod jurisdikciou krajiny určenia**“, „osoba pod jurisdikciou tohto členského štátu“, resp. „osoba pod jurisdikciou krajiny odoslania“, zároveň však nikde v texte bližšie nešpecifikuje uvedené pojmy, a teda aj vysvetlenie, kto je táto osoba, čo spôsobovalo v praxi značné problémy.

Pre jednoznačnejšie určenie zodpovednej osoby hlavne pri prepravách, ktoré podliehajú všeobecným požiadavkám na informácie podľa článku 18 nariadenia, MŽP SR sa pristúpilo k zavedeniu uvedeného pojmu.

Zákon umožňoval vzniesť námietky, len ak sa oznamovateľ, príjemca alebo osoba oprávnená konať v mene oznamovateľa alebo príjemcu, ktorý sa podieľa na cezhraničnom pohybe odpadov, dopustil priestupku, t.j. ak sa jedná o fyzickú osobu. Nie vždy bola nezákonná preprava klasifikovaná ako priestupok, preto bolo potrebné doplniť aj prípady, kedy vyššie uvedeným osobám, t.j. oznamovateľovi, príjemcovi alebo osobe oprávnenej konať v mene oznamovateľa alebo príjemcu, boli **za porušenia pri cezhraničnom pohybe odpadov uložené sankcie,** t.j. ak sa jedná o fyzickú osobu – podnikateľa, resp. právnickú osobu.

V zákone bola doplnená ďalšia možnosť na zrušenie autorizácie výrobcu v prípade nesplnenia povinností podľa § 27 ods. 4 písm. e) alebo g) a rozšírili sa **dôvody na zrušenie autorizácie** pre tretiu osobu, čím došlo k zosúladieniu s dôvodom na zrušenie autorizácie uvedenými v § 94 ods. 2 písm. f). Uvedené dôvody sa rozšírila aj pre výrobcu, ktorý si plní vyhradené povinnosti individuálne.

V súvislosti so zriadením inštitútu koordinačných centier bolo nevyhnuté v zákone upraviť podmienky registrácie koordinačného centra a podmienky jeho zrušenia.

Na výkon činnosti odborne spôsobilej osoby na autorizovanú spracovateľskú činnosť sa **vyžaduje bezúhonnosť.** Ministerstvo zruší osvedčenie na autorizovanú činnosť odborne spôsobilej osobe, ktorá prestala byť bezúhonnou. V § 95 ods. 6 bola doplnená nová povinnosť pre odborne spôsobile osoby na autorizovanú spracovateľskú činnosť oznamovať ministerstvu bezodkladne zmenu údajov, na základe ktorých

im bolo osvedčenie vydané, t.j. aj **stratu bezúhonnosti**. Nebolo teda potrebné, aby odborne spôsobilé osoby, u ktorých nedošlo k zmene bezúhonnosti, o tomto informovali ministerstvo každé tri roky. V predchádzajúcom znení predmetného ustanovenia navyše nebol definovaný začiatok lehoty „tri roky“.

V zákone o odpadoch bolo potrebné novelou doplniť povinnosti odborne spôsobilých osôb na autorizovanú spracovateľskú činnosť. Bola doplnená **povinnosť nahlásiť zmenu údajov** (napr. nová adresa trvalého bydliska, strata bezúhonnosti), na základe ktorých bolo vydané osvedčenie na autorizovanú činnosť. Podľa povahy nahlásenej zmeny potom ministerstvo osvedčenie zmení alebo zruší. **Odborne spôsobilé osoby na autorizovanú spracovateľskú činnosť** sú ďalej povinné zúčastniť sa na základe výzvy ministerstva preškolenia alebo úspešne absolvovať novú skúšku (ak dôjde k zásadným zmenám stavu techniky alebo predpisov v odpadovom hospodárstve). V praxi to znamená, že môžu nastať dve možnosti. V prvom prípade ministerstvo vyzve odborne spôsobilé osoby, aby sa zúčastnili preškolenia. Odborne spôsobilú osobu, ktorá sa preškolenia nezúčastní, ministerstvo vyzve, aby sa zúčastnila skúšky. Ak sa odborne spôsobilá osoba nedostaví ani na skúšku (alebo ju neabsolvuje úspešne), ministerstvo jej zruší osvedčenie. Alebo ministerstvo zvolí druhú možnosť a vyzve všetky odborne spôsobilé osoby na absolvovanie skúšky. V tejto povinnosti nedošlo k zmene, iba sa doplnili slová „úspešne absolvovať“ (nové overenie, t.j. skúšku). Odborne spôsobilá osoba musí nové overenie odbornej spôsobilosti úspešne absolvovať a nielen sa ho zúčastniť, v opačnom prípade ministerstvo odborne spôsobilej osobe zruší osvedčenie na autorizovanú spracovateľskú činnosť.

Zaviedla sa nová možnosť **zmeny osvedčenia na autorizovanú činnosť** v prípade, že nastanú skutočnosti, pre ktoré odborne spôsobilá osoba na autorizovanú spracovateľskú činnosť nemohla predmetnú činnosť riadne vykonávať pre všetky autorizované spracovateľské činnosti, na ktoré má udelené osvedčenie (napr. úspešne neabsolvuje nové overenie odbornej spôsobilosti podľa § 95 ods. 6 pre niektorú z autorizovaných spracovateľských činností).

V prípade, že dôjde k zásadným zmenám stavu techniky alebo všeobecne záväzných

právnych predpisov v odpadovom hospodárstve, odborne spôsobilá osoba na autorizovanú spracovateľskú činnosť má povinnosť zúčastniť sa na základe výzvy ministerstva preškolenia alebo úspešne absolvovať nové overenie odbornej spôsobilosti, a nielen sa ho zúčastniť. V opačnom prípade mu ministerstvo osvedčenie na autorizovanú činnosť zruší.

Ďalšia zmena nadväzuje na zavedenie novej povinnosti pre odborne spôsobilé osoby na autorizovanú spracovateľskú činnosť v § 95 ods. 6, ktorou je oznamovať ministerstvu bezodkladne zmenu údajov, na základe ktorých bolo vydané osvedčenie na autorizovanú činnosť. Ministerstvo **môže zrušiť osvedčenie na autorizovanú činnosť odborne spôsobilej osobe**, ktorá si túto povinnosť nesplní.

V nadväznosti na doplnenie úložiska trvalého uskladnenia ortuti v súlade s § 20 bolo potrebné rozšírenie súhlasu na uzavretie úložiska dočasného uskladnenia ortuti aj o súhlas na uzavretie úložiska trvalého uskladnenia ortuti alebo jeho časti a monitorovanie uzavretého úložiska.

Pri nakladaní s komunálnym odpadom je snaha znížovania nákladov na dopravu, ktoré sa dosiahnu prekladaním komunálneho odpadu na prekládkových staniciach z menších vozidiel (2 – 3 tonových) do veľkých (20 – 24 tonových) a následná doprava do spalovni, resp. na skládku odpadov.

Zavedenie nového súhlasu bolo potrebné z hľadiska existujúcej praxe, keď pri výstavbe veľkých stavebných celkov vznikajú veľké objemy výkopovej zeminy (státisíce ton), ktorá sa má v budúcnosti použiť pri výstavbe ciest, cestných obchvatov a pod. a do času tejto výstavby je potrebné mať túto výkopovú zeminu uloženú, skladovanú.

V zákone o odpadoch sa doplnili **náležitosti novo zavedených súhlasov** v súlade so smernicou EP a Rady 2008/98/ES o odpade a o zrušení určitých smerníc. V prípade súhlasu na nakladanie s nebezpečnými odpadmi sa ustanovila konkrétne v prípade prepravy nebezpečných odpadov výnimka z povinnosti uvádzania technických požiadaviek a bezpečnostných opatrení v súhlase, nakoľko sa nejedná o prevádzku zariadenia.

Aplikačná prax preukázala potrebu doplnenia lehoty, **dokedy je prevádzkovateľ skládky povinný ukončiť rekultiváciu skládky**. Uvedená potreba vznikla z viacerých podnetov

z praxe, kde dochádzalo k posúvaniu či predlžovaniu termínov a uzatvárania a rekultivácie skládok odpadov.

Pôvodné ustanovenie § 97 ods. 11 sa vypustilo nakoľko z hľadiska praxe sa neosvedčilo, keď posúdenie splnenia podmienok pre vedľajší produkt sa ponechalo **na pôvodcovi a nie na orgáne štátnej správy**. Z praxe vyplývalo, že u veľkých pôvodcov sa tak skladovali veľké objemy odpadov, ktoré si pôvodca prehlásil za vedľajší produkt.

V nadväznosti na zavedenie nového súhlasu na uzavretie úložiska trvalého uskladnenia ortuti podľa § 97 ods. 1 písm. r) bolo potrebné doplniť nové ustanovenie týkajúce sa tohto súhlasu.

Zároveň bolo potrebné podľa novely zákona v prípade súhlasu podľa § 97 ods. 6 ustanoviť, že uvedený súhlas sa nepredlžuje **z dôvodu dodržania lehoty na začatie, uzavretie a rekultiváciu skládky odpadov**. V rámci režimu udeľovania súhlasov je možné v súlade s § 97 ods. 17 platnosť súhlasu predĺžiť, a to aj opakovane, ak nedošlo k zmene skutočností, ktoré sú rozhodujúce na vydanie súhlasu. Súhlas na skladovanie výkopovej zeminy možno (tak ako aj ostatné súhlasy udeľované podľa § 97) v súlade s § 97 ods. 16 udeliť len na určitý čas, najviac na päť rokov. Táto doba na skladovanie výkopovej zeminy do doby jej následného využitia je dostatočná a nebolo potrebné ju predlžovať, čím sa zabráni aj prípadnému zneužívaniu udeľovania týchto súhlasov.

Členské štáty majú podľa článku 26 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpade a o zrušení určitých smerníc povinnosť viesť register zariadení alebo podnikov, ktoré zbierajú alebo prepravujú odpad v rámci náplne svojej profesionálnej činnosti.

Smernica 75/442/EHS o odpadoch túto povinnosť ustanovovala v čl. 12 nasledovne: **„Zariadenia alebo podniky, ktoré vykonávajú zber alebo prepravu odpadu na obchodnom základe** (na základe podnikania – neoficiálny preklad) alebo ktoré zariaďujú zneškodňovanie či zhodnocovanie odpadu v mene tretej osoby (obchodníci či sprostredkovatelia), musia príslušné orgány registrovať, pokiaľ nepodliehajú povoľovaciemu konaniu.“

V Rozsudku Súdneho dvora vo veci C-270/03 sa v tejto súvislosti uvádza, že pojem preprava odpadu na základe podnikania použitý

v článku 12 smernice 75/442/EHS o odpadoch sa vzťahuje nielen na toho, kto vykonáva prepravu odpadu vyprodukovaného tretími osobami v rámci výkonu profesie dopravcu, ale aj na toho, kto síce nevykonáva profesiu dopravcu, ale prepravuje v rámci svojej vlastnej podnikateľskej činnosti odpady, ktoré sám vyprodukoval. Požiadavka, aby bola preprava vykonaná „na obchodnom základe (na základe podnikania – neoficiálny preklad)“, napovedá, že ak aj článok 12 nestanovuje, že musí ísť o výhradnú činnosť alebo o hlavnú činnosť dotknutých podnikov, činnosť prepravy odpadu musí predstavovať bežnú a pravidelnú činnosť týchto podnikov. V rozsudku sa ďalej uvádza, že článok 12 smernice podriaďuje registračnej povinnosti zariadenia alebo podniky, ktoré v rámci svojej činnosti zabezpečujú bežným a pravidelným spôsobom prepravu odpadu, či už je to odpad vyprodukovaný tretími osobami, alebo nimi samými. Zo žiadneho z ustanovení nevyplýva, že **na túto povinnosť by sa mohla vzťahovať výnimka založená na povahe alebo kvantite odpadu**.

Uvedená povinnosť registrácie pri preprave odpadov je v Slovenskej republike ustanovená v § 98 zákona o odpadoch. Z predchádzajúcej praxe vyplynula potreba jednoznačne definovať podmienky registrácie subjektov, ktoré vykonávajú prepravu odpadu. Z tohto dôvodu sa povinnosti týchto subjektov vyčlenili do nového samostatného ustanovenia.

Registrácii podliehajú dopravcovia odpadu, ktorí vykonávajú prepravu odpadu pre cudziu potrebu v rámci svojej profesionálnej činnosti, t.j. v rámci predmetu podnikateľskej činnosti charakteru „preprava tovaru“ alebo „nákladná doprava“, a to na základe predloženia oprávnenia podľa osobitného predpisu, ako je napr. povolenie podľa zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov.

Ďalej registrácii podliehajú dopravcovia odpadu, ktorí **vykonávajú prepravu odpadu pre vlastnú potrebu** (vlastnými alebo prenajatými vozidlami) v rámci svojej profesionálnej činnosti, t.j. v rámci predmetu podnikateľskej činnosti „nakladanie s nebezpečným odpadom“ alebo „nakladanie s iným ako nebezpečným odpadom“, pričom túto skutočnosť **preukáže predložením výpisu z obchodného alebo živnostenského registra**.

Povinnosť registrácie sa nevzťahuje na dopravcov odpadu, ktorým bol udelený súhlas

podľa § 97 ods. 1 alebo autorizácia podľa § 89 ods. 1.

Za účelom zjednodušenia procesu registrácie podľa § 98 zákona je vo vykonávacom predpise k zákonu uvedený **vzor žiadosti o registráciu**, ktorý môžu žiadatelia vyplniť a zaslať na príslušný okresný úrad.

V zákone o odpadoch sa zaviedla povinnosť registrovaným osobám **oznámiť zmenu údajov**, na základe ktorých bola zaregistrovaná. V závislosti od oznámenej zmeny, orgán štátnej správy odpadového hospodárstva vykoná zmenu alebo v odôvodnených prípadoch, aj výmaz v zozname registrovaných osôb a bude tak zabezpečená aktuálnosť zoznamu.

Ďalšou zmenou v zákone sa dosiahol zníženie administratívnej záťaže jednak pre fyzické osoby ako aj pre orgán štátnej správy odpadového hospodárstva. Zmena sa týka stavieb uskutočňovaných pre fyzickú osobu.

Osvedčenie o odbornej posudkovej spôsobilosti sa vydáva najviac na tri oblasti, a preto bolo potrebné túto skutočnosť v zákone jasne stanoviť.

Osoby oprávnené na vydávanie odborných posudkov musia za účelom získania predĺženia osvedčenia o odbornej posudkovej spôsobilosti úspešne absolvovať nové preskúšanie a z tohto dôvodu bolo potrebné doplniť podmienku úspešného absolvovania.

Osoby oprávnené na vydávanie odborných posudkov sú povinné zúčastniť sa na základe výzvy ministerstva preškolenia alebo úspešne absolvovať novú skúšku (ak dôjde k zásadným zmenám stavu techniky alebo predpisov v odpadovom hospodárstve). V praxi to znamená, že môžu nastať dve možnosti. V prvom prípade ministerstvo vyzve osoby oprávnené na vydávanie odborných posudkov, aby sa zúčastnili preškolenia. Osobu oprávnenú na vydávanie odborných posudkov, ktorá sa preškolenia nezúčastní, ministerstvo vyzve, aby sa zúčastnila skúšky. Ak sa táto osoba nedostaví ani na skúšku (alebo ju neabsolvuje úspešne), ministerstvo jej zruší osvedčenie. Alebo ministerstvo zvolí druhú možnosť a vyzve všetky osoby oprávnené na vydávanie odborných posudkov na absolvovanie skúšky.

V tejto povinnosti nedošlo k zmene, iba sa doplnili slová „**úspešne absolvovať**“ (nové overenie, t.j. skúšku). Osoba oprávnená na vydávanie odborných posudkov má povinnosť

nové overenie odbornej posudkovej spôsobilosti úspešne absolvovať a nielen sa ho zúčastniť. Z tohto dôvodu bolo potrebné doplniť podmienku úspešného absolvovania.

Ďalšia zmena zákona o odpadoch nadväzuje na zmenu v § 98. **Súčasťou informačného systému odpadového hospodárstva je register osôb registrovaných** podľa § 98, a to vo všetkých prípadoch.

Podľa článku 18 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 1013/2006 o preprave odpadu členský štát môže v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi vyžadovať na účely kontroly, uplatňovania, plánovania a štatistiky informácie, ako je to uvedené v článku 18 ods. 1, o preprave, na ktorú sa vzťahuje tento článok. Nakoľko v rámci informačného systému odpadového hospodárstva za účelom kontroly, uplatňovania, plánovania a štatistiky je povinnosť ohlasovať údaje aj podľa čl. 18 nariadenia, bolo potrebné do § 103 ods. 5 bod 6 doplniť aj osoby, ktoré **organizujú prepravu v súlade s uvedeným ustanovením**, t.j. v súlade s čl. 18 nariadenia.

Slovenská inšpekcia životného prostredia a Colné orgány sú kontrolné orgány v oblasti cezhraničného pohybu odpadov. Z uvedeného dôvodu bola táto kompetencia doplnená do § 106 a § 111 zákona o odpadoch.

V zákone o odpadoch sa oddelili povinnosti súvisiace s odbornou spôsobilosťou na autorizovanú spracovateľskú činnosť od povinností súvisiacich s odbornou posudkovou spôsobilosťou presunutím ustanovení, ktoré sa týkajú odbornej posudkovej spôsobilosti, do § 105 ods. 2 písm. o) zákona. Bola **odstránená duplicita povinnosti zabezpečovať odbornú prípravu osôb oprávnených na vydávanie odborných posudkov**.

Oddelili sa povinnosti súvisiace s odbornou spôsobilosťou na autorizovanú spracovateľskú činnosť od povinností súvisiacich s odbornou posudkovou spôsobilosťou presunutím ustanovení, ktoré sa týkajú odbornej posudkovej spôsobilosti, z § 105 ods. 2 písm. k) zákona a tiež boli doplnené odkazy na konkrétne ustanovenia zákona.

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 1013/2006 o preprave odpadu v prílohe II, časť 3, bod 14 umožňuje, v prípade cezhraničného pohybu odpadu podliehajúcich predchádzajúcemu písomnému oznámeniu a súhlasu, **vyžiadať akékoľvek ďalšie informácie týka-**

júze sa posúdenia oznámenia. Nakoľko MŽP SR upraví doplňujúce podrobnosti o náležitostiach vo vykonávanom predpise, bolo potrebné doplniť uvedené splnomocňovacie ustanovenie do § 105 ods. 3.

Podrobnosti o vedení **dokumentácie o vozidlách umiestnených na určenom parkovisku** nie je potrebné ustanoviť vyhláškou. Povinnosť vedenia evidencie o vozidlách prevzatých a odovzdaných na určené parkovisko ustanovenú v § 66 ods. 3 písm. b) si vedie každý prevádzkovateľ určeného parkoviska individuálne.

Vo vykonávanom predpise sa ustanovili podrobnosti o obsahu žiadostí o registráciu podľa § 98 ods. 1 až 4, napr. prostredníctvom vzoru žiadosti.

Z praxe vyplynula potreba zaviesť **informačné kampane** aj v prípade predchádzania vzniku odpadov, preto z uvedeného dôvodu bola zavedená nová povinnosť obcí v § 81 ods. 7 písm. j). Nakoľko MŽP SR upraví podrobnosti k informačným kampaniam vo vykonávanom predpise, bolo potrebné doplniť uvedené splnomocňovacie ustanovenie do § 105 ods. 3.

Nakoľko z kompetencií ministerstva v § 105 ods. 2 písm. h) bola vypustená kompetencia „monitoruje cezhraničnú prepravu podozrivého elektrozariadenia, vyzýva na predloženie dokladov podľa § 88 ods. 2“, bolo potrebné predmetnú kompetenciu doplniť medzi **kompetencie inšpekcie**. Udeľovanie súhlasov na prepravu nebezpečných odpadov presahujúcu územný obvod okresného úradu a súhlasov na prepravu nebezpečných odpadov presahujúcu územie kraja je už len v kompetencii okresných úradov v sídle kraja.

Do zákona o odpadoch sa doplnila povinnosť viesť evidenciu „Ohlásení o vzniku odpadu a nakladaní s ním pre **mobilné zariadenia na zhodnocovanie alebo zneškodňovanie odpadov**“. Požiadavka vyplynula z potreby evidovania Ohlásení okresnými úradmi v sídle kraja, keďže vydávajú podľa § 107 písm. p) súhlas na vydanie prevádzkového poriadku mobilného zariadenia. Predmetné ohlásenia sa nebudú zasielať duplicitne aj na okresné úrady.

Do **kompetencie okresného úradu v sídle kraja sa vložili tri súhlasy**, pričom dva sú nové a súhlas na využívanie odpadov na povrchovú úpravu terénu sa len presunula z kompetencií okresného úradu. Dôvodom presunu súhlasu „na využívanie odpadov na povrchovú úpravu

terénu“ z prvostupňových orgánov štátnej správy odpadového hospodárstva (okresné úrady) na druhostupňový orgán štátnej správy odpadového hospodárstva (okresné úrady v sídle kraja) bola hlavne administratívna záťaž prvostupňových orgánov.

Novelou zákona došlo k zrušeniu evidenčných a ohlasovacích povinností podľa § 17 ods. 1 písm. f) a doplneniu povinností vedenia evidencie okresnému úradu, nakoľko je tým orgánom štátnej správy odpadového hospodárstva, ktorý vedie evidenciu týkajúcu sa aj skládky odpadov a úložiska dočasného a trvalého uskladnenia ortuti.

Nakoľko z kompetencií ministerstva v § 105 ods. 2 písm. h) bola vypustená kompetencia „monitoruje cezhraničnú prepravu podozrivého elektrozariadenia, vyzýva na predloženie dokladov podľa § 88 ods. 2“, bolo potrebné predmetnú kompetenciu doplniť medzi kompetencie orgánom štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a colníctva. Tiež boli doplnené **kompetencie orgánov štátneho dozoru**.

Všeobecné predpisy o správnom konaní sa nevzťahujú na vydávanie osvedčení o odbornej posudkovej spôsobilosti a na vydávanie osvedčení o odbornej spôsobilosti na autorizovanú spracovateľskú činnosť, ako ani na konanie vedúce k vydávaniu týchto osvedčení (napr. podávanie žiadostí o skúšku, výzvy na doplnenie žiadostí) a ani na prípadnú zmenu a zrušenie týchto osvedčení. V prípade vydávania osvedčení a ich následných zmien, predĺženia alebo zrušenia sa teda **nejedná o rozhodnutia v zmysle správneho poriadku** a predpisy o správnom konaní sa na takéto konanie nevzťahujú. Túto skutočnosť bolo potrebné novou jasne definovať.

Zákon o odpadoch sa doplnil okrem iného i o ďalšie konania, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní.

Dôvodom ďalšej zmeny bolo zosúladenie s ustanoveniami uvedenými v § 97. Zákon o odpadoch priznáva obci **postavenie účastníka konania** vo vymenovaných prípadoch. Text bol vypustený, nakoľko bol nadbytočný, pretože nebol úplne súladný s týmito vymenovanými ustanoveniami a do určitej miery znamenal obmedzenie prípadov, kedy sa obci priznáva účastníctvo konania.

Z aplikačnej praxe vyplynula nevyhnutnosť **upraviť znenie priestupkov** – doplnili sa nové

priestupky a niektoré znenia už existujúcich priestupkov boli upravené tak, aby bolo možné postihnúť fyzické osoby, ktoré sa dopustili porušenia povinností ustanovené zákonom o odpadoch.

Z aplikačnej praxe vyplynula nevyhnutnosť **upraviť znenie správnych deliktov** – doplnili sa nové správne delikty a niektoré správne delikty boli upravené v súvislosti s doplnením nových zákonných povinností ako aj zmenami, ktoré si vyžiadali.

Z dôvodu hospodárnosti priebehu likvidácie Recyklačného fondu v likvidácii, sa prevádzajú podľa §135b ods. 2 na Environmentálny fond najmä **práva a povinnosti zo zmlúv a súdnych sporov**, ktorých ukončenie sa predpokladá najskôr v roku 2025. Právnu úpravou sa dosiahla maximálna **efektívnosť a hospodárnosť likvidácie Recyklačného fondu v likvidácii**. Zároveň bolo potrebné zdôrazniť, že takouto úpravou nedôjde k oslabeniu postavenia veriteľov Recyklačného fondu (Recyklačný fond v likvidácii nevstupuje v zmluvných vzťahoch podľa tohto odseku v postavení dlžníka). Zároveň bolo potrebné uviesť, že najmä zmluvné vzťahy podľa § 135b ods. 2 písm. b) sa môžu plnohodnotne rozvíjať, pričom možno robiť vo vzťahu k nim aj iné úkony, než tie ktoré smerujú k likvidácii. Efektívnosť následného využitia disponibilných prostriedkov Recyklačného fondu v likvidácii, ktoré sa aj tak stanú výmazom Recyklačného fondu v likvidácii z obchodného registra zdrojom Environmentálneho fondu. Zároveň bolo prioritné určenie využitia týchto prostriedkov pre oblasť odpadového hospodárstva.

Za účelom dopĺňania, resp. zmeny informácií podľa § 135 ods. 27, čo je možné len **prostredníctvom Informačného systému Recyklačného fondu**, bolo nevyhnutné upraviť prechod práv a povinností zo zmluvných vzťahov týkajúcich sa Informačného systému Recyklačného fondu, ktorých účastníkom je Recyklačný fond v likvidácii.

Najmä z dôvodu prechodu určených práv a povinností a prevodu finančných prostriedkov Recyklačného fondu v likvidácii na Environmentálny fond sa ustanovila povinnosť pre Environmentálny fond poskytnúť maximálnu súčinnosť Recyklačnému fondu v likvidácii v súvislosti s touto zmenou.

V zákone sa ustanovili lehoty, dokedy je potrebné požiadať o udelenie nových súhlasov. Zároveň sa ustanovila lehota, od kedy je okres-

ný úrad v sídle kraja príslušný pre udelenie súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s).

Z dôvodu zavedenia novej povinnosti registrácie pre koordinačné centrá bolo potrebné ustanoviť prechodné obdobie na registráciu. Ďalej sa stanovilo prechodné obdobie na registráciu dopravcov odpadu, ktorí sú povinní sa zaregistrovať podľa nového ustanovenia v § 98 ods. 4. Prechodné obdobie sa stanovilo pre všetkých dopravcov odpadu, aj pre takých, ktorí začali vykonávať prepravu odpadu pred účinnosťou tohto zákona a neboli zaregistrovaní podľa doterajších platných predpisov. Súhlasy vydané podľa § 97 ods. 1 písm. n) na **odovzdávanie odpadov vhodných na využitie v domácnosti pre bývalé potraviny za účelom skrmovania** stratili k 1. 1. 2018 platnosť, keďže fyzické osoby a právnické osoby, ktoré krmivo vyrábajú, spracúvajú alebo uvádzajú na trh musia byť registrované podľa zákona č. 271/2005 Z. z. o výrobe, uvádzaní na trh a používaní krmív v znení neskorších predpisov, teda nie je možné bez registrácie potraviny poskytovať ako krmivo nasledujúcemu držiteľovi. Oblasť krmív a výživy zvierat je harmonizovaná európskou legislatívou, ktorá je nadradená národnej legislatíve.

Každé krmivo, bez ohľadu na to, z akej pôvodnej suroviny bolo vyrobené (to sa vzťahuje aj na bývalé potraviny na kŕmne účely a vedľajšie produkty z výroby potravín), musí spĺňať platné všeobecne záväzné krmivárske predpisy EÚ.

Ustanovilo sa, že ten, kto prevádzkuje **prekládkovú stanicu komunálneho odpadu** podľa doterajších predpisov na základe súhlasu, bol povinný požiadať o vydanie príslušného súhlasu vyžadovaného na túto činnosť podľa tohto zákona do 30. júna 2018, inak sa jeho činnosť považovala za činnosť v rozpore s týmto zákonom. Po uplynutí tejto lehoty uvedené súhlasy stratili platnosť.

Z dôvodu prechodu práv a povinností zo zmlúv podľa § 135b ods. 2 písm. a) môže dôjsť k zmene, resp. doplneniu informácií podľa § 135 ods. 27. Preto za účelom komplexnosti týchto informácií prešli tieto do správy Environmentálneho fondu. V nadväznosti na nové povinnosti **organizácie zodpovednosti výrobcov a koordinačného centra** bolo potrebné ustanoviť prechodné obdobie na zosúladenie s príslušnými ustanoveniami zákona.

V § 59 ods. 11 sa dopĺňajú pre organizáciu

zodpovednosti výrobcov ďalšie zákonné dôvody pre vypovedanie zmluvy s obcou. Organizácia zodpovednosti výrobcov je oprávnená vypovedať zmluvný vzťah s obcou aj z dôvodu účinnosti tohto zákona.

Novela zákona č. 106/2018 Z. z.

Zákon č. 106/2018 Z. z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov – schválený 14. marca 2018 a účinnosť nadobudol 20. 5. 2018.

Cieľom zákona o prevádzke vozidiel bolo komplexne riešiť problematiku podmienok prevádzky vozidiel v cestnej premávke v súlade s požiadavkami novej legislatívy Európskej únie a s prihliadnutím na poznatky a skúsenosti nadobudnuté v procese aplikácie.

Zákonom o prevádzke vozidiel sa upravilo:

- schvaľovanie na prevádzku v cestnej premávke vozidiel, systémov, komponentov, samostatných technických jednotiek, spaľovacích motorov necestných pojazdných strojov, častí alebo vybavenia, ktoré môžu predstavovať vážne nebezpečenstvo pre správne fungovanie systémov, požiadavky na ich uvedenie na trh, sprístupnenie na trhu a uvedenie do prevádzky v cestnej premávke,
- doklady vozidla,
- prevádzka vozidiel v cestnej premávke,
- cestné technické kontroly vrátane systému kontroly upevňovania nákladu,
- technické služby na úseku prevádzky vozidiel v cestnej premávke,
- kontroly vozidiel (technické kontroly, emisné kontroly, kontroly originality a cestné technické kontroly) a montáž plynových zariadení vo vozidlách, kontroly v nakladajúcej organizácii,
- pôsobnosť orgánov verejnej správy,
- zodpovednosť za porušenie povinností na úseku prevádzky vozidiel v cestnej premávke,
- sprievodné novely súvisiacich zákonov, medzi ktoré patrí aj zákon č. 79/2015 z. z. o odpadoch.

Zákon o prevádzke vozidiel a jeho vykonávanie v praxi má dopad na zvýšenie bezpečnosti cestnej premávky, ochrany životného prostredia a rovnosti hospodárskej súťaže, aby sa vozidlá používali, len ak sú udržiavané na požadovanom stupni technickej spôsobilosti pre cestnú premávku.

Zmeny zákona o odpadoch

Potvrdenie o prevzatí zodpovednosti za nakladanie s odpadom pochádzajúcim z vozidla, ktoré je jednotlivito dovezeným vozidlom alebo dodatočne schvaľovaným jednotlivým vozidlom so značkou, ktorá sa zapisuje do osvedčenia o evidencii, ktorej majiteľ nie je výrobcom vozidla so sídlom alebo trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, alebo jednotlivito vyrobeným vozidlom je na požiadanie osoby uvedenej v § 62 ods. 3 povinné vystaviť koordináčne centrum pre prúd starých vozidiel. Ak koordináčne centrum pre prúd starých vozidiel nie je zriadené, uvedené potvrdenie pre také vozidlo vystaví ktorýkoľvek výrobca vozidiel.

Potvrdenie o prevzatí zodpovednosti za nakladanie s odpadom pochádzajúcim z vozidla, ktoré je jednotlivito dovezeným vozidlom alebo dodatočne schvaľovaným jednotlivým vozidlom s výrobnou značkou, ktorá sa zapisuje do osvedčenia o evidencii, ktorej majiteľ je výrobcom vozidla so sídlom alebo trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, je na požiadanie osoby uvedenej v § 62 ods. 3 povinný vystaviť tento výrobca vozidla.

V súvislosti s dodatočným schválením jednotlivého vozidla bolo potrebné zaktualizovať ustanovenie zákona o odpadoch z dôvodu vydávania potvrdení o prevzatí zodpovednosti za nakladanie s odpadom.

Osoba, ktorá žiada o schválenie jednotlivito vyrobeného vozidla, osoba, ktorá žiada o jednotlivito uznanie alebo schválenie jednotlivito dovezeného vozidla, a osoba, ktorá žiada o dodatočné schválenie vozidla, je povinná zabezpečiť vystavenie potvrdenia podľa § 61 ods. 2 a 3 pre toto vozidlo.

Upravila sa povinnosť odovzdania dokladov od vozidla a tabuliek s evidenčným číslom len pri vyradení vozidla z evidencie, ktoré nepodlieha spracovaniu.

Ak občan odovzdá staré vozidlo na spracovanie, spracovateľ starého vozidla je povinný vydať držiteľovi vozidla okrem potvrdenia o prevzatí starého vozidla na spracovanie aj potvrdenie o vyradení vozidla z evidencie. Zároveň spracovateľ starého vozidla automatizovane zabezpečí vyradenie vozidla z evidencie, čím odpadá občanom povinnosť oznamovať odovzdanie starého vozidla na spracovanie orgánom Policajného zboru za účelom vyradenia vozidla z evidencie. Zároveň sa vykonali potrebné zme-

ny aj vo vykonávacej vyhláske zákona o odpadoch.

Novela zákona č. 208/2018 Z. z.

Zákon č. 208/2018 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov – schválený 19. júna 2018 a účinnosť nadobudol 1. 8. 2018.

Zákonom sa odstránil legislatívny nedostatok zákona o odpadoch, týkajúci sa financovania triedeného zberu odpadov z obalov, ktoré sú súčasťou triedených zložiek komunálneho odpadu.

Cieľom novely zákona o odpadoch bolo jednoznačne určiť okruh povinných subjektov, tzn. výrobcov obalov, ktorí sú povinní v zmysle zákona o odpadoch financovať triedený zber odpadov z obalov, ktoré sú súčasťou triedených zložiek komunálneho odpadu.

Zmeny

Došlo k zmene termínu na zaslanie údajov pre výpočet trhového podielu z dôvodu, že ministerstvo má k dispozícii úplné údaje už 28. februára, kedy majú výrobcovia posledný termín na zaslanie ohlásenia a lehota 20 dní na sumárizáciu a zverejnenie údajov je postačujúca pre ministerstvo.

Organizáciu zodpovednosti výrobcov pre obaly bolo potrebné vyňať z povinnosti zabezpečiť oddelené financovanie zberu, a to vzhľadom na zmeny týkajúce sa financovania triedeného zberu odpadov z obalov, ktoré sú súčasťou triedených zložiek komunálneho odpadu. To znamená, že **finančné prostriedky pochádzajúce z tzv. „priemyselných“ obalov** je možné použiť na krytie nákladov, určených pre nakladanie s odpadom z obalov, pochádzajúcich z komunálnej sféry. Z uvedenej povinnosti zabezpečiť oddelené financovanie sa taktiež vyníma organizácia zodpovednosti výrobcov pre batérie a akumulátory a tretie osoby.

Povinnosť výrobcu **vypočítať si svoj trhový a zberový podiel** sa nemôže vzťahovať na výrobcu, plniaceho si svoje povinnosti individuálne, nakoľko množstvá obalov, uvedené na trh týmto výrobcom nijako nevstupujú do výpočtu trhového a zberového podielu.

Keďže množstvá obalov a odpadov z obalov, ktoré pochádzajú od výrobcov, plniacich si svoje povinnosti individuálne nevstupujú do výpočtu trhového a zberového podielu, bolo po-

trebné takéhoto výrobcu **vyňať aj z povinnosti oznamovať koordináčnemu centru presahujúce množstvá odpadov z obalov** vzťahujúce sa k súhrnnému zberovému podielu.

Povinnosť výrobcu vypočítať si svoj trhový podiel sa nemôže vzťahovať na výrobcu, plniaceho si svoje povinnosti individuálne, nakoľko množstvá obalov, uvedené na trh týmto výrobcom nijako nevstupujú do výpočtu trhového a zberového podielu. Taktiež sa do definície trhového podielu doplnila bližšia špecifikácia obalov, ktoré sa započítavajú do celkového množstva obalov.

Zmena v **definícii zberového podielu** súvisela so zmenami týkajúcimi sa financovania triedeného zberu odpadov z obalov, ktoré sú súčasťou triedených zložiek komunálneho odpadu. To znamená, že finančné prostriedky pochádzajúce z tzv. „priemyselných“ obalov je možné použiť na krytie nákladov, určených pre nakladanie s odpadom z obalov, pochádzajúcich z komunálnej sféry.

Vzhľadom na zmenu termínu uvedenú v § 27 ods. 4 písmeno j) bolo potrebné upraviť aj **termín na zverejnenie údajov na webovom sídle ministerstva** o množstve obalov uvedených na trh Slovenskej republiky.

Novela zákona č. 177/2018 Z. z.

Zákon č. 177/2018 Z. z. o niektorých opatreniach na znížovanie administratívnej záťaže využívaním informačných systémov verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon proti byrokrácii) – schválený 15. mája 2018 a účinnosť nadobudol 1. 1. 2019.

Zákon zaviedol povinnosť pre orgány verejnej moci získavať a používať pri svojej úradnej činnosti údaje evidované v informačných systémoch verejnej správy a zároveň oslobodzuje fyzické osoby a právnické osoby od povinnosti predkladať najčastejšie požadované výpisy z registrov pri najčastejších životných situáciách, v ktorých dochádza ku komunikácii občanov so štátom. Ide o výpis z listu vlastníctva, výpis z obchodného registra, výpis zo živnostenského registra a výpisy a odpisy z registra trestov.

Hlavným dôvodom právnej úpravy bola snaha o odbúranie administratívnej záťaže fyzických osôb a právnických osôb, nakoľko je neúčelné, aby orgány verejnej moci požadovali preukazovanie skutočností uvedených v dokladaných listinných výpisoch príslušných registrov, ak si tieto skutočnosti vedú samé overiť

prostredníctvom informačných systémov verejnej správy alebo sú im známe z ich úradnej činnosti. Ide o prvý krok z celého radu opatrení tzv. princípu „jedenkrát a dost“, ktoré úrad pripravil a bude postupne rozširovať o ďalšie údaje a skutočnosti, ktoré už občania nebudú povinní štátu dokladovať v listinnej podobe.

Zákon v jednotlivých novelizačných článkoch vypustil z osobitných predpisov zákonnú povinnosť fyzických osôb a právnických osôb za účelom preukázania skutočností prikladať k žiadostiam listinné výpisy, resp. dokladovať nimi skutočnosti, ktoré si orgány verejnej moci vedia preveriť, a to nielen v konaniach o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach, ale komplexne pri úradnej činnosti orgánov verejnej moci.

Zmeny zákona o odpadoch

V právnej úprave sa zrušila povinnosť žiadateľa predkladať Ministerstvu životného prostredia Slovenskej republiky výpis z registra trestov. Žiadateľ poskytne ministerstvu údaje potrebné na vyžiadanie výpisu z registra trestov. Zároveň sa upravil postup, akým ministerstvo získa výpis z registra trestov a aktualizovala sa poznámka pod čiarou k odkazu 122a.

Novela zákona č. 312/2018 Z. z.

Zákon č. 312/2018 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony – schválený 17. októbra 2018 a účinnosť nadobudol 1. 1. 2019 a 1. 7. 2019.

Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky predložilo do legislatívneho procesu návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony na základe potreby implementovať nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1257/2013 z 20. novembra 2013 o recyklácii lodí. Zákonom sa riešia problémy na trhu a problémy z praxe nielen zo strany ministerstva a štátnej správy, ale aj zo strany podnikateľských subjektov.

Zákonom sa ďalej zjednocuje postup orgánov štátnej správy odpadového hospodárstva vo veci riešenia zodpovednosti za nezákonné umiestnenie odpadu, upravuje sa povinnosť viazania finančných prostriedkov účelovej fi-

nančnej rezervy a zavádzajú sa ciele zberu pre triedený zber zložiek komunálnych odpadov – odpadov z obalov a odpadov z neobalových výrobkov v obciach a mestách Slovenskej republiky. Zavedením cieľov zberu sa dosiahne zlepšenie triedeného zberu komunálnych odpadov z obalov a komunálnych odpadov z neobalových výrobkov a zníženie množstva odpadov ukladaných na skládky odpadov. Zavedením cieľov zberu sa vyhovuje požiadavke Združenia miest a obcí Slovenska vo väzbe na návrh zákona o poplatkoch za uloženie odpadu na skládky odpadov. Zaviedlo sa zrušenie povinnosti mať schválený prevádzkový poriadok zariadenia na zhodnocovanie biologicky rozložiteľného komunálneho odpadu zo zelene, ak jeho ročná kapacita neprevyšuje 100 ton. V zákone sa zaviedlo zrušenie zmluvnej povinnosti medzi výrobcou obalov, ktorý si plní povinnosti individuálne a príslušným koordinačným centrom ako aj zrušenie povinnosti vyžiadať si od orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva vyjadrenie k dokumentácii v kolaudačnom konaní v prípade jednoduchých a drobných stavieb.

Zákon obsahuje úpravy, ktorými sa rieši požiadavka na uzavretie skládok odpadov, rieši sa možnosť uzavretia skládky odpadu alebo jej časti, kde prekážkou pre skončenie konania právoplatným rozhodnutím vo veci samej je preukazovanie vlastníckeho alebo iného práva oprávňujúceho zriadiť na pozemku stavbu. Pre orgán štátnej správy odpadového hospodárstva alebo inšpekciu sa za účelom vymožitelnosti povinnosti uzatvorenia skládky odpadov alebo jej časti upravuje možnosť nariadiť prevádzkovateľovi vykonanie potrebných úkonov, a v prípade ich nevykonania zabezpečiť prostredníctvom osoby oprávnenej na stavebné práce uzatvorenie skládky odpadu alebo jej časti, teda vykonanie potrebných úkonov a prác na náklady prevádzkovateľa. Toto platí aj v prípade, ak prevádzkovateľ síce vykonal potrebné úkony (teda má príslušné súhlasy a rozhodnutia), ale nevykonal všetky práce za účelom uzavretia skládky odpadu v určenej lehote.

Podnikateľské subjekty

Zákon ovplyvní podnikateľské subjekty, ktoré sa zaoberajú zhodnocovaním, resp. zneškodňovaním odpadov, výrobcov obalov, ktorí si plnia povinnosti individuálne, podnikateľské subjekty, ktoré si žiadajú o vyjadrenie ku kolaudáciám jednoduchých a drobných stavieb.

Ďalej sa dotýka výrobcov a dovozcov vybraných komodít, organizácie zodpovednosti výrobcov, pôvodcov odpadu ako podnikateľov v odpadovom hospodárstve (napr. zberové spoločnosti a spracovatelia odpadu). Dotknutí budú prevádzkovatelia skládok odpadov, ktorí v zmysle stavebného zákona nemali usporiadané vzťahy s vlastními pozemkov, na ktorých sa nachádza skládka odpadov pokiaľ ide o vydanie stavebného povolenia týkajúceho sa stavby uzatvorenia skládky alebo jej časti a vykonania jej rekultivácie. Dotknutými budú aj prevádzkovatelia skládok odpadov, ktoré boli uvedené do prevádzky do 30. júna 2001 a vzťahovala sa na ne povinnosť predložiť plán úprav skládky odpadov, a to vzhľadom na úpravu, ktorá sa bude vzťahovať aj na skládky, ktoré sú predmetom integrovaného povolenia. Môže sa im skrátiť doba prijímania a ukladania odpadu na skládku oproti platnému povoleniu a tým, že plánované zmeny týkajúce sa rozširovania dotknutej skládky o nové časti (nové kazety), navýšovania jej kapacity, alebo rozširovania existujúcich častí alebo navýšovania ich kapacity sa nemôže s účinnosťou od 1. januára 2019 realizovať.

Zákon ovplyvní podnikateľské subjekty, prevádzkovateľov skládok odpadov, ktorí v zmysle stavebného zákona nemali usporiadané vzťahy s vlastními pozemkov, na ktorých sa nachádza skládka odpadov, ak ide o stavebné povolenie na uzatvorenie skládky alebo jej časti a vykonanie jej rekultivácie. Tento vplyv súvisí s úpravou jednorazovej náhrady, teda rovnakou úpravou, aká sa ustanovila novelou zákona č. 39/2013 Z. z., ktorá umožňuje vlastníkom uplatniť právo na jednorazovú náhradu u prevádzkovateľa, a v prípade potreby aj na súde. Uplatnenie tejto náhrady je založené na princípe, že ak sa vlastníkom s prevádzkovateľom nedohodnú o výške jednorazovej náhrady alebo inou spôsobom náhrady za obmedzenie užívania pozemku, rozhodne o jej výške súd. Podanie návrhu na súd je limitované lehotou jeden rok odo dňa uplatnenia práva na túto náhradu u prevádzkovateľa. Keďže výška jednorazovej náhrady záleží na rokovaní a dohode medzi vlastními a prevádzkovateľom, pričom nie je vylúčená ani dohoda na inom spôsobe náhrady za obmedzenie užívania pozemku, nie je možné určiť reálny vplyv na podnikateľské prostredie.

Ovplyvnení budú aj prevádzkovatelia skládok odpadov, ktoré boli uvedené do prevádzky

do 30. júna 2001 a vzťahovala sa na ne povinnosť predložiť plán úprav skládky odpadov, a to vzhľadom na úpravu, ktorá sa vzťahuje aj na skládky, ktoré sú predmetom integrovaného povolenia. Títo prevádzkovatelia budú dotknutí v tom zmysle, že sa im v dôsledku rozhodnutí môže skrátiť doba prijímania a ukladania odpadu na skládku oproti platnému povoleniu a tým, že plánované zmeny týkajúce sa rozširovania dotknutej skládky o nové časti (nové kazety), navýšovania jej kapacity, alebo rozširovania existujúcich častí alebo navýšovania ich kapacity sa nebudú môcť s účinnosťou od 1. januára 2019 realizovať. Lehota na splnenie povinnosti bola zvolená s ohľadom na potrebu preukázania prijatia opatrení za účelom splnenia povinností podľa čl. 14 smernice o skládkach pri súčasnom zohľadnení primeraného časového priestoru pre prevádzkovateľov dotknutých skládok odpadov na zváženie voľby z alternatív uvedených v tomto odseku a pri zohľadnení súčinnosti prevádzkovateľov na splnení povinností.

V súvislosti s implementáciou nariadenia o recyklácii lodí sa nepredpokladajú žiadne vplyvy na podnikateľské prostredie, keďže sa týmito nariadením implementujú podmienky pre plavidlá, ktoré boli alebo sú prevádzkované v morskom prostredí. V súčasnosti v námornom registri Slovenskej republiky nie sú registrované lode, na ktoré by sa nariadenie o recyklácii lodí vzťahovalo.

Očakával sa pozitívny vplyv na podnikateľské prostredie v súvislosti so zrušením zmluvnej povinnosti medzi výrobcou obalov, ktorý si plní povinnosti individuálne a príslušným koordinácnym centrom, a tým oslobodenie tohto výrobcu od odpłaty voči príslušnému koordinácnemu centru.

Životné prostredie

V súvislosti so zavedením cieľov zberu odpadov z obalov a odpadov z neobalových výrobkov, ktoré sú súčasťou komunálnych odpadov bude pozitívny vplyv na životné prostredie ako celok, najmä však na ovzdušie, vodu a pôdu. Zákon prispieje k zvýšeniu vytriedeného odpadu z komunálneho odpadu a tým aj k zníženiu množstva ukladaneho odpadu na skládky odpadov a percentuálne sa zvýši množstvo zhodnocovaného odpadu na úkor zneškodňovaného. Znížením množstva skládkovaného odpadu je možný predpoklad aj zníženia produkcie skládkového plynu, ktorý má negatívny vplyv na

ovzdušie, zároveň zhodnocovaním odpadu je možné získať druhotnú surovinu, a tým ušetriť primárne zdroje.

Zmeny

Za účelom zabezpečenia jednotného postupu vo veci oznamovania umiestnenia odpadu v rozpore so zákonom o odpadoch, konkrétne na nehnuteľnostiach vlastníka, správcu alebo ich nájomcu sa zosúladiť tento postup s postupom zavedeným v prípade oznamovania umiestnenia takéhoto odpadu akoukoľvek fyzickou alebo právnickou osobou. V zmysle uvedeného sa v oboch prípadoch stanovuje **povinnosť oznámiť túto skutočnosť orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva alebo obci**, v ktorej územnom obvode sa táto nehnuteľnosť nachádza.

V zákone o odpadoch sa upravilo zahrnutie všetkých osôb, na podklade oznámenia ktorých sa overuje skutočnosť, či **existuje podozrenie zo spáchania trestného činu alebo či takéto podozrenie nie je**. Zároveň sa doplnila skutočnosť, že vykonanie obhliadky nehnuteľnosti s nezákonne umiestneným odpadom sa uskutoční za prítomnosti zástupcu obce. Prítomnosť uvedeného zástupcu je žiaduca z dôvodu, že táto osoba má znalosti ohľadne miestnych pomerov príslušnej obce, obhliadaného územia, prípadných predchádzajúcich skutočností týkajúcich sa nezákonného ukladania odpadu v danej lokalite. Taktiež sa v rámci tohto ustanovenia doplnila skutočnosť, že k vydaniu odborného vyjadrenia orgán štátnej správy odpadového hospodárstva pristúpi aj vtedy, ak nie je podozrenie zo spáchania trestného činu, keďže výsledok overenia má priamy vplyv na ďalší postup orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva. Cieľom predmetného doplnenia nie je určenie obci takej povinnosti, aby stanovila, či sa jedná o podozrenie zo spáchania trestného činu alebo nie. Uvedené **posúdenie je v kompetencii pracovníka orgánu štátnej správy, a to v rámci vydania odborného vyjadrenia**. Doplnenie skutočností, že vykonanie obhliadky nehnuteľnosti s nezákonne umiestneným odpadom sa vykoná za prítomnosti zástupcu obce, bolo vykonané z dôvodu, že prítomnosť uvedeného zástupcu je žiaduca nakoľko táto osoba má znalosti ohľadne miestnych pomerov príslušnej obce, obhliadaného územia, prípadných predchádzajúcich skutočností týkajúcich sa nezákonného ukladania odpadu v danej lokalite.

te. Odborné vyjadrenie tvorí listinu v rámci spracovania riešeného pracovníkom štátnej správy OH, od znenia ktorej závisí jeho ďalší postup, t.j. či začne konanie vo veci zisťovania osoby zodpovednej za nezákonne umiestnenie odpadu alebo či konanie v tejto veci nezačne a vec postúpi orgánom činným v trestnom konaní. Prostredníctvom úpravy sa špecifikuje, kedy príslušný orgán štátnej správy odpadového hospodárstva vykoná oznámenie podľa osobitného predpisu.

Doplnilo sa do zákona z dôvodu zrozumiteľnosti, že **okresný úrad nezačne konanie o určenie osoby zodpovednej za nezákonne umiestnenie odpadu**, ak vykoná oznámenie, že bol spáchaný trestný čin.

Do zákona o odpadoch dochádza k doplneniu požiadavky na stanovenie primeranej lehoty potrebnej na odstránenie odpadu, ktoré bolo potrebné z dôvodu, aby bolo vydané rozhodnutie vykonateľné. Stanovenie primeranej lehoty by malo vyplývať na konaní na základe vzájomnej dohody medzi orgánom štátnej správy odpadového hospodárstva a zodpovednou osobou. Zároveň po uplynutí tejto lehoty **môže vykonať orgán štátnej správy odpadového hospodárstva kontrolu, či boli povinnosti uložené rozhodnutím splnené**. V prípade ich nespĺnenia môže byť zo strany orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva uložená pokuta za porušenie (nesplnenie povinností vyplývajúcich z vydaného rozhodnutia).

Z dôvodu zabezpečenia jednotného postupu orgánov štátnej správy odpadového hospodárstva, konkrétne vo veci určenia osoby **povinnej zabezpečiť zhodnotenie alebo zneškodnenie nezákonne umiestneného odpadu** v súlade so zákonom o odpadoch, sa stanovuje povinnosť začať zo strany orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva konanie, výsledkom ktorého je prostredníctvom rozhodnutia určenie osoby, ktorá bude v závislosti od charakteru odpadu povinná vykonať zhodnotenie alebo zneškodnenie odpadu. Zákon upravuje postup orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva v prípade, ak po oznámení orgánu policajného zboru, že pre nezákonne umiestnený odpad je možné zabezpečiť zhodnotenie alebo zneškodnenie (t.j. v prípade, ak sa jednalo o podozrenie zo spáchania trestného činu), ako aj postup orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva v prípade, ak sa nejednalo o podozrenie zo spáchania trestného činu a osobu zodpovednú

za nezákonné umiestnenie odpadu orgán štátnej správy odpadového hospodárstva nezistil. Zároveň sa stanovilo, že v rámci predmetného rozhodnutia orgán štátnej správy odpadového hospodárstva stanoví **primeranú lehotu na odstránenie nezákonne uloženého odpadu**. Stanovenie primeranej lehoty potrebnej na odstránenie odpadu bolo potrebné z dôvodu, aby bolo vydané rozhodnutie vykonateľné.

Úprava zákona bola potrebná, aby nenastávali situácie týkajúce sa neriešenia nezákonne uloženého odpadu a jeho prípadného ďalšieho narastania. Vzhľadom k tomu sa doplnil postup orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva vo veci vyžiadania informácie od orgánu policajného zboru o tom, či pre potreby svojho ďalšieho zisťovania vo veci zodpovednej osoby potrebuje aj naďalej nezákonne uložený odpad. Uvedené má **zabezpečiť plynulý postup vo veci riešenia predmetnej problematiky zo strany orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva**.

V prípade výkupu použitých batérií a akumulátorov sa ohlasovanie príslušnému koordináčnemu centru vzťahuje len na tie vykúpené batérie a akumulátory, ktoré nie sú zahrnuté v systéme rozšírenej zodpovednosti výrobcov, tzn. nie sú vykúpené na účely plnenia cieľov zberu a recyklácie pre výrobcu batérií a akumulátorov, ktorý plní vyhradené povinnosti individuálne, tretiu osobu alebo organizáciu zodpovednosti výrobcov. Množstvá vykúpených použitých batérií a akumulátorov odovzdaných zmluvným partnerom, ktorí participujú na systéme rozšírenej zodpovednosti výrobcov (výrobcovia, OZV, tretie osoby), nie je možné následne prerozdeľovať v rámci koordináčneho centra pre batérie a akumulátory podľa tržových podielov.

K **malej kompostárni sa nebudie vyžadovať** prevádzkový poriadok schválený orgánom štátnej správy odpadového hospodárstva, ale len prevádzkový poriadok, ktorý si bude vypracovávať sám prevádzkovateľ. Prevádzkovateľ musí tento prevádzkový poriadok dodržiavať a v čase kontroly orgánu štátneho dozoru v odpadovom hospodárstve aj preukázať.

Z povinností prevádzkovateľa skládky odpadov sa vypustila povinnosť, ktorá súvisí s účelovou finančnou rezervou. **Prostriedky, ktoré tvoria účelovú finančnú rezervu, budú viesť na osobitnom účte** alebo osobitných účtoch v Štátnej pokladnici a nie na osobitnom účte ale-

bo osobitných účtoch prevádzkovateľa skládky odpadov. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné vypustiť povinnosti týkajúce sa prevádzkovateľa skládky odpadov, súvisiace s preukazovaním aktuálnej výšky účelovej finančnej rezervy a predkladaním výpisu z osobitného účtu prevádzkovateľa skládky odpadov.

Podľa predchádzajúcej právnej úpravy vydával písomné potvrdenie rovnaký orgán štátnej správy, ktorý vydáva aj súhlas na uzatvorenie a rekultiváciu skládky odpadov a následné monitorovanie, resp. povoľoval príslušnú prevádzku, t.j. podaním žiadosti o vydanie súhlasu na uzatvorenie, rekultiváciu a monitorovanie sa žiadalo aj o vydanie potvrdenia na čerpanie účelovej finančnej rezervy. Nakoľko, podľa zmeny kompetencia vydávania písomného potvrdenia podľa § 24 prechádza na ministerstvo, resp. ide o novú kompetenciu, bolo potrebné určiť prevádzkovateľovi skládky odpadov povinnosť požiadať o písomné potvrdenie podľa § 24 ods. 5 a 9.

Ďalšia právna úprava súvisí s úpravou v § 114c, v rámci ktorej sa **definujú nové skutočnosti, s ktorými je spojený zánik platnosti rozhodnutia na prevádzkovanie skládky odpadov**. Upravuje povinnosť dotknutého prevádzkovateľa skládky odpadov požiadať o udeľenie súhlasu na uzavretie skládky odpadov do dvoch mesiacoch odo dňa zániku platnosti tohto rozhodnutia v rámci všeobecných povinností v § 19, ktorých nesplnenie je sankcionované.

Úpravou v § 19a sa poskytuje vlastníkovi pozemku dotknutému vydaním rozhodnutia podľa § 114a ods. 1 možnosť získania náhrady za obmedzenie jeho užívania od prevádzkovateľa. Podkladom na jej uplatnenie je rozhodnutie vydané podľa § 114a ods. 1, a preto toto rozhodnutie musí obsahovať údaje, ktoré umožnia vlastníkovi uplatniť právo na jednorazovú náhradu u prevádzkovateľa, a v prípade potreby aj na súde. Uplatnenie tejto náhrady je založené na princípe, že **ak sa vlastník s prevádzkovateľom nedohodnú o výške jednorazovej náhrady** alebo inou spôsobom náhrady za obmedzenie užívania pozemku alebo stavby, rozhodne o jej výške súd. Podanie návrhu na súd je limitované lehotou jeden rok odo dňa uplatnenia práva na túto náhradu u prevádzkovateľa.

Na základe požiadavky z praxe bolo potrebné do zákona doplniť **slovo minimálne**. Doplnila sa možnosť pre prevádzkovateľa skládky od-

padov odvieť finančné prostriedky na osobitný účet, ktorý je určený na tvorbu účelovej finančnej rezervy, vo vyššej sume ako je tá, ktorá sa vypočíta ustanoveným spôsobom. Táto zmena umožní prevádzkovateľom skládky odpadov **nastaviť optimálnu výšku odvodu účelovej finančnej rezervy na osobitný účet** tak, aby v budúcnosti, t.j. v čase „fyzickej“ realizácie uzatvorenia a rekultivácie skládky, výška účelovej finančnej rezervy odzrkadľovala reálne náklady.

Na základe požiadavky z praxe bola potreba úpravy, aby bolo zrejmé, že finančné prostriedky sa vedú na osobitnom účte v Štátnej pokladnici a nie na osobitnom účte alebo osobitných účtoch prevádzkovateľa skládky odpadov.

Na základe skúsenosti z praxe bol problém s rozsahom disponovania peňažných prostriedkov, ktoré boli uvoľňované bez kontroly. Z uvedeného dôvodu, bol presne **zadefinovaný orgán, ktorý môže vydávať takéto písomné potvrdenie, t.j. ministerstvo**. Nakoľko ministerstvo nedisponuje dostatočnými kapacitami a podkladmi, bolo potrebné doplniť vyžiadanie si záväzného stanoviska od príslušného orgánu odpadového hospodárstva, ktorým je Okresný úrad a od orgánu, ktorému táto povinnosť vyplýva z osobitného predpisu, t.j. Slovenskej inšpekcie životného prostredia, oblasť integrovanej prevencie a kontroly znečisťovania životného prostredia.

Z aplikačnej praxe vyplynula požiadavka doplniť pri tzv. **osobitnom plnení vyhradených povinností výrobcu**, že povinnosť plniť ciele ustanovené v prílohe č. 3 môže takýto výrobca iba v roku, kedy mu z výrobkov vznikne odpad, pretože výrobky, ktoré uviedol na trh, zostávajú po celú dobu životnosti v jeho držbe.

V § 27 ods. 15 je ustanovená možnosť pre obce **vypovedať zmluvu s organizáciou zodpovednosti výrobcov bez udania dôvodu** iba ku 31. decembru kalendárneho roka. Aby obce nemohli vypovedať zmluvu bez udania dôvodu na základe zmluvného dojednaní s OZV, doplnilo sa obmedzujúce ustanovenie, podľa ktorého môže obec v priebehu roka vypovedať zmluvu s OZV iba z **presne stanovených zákonných dôvodov**, akými je porušenie povinností OZV. Obec je zodpovedná za nakladanie s komunálnym odpadom a z tohto dôvodu nemôže byť následkom zmluvných dojednaní medzi OZV a obcou v priebehu kalendárneho roka narušená kontinuita zabezpečenia nakladania s ko-

munálnym odpadom. Uložila sa nová povinnosť organizácii zodpovednosti výrobcov z dôvodu zabezpečenia transparentnosti systémov.

Z aplikačnej praxe vyplynula potreba bližšie **špecifikovať údaje o množstvách výrobkov uvedených na trh**.

Výrobca má zákonnú povinnosť zabezpečiť odobratie celého množstva oddelene vyzbieranej zložky komunálneho odpadu z obce, v ktorej zodpovedá za vyhradený prúd odpadu. V prípade vyhradeného prúdu odpadov z obalov a neobalových výrobkov sa mechanizmus, resp. inštitút presahujúcich množstiev javí ako nadbytočný a vytvára sa ním priestor na špekulatívne konanie OZV pre obaly a neobalové výrobky. Zákonom sa jednoznačne špecifikuje, že **inštitút presahujúcich množstiev** sa vzťahuje iba na vyhradený prúd odpadu z elektrických a elektronických zariadení a použitých batérií a akumulátorov. V prípade vyhradeného prúdu odpadov z obalov a neobalových výrobkov sa mechanizmus, resp. inštitút presahujúcich množstiev javí ako nadbytočný a vytvára sa ním priestor na špekulatívne konanie OZV pre obaly a neobalové výrobky. Výrobca má zákonnú povinnosť zabezpečiť odobratie celého množstva oddelene vyzbieranej zložky komunálneho odpadu z obce, v ktorej zodpovedá za vyhradený prúd odpadu. Z povinnosti štvrťročného zverejňovania údajov zo správy o činnosti OZV pre obaly na webovom sídle sa **vypustila v povinnosť zverejniť údaje** v nadväznosti na stanovisko Protimonopolného úradu SR.

Z dôvodu upresnenia inštitútu presahujúcich množstiev vzťahujúcich sa na zastúpených výrobcov elektrozariadení a zastúpených výrobcov batérií a akumulátorov vyplynula potreba oddelenia povinností týkajúcich sa presahujúcich množstiev od povinností OZV, vyplývajúcich z ich určenia za povinnú osobu koordináčnym centrom, ktoré sa presúvajú do nového písmena. Bolo potrebné **ustanoviť dátum uzatvorenia zmluvy po zlosovaní a zabránení prietahov z oboch strán** (OZV a obec) a problémov s vývozmí v rámci triedeného zberu v nezazmluvnenej obci. Zo strany výrobcov vyplynula požiadavka na doplnenie povinnosti **zverejnenia cenníka organizácie zodpovednosti výrobcov** za služby spojené s plnením vyhradených povinností. OZV taktiež zverejní aj vzor zmluvy o plnení vyhradených povinností. Zverejnenie vzoru zmluvy a jednotného cenní-

ka má prispieť k transparentnosti fungovania OZV a vylúčenia diskriminácie výrobcov. Doplnila sa povinnosť organizácie zodpovednosti výrobcov **nahlasovať údaje koordinačnému centru o množstvách batérií a akumulátorov** uvedených na trh a o množstvách vyzbieraných a spracovaných použitých batérií a akumulátorov pre plnenie povinností koordinačného centra. Koordinačné centrum má povinnosť spracovávať údaje od organizácie zodpovednosti výrobcov, avšak povinnosť poskytovať údaje na strane organizácie zodpovednosti výrobcov nie je. Bez určenia povinnosti ohlasovať údaje koordinačnému centru je funkčnosť koordinačného centra obmedzená a nespĺňa zákonné požiadavky. Ďalej sa zavádza povinnosť pre OZV pre obaly **nahlasovať každú zmenu týkajúcu sa zmluvných vzťahov s obcami**. Jednou z povinností OZV je zabezpečiť vyrovnania a funkčný systém nakladania s odpadmi a nakoľko v priebehu roka dochádza k prezmluvneniu výrobcov a aj obcí, je potrebné aktualizovať ciele zberu pre jednotlivé OZV. Na to, aby mohli byť tieto ciele zberu aktualizované, musia jednotlivé OZV informovať ministerstvo o každej zmene zmluvných vzťahov s obcou.

Novelou zákona sa zosúladiť znenie trhového podielu OZV pre obaly s textom uvedeným v § 52 ods. 24. OZV má **prevádzkovať funkčný a vyrovnaný systém združeného nakladania s vyhradeným prúdom odpadu počas celej doby jej pôsobenia**. Je prakticky nemožné, aby trhový podiel OZV zodpovedal presne na počet obyvateľov zmluvných obcí. Je však na zodpovednosti jednotlivých OZV, aby sa počet obyvateľov jej zmluvných obcí približoval k trhovému podielu.

Zo zákona sa vypustila povinnosť zverejňovania údajov zo správy o činnosti OZV v nadväznosti na stanovisko Protimonopolného úradu SR. V nadväznosti na stanovisko Protimonopolného úradu SR ohľadom ochrany citlivých údajov v prostredí organizácie zodpovednosti výrobcov sa upravuje **zloženie kontrolného orgánu**.

Výrobca obalov, ktorý si plní vyhradené povinnosti individuálne, vie preukázať, že jeho obaly neskončia v komunálnom odpade a že sa postará o celé množstvo ním uvedených obalov na trh. Z tohto dôvodu je zmluva s Koordinačným centrom pre takéhoto výrobcu **neopodstatnená**.

Výrobca obalov, ktorý si plní vyhradené povinnosti individuálne, vie preukázať, že jeho obaly neskončia v komunálnom odpade a že sa postará o celé množstvo ním uvedených obalov na trh. Z uvedeného dôvodu výrobcovi obalov, ktorý si plní povinnosti individuálne, odpadá povinnosť **uzavrieť zmluvu s Koordinačným centrom** ako aj plnenie povinností. Takýto výrobca vie taktiež preukázať, že jeho obaly neskončia v komunálnom odpade a že sa postará o celé množstvo ním uvedených obalov na trh, ktoré vznikajú priamo u neho, resp. v jeho prevádzke a netýka sa ho zber odpadov obalov z komunálneho odpadu.

Zákonom sa doplnila povinnosť výrobcovi, ktorý plní vyhradené povinnosti individuálne, nahlasovať údaje koordinačnému centru o množstvách batérií a akumulátorov uvedených na trh a o množstvách vyzbieraných a spracovaných použitých batérií a akumulátorov pre plnenie povinností koordinačného centra v súlade s § 31 ods. 11 a 14 zákona.

Koordinačné centrum má povinnosť spracovávať údaje od výrobcu, ktorý plní vyhradené povinnosti individuálne, avšak povinnosť poskytovať údaje na strane výrobcu, ktorý plní vyhradené povinnosti individuálne, nie je. Bez určenia povinnosti ohlasovať údaje koordinačnému centru je funkčnosť koordinačného centra obmedzená a nespĺňa zákonné požiadavky.

Legislatívne doplnenie odkazu na § 29 ods. 1 písm. c) súvisí so skutočnosťou, že na výrobcu obalov, ktorý si plní vyhradené povinnosti individuálne, sa nevzťahuje povinnosť uzatvoriť zmluvu s koordinačným centrom. Tento individuálny výrobca nemá ani povinnosť oznamovať údaje o množstve obalov uvedených na trh ako aj o množstve odpadu z obalov a vie preukázať, že jeho obaly neskončia v komunálnom odpade. Týmto mu **odpadá povinnosť preukazovať údaje o rozsahu územného pokrytia na účely zabezpečenia zberu**, nakoľko zodpovedá za celé svoje množstvo obalov uvedených na trh.

Do zákona sa doplnila povinnosť koordinačného centra zverejniť správu o spôsobe plnenia povinností koordinačného centra za predchádzajúci štvrtrok na svojom webovom sídle. V nadväznosti na stanovisko Protimonopolného úradu SR ohľadom **ochrany citlivých údajov** v prostredí koordinačného centra sa upravilo zloženie kontrolného orgánu.

Ďalšia zmena nadväzuje na zmenu usku- točnenú v § 28 odsek 4 písmeno q). Zosúla- dil sa **termín oznamovania presahujúcich množstiev použitých batérií a akumulátorov** koordinačnému centru treťou osobou s termí- nom oznamovania presahujúcich množstiev ko- ordinačnému centru OZV.

Novelou zákona sa doplnila povinnosť tretej osoby nahlasovať údaje koordinačnému centru o množstvách batérií a akumulátorov uvedených na trh a o množstvách vyzbieraných a spraco- vaných použitých batérií a akumulátorov pre plnenie povinností koordinačného centra. Ko- ordinačné centrum má povinnosť spracovávať údaje od tretej osoby, avšak povinnosť poskyto- vať údaje na strane tretej osoby nie je. Bez urče- nia povinnosti ohlasovať údaje koordinačnému centru **je funkčnosť koordinačného centra obmedzená** a nespĺňa zákonné požiadavky.

Potreba zavedenia novej definície trhového podielu OZV pre obaly vyplynula zo zavedenia nových povinností vo vzťahu k výpočtu cieľov zberu pre odpady z obalov a odpady z neoba- lových výrobkov, ktoré sa zbierajú v rámci in- tegrovaného systému triedeného zberu zložiek komunálneho odpadu.

Zber odpadov z obalov a odpadov z ne- obalových výrobkov z komunálnych odpadov v obci sa **uskutočňuje spolu do jednej nádo- by** tak, ako je to ustanovené v § 14 vyhlášky č. 371/2015 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o odpadoch. Na základe uvedeného, OZV pri výpočte trhového podielu musí vychádzať zo sumárneho množstva oba- lov a neobalových výrobkov uvedených na trh v predchádzajúcom roku jej zmluvnými výrobcami. Z dôvodu, že v prípade výrobcu obalov, ktorý plní vyhradené povinnosti individuálne, nekončia jeho odpady v komunálnom odpade, množstvo obalov ním uvedených na trh sa **ne- započíta do výpočtu trhového podielu OZV**. V nadväznosti na zavedenie cieľov zberu sa vy- pustila definícia zberového podielu.

Z dôvodu zavedenia cieľov zberu pre OZV pre obaly bolo potrebné ustanoviť povinnosť aj pre **ministerstvo vypočítať, zverejniť a aktu- alizovať ciele zberu** pre organizáciu zodpoved- nosti výrobcov pre obaly na svojom webovom sídle. Na základe zverejnených cieľov zberu si jednotlivé organizácie zodpovednosti výrobcov pre obaly budú plniť povinnosť, ktorá im vyplýva zo zákona o odpadoch.

Ďalšia zmena bola potrebná v súvislosti so zavedením novej povinnosti pre OZV plniť ciele zberu pre odpady z obalov a odpady z neoba- lových výrobkov, ktoré **tvoria súčasť komu- nálneho odpadu**. Do povinností organizácie zodpovednosti pre obaly sa doplnila povinnosť vypočítať trhový podiel za všetkých zazmluvne- ných výrobcov.

Z aplikačnej praxe vyplynula povinnosť, sprísniť kvalitu či čistotu triedeného zberu v zberných nádobách. Podľa právnej úpravy bude prípustná miera znečistenia triedeného zberu v zberných nádobách do 45 % vrátane v roku 2019, do 40 % vrátane v roku 2020 a do 35 % vrátane do roku 2021. Ak zberná nádoba obsahuje väčšie znečistenie inými zložkami ko- munálneho odpadu, nie je OZV povinná uhradiť zberovej spoločnosti odobratie takejto nádoby. Zákon definuje zložku komunálnych odpadov ako časť komunálnych odpadov, ktorú možno mechanicky oddeliť a zaradiť ako samostatný druh odpadu.

Zložka komunálneho odpadu sa pova- žuje za vytriedenú, ak neobsahuje iné zložky komunálneho odpadu alebo iné nečistoty, ktoré možno zaradiť ako samostatné druhy odpadov. Ako príklad možno uviesť zbernú nádobu pre plasty, teda určenú na zber odpadov z obalov a odpadov z neobalových výrobkov z plastov. Inou zložkou komunálnych odpadov môže byť v tomto prípade odpad z papiera, skla, kovy, bi- ologicky rozložiteľný odpad.

Úprava definície uvedenia na trh neobalo- vého výrobku reflektuje na potrebu odstránenia výkladových nejasností pri definovaní pojmu vý- robca neobalového výrobku. Ďalšia zmena bola potrebná v súvislosti so **zavedením novej po- vinnosti pre OZV plniť ciele zberu pre odpa- dy z obalov a odpady z neobalových výro- bkov**, ktoré tvoria súčasť komunálneho odpadu.

Novelou zákona sa upravil rozsah pôsob- nosti zákona pre oblasť recyklácie lodí v súlade s implementáciou nariadenia Európskeho parla- mentu a Rady (EÚ) č. 1257/2013 z 20. novem- bra 2013 o recyklácii, ktoré nadobudlo účinnosť od 1. januára 2019.

V zákone bolo potrebné stanoviť, že recyk- láciu lodí upravujú osobitné predpisy. Zároveň bolo potrebné určiť príslušný orgán pre recyk- láciu lodí v zariadení na recykláciu lodí, ako aj povinnosti pre prevádzkovateľa zariadenia na recykláciu lodí.

Z dôvodu zavedenia cieľov zberu na úroveň obce bolo potrebné ustanoviť **povinnosť pre obec nahlásiť organizácii zodpovednosti výrobcov pre obaly údaje o produkcii komunálnych odpadov**. Požadované údaje, ktoré obec poskytne organizácii zodpovednosti výrobcov pre obaly, musia byť totožné s údajmi, ktoré obec nahlasuje každoročne Štatistickému úradu Slovenskej republiky.

Na základe požiadaviek z praxe sa ustanovili požiadavky na prepravu použitých batérií a akumulátorov, pri ktorých je podozrenie, že sú odpadom podľa zákona o odpadoch obdobne, ako sú zavedené požiadavky na cezhraničnú prepravu podozrivých elektrozariadení v § 88 zákona o odpadoch. Účelom týchto požiadaviek bolo **zabrániť preprave nefunkčných použitých batérií a akumulátorov za účelom opätovného použitia** v rozpore s osobitným predpisom upravujúcim cezhraničný pohyb odpadov. Preprava batérií a akumulátorov, pri ktorých je podozrenie, že ide o odpad, bude podliehať požiadavkám uvedeným v novom ustanovení (§ 88a) a bude príslušne monitorovaná.

Upravili sa požiadavky na prepravu podozrivých batérií a akumulátorov v záujme **odlíšenia prepravy použitých batérií a akumulátorov od prepravy batérií a akumulátorov vhodných na opätovné použitie**. Ustanovili sa doklady a dokumentácia, ktoré je potrebné predložiť v prípade prepravy podozrivých batérií a akumulátorov spolu s požiadavkou na ich uchovávanie. Zároveň sa kladú požiadavky na vhodnú ochranu batérií a akumulátorov pred ich poškodením počas prepravy, nakladania a vykládky, ako aj požiadavka na zabezpečenie vhodných dopravných prostriedkov.

V zákone sa ustanovuje, že ak sa v **prípade podozrivých batérií a akumulátorov** nepreukáže, že sa nejedná o použité batérie a akumulátory, považuje sa takáto preprava za nezákonnú prepravu odpadu a je potrebné následne postupovať v zmysle nariadenia 1013/2006.

Smernica EP a Rady 2006/66/ES o batériách a akumulátoroch neobsahuje ustanovenia k príprave na opätovné použitie batérií a akumulátorov, z uvedeného dôvodu je udeľovanie autorizácie na uvedenú činnosť v zákone nadbytočné. **Činnosti, definované ako príprava na opätovné použitie batérií a akumulátorov sú činnosťami, ktoré sa vykonávajú v bežných servisoch.**

Podmienky vykonávania autorizovanej činnosti obsahuje rozhodnutie o udelení autorizácie pre OZV aj pre výrobcu tzv. individualistu, vzhľadom na uvedenú a aplikačnú prax sa toto ustanovenie dopĺňa aj do **rozhodnutí o udelení autorizácie pre spracovateľskú činnosť**.

Malá kompostáreň, teda zariadenie na zhodnocovanie biologicky rozložiteľného komunálneho odpadu zo zelene, ak jeho ročná kapacita neprevyšuje 100 ton, **podlieha registrácii**. Prevádzkový poriadok zariadenia na zhodnocovanie odpadov je schválený súhlasom príslušného orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva. Nebude sa vyžadovať k malej kompostárni schválený prevádzkový poriadok, avšak prevádzkový poriadok **bude musieť mať vypracovaný aj takéto zariadenie**.

Za účelom zabezpečenia jednotného postupu pri udeľovaní súhlasov na povrchovú úpravu terénu bola potreba doplniť do zákona skutočnosť, že tento súhlas môže byť udelený **len vlastníkovi pozemku**. Vlastník pozemku musí s činnosťou povrchovej úpravy terénu súhlasiť, a preto je nevyhnutné, aby on bol žiadateľom o udelenie tohto súhlasu.

Nakoľko prevádzkovanie zariadenia na recykláciu lodí ako aj schválenie plánu na recykláciu lode podlieha súhlasu, bolo potrebné doplniť nové súhlasy. **Príslušným orgánom na vydávanie takýchto súhlasov je ministerstvo**.

Smernica EP a Rady 2006/66/ES o batériách a akumulátoroch neobsahuje ustanovenia k príprave na opätovné použitie batérií a akumulátorov, z uvedeného dôvodu je udeľovanie autorizácie na uvedenú činnosť v zákone nadbytočné. Činnosti, definované ako príprava na opätovné použitie batérií a akumulátorov sú činnosťami, ktoré **sa vykonávajú v bežných servisoch**. Z uvedeného dôvodu sa súhlas na prípravu na opätovné použitie batérií a akumulátorov neudeľuje.

Nakoľko v rámci predchádzajúcej novely zákona o odpadoch sa v prípade jednoduchých a drobných stavieb vypustila povinnosť vydávania vyjadrení k dokumentácii v územnom konaní a k projektovej dokumentácii v stavebnom konaní, bolo potrebné **zabezpečiť jednotný postup vydávania vyjadrení pri týchto stavbách**. Uvedené zároveň prispieje k zníženiu administratívnej záťaže orgánov štátnej správy odpadového hospodárstva.

Predchádzajúcou aplikačnou novelou bolo

vydávania potvrdenia o zápise a výmaze výrobcu vyhradeného výrobku do Registra výrobcov vyhradeného výrobku zrušené. Registre výrobcov vyhradených výrobkov sú verejne dostupné.

Z dôvodu zavedenia cieľov zberu pre organizáciu zodpovednosti výrobcov pre obaly bolo potrebné ustanoviť **povinnosť aj pre ministerstvo zverejniť ciele zberu pre organizáciu zodpovednosti výrobcov pre obaly na svojom webovom sídle**. Na základe zverejnených cieľov zberu si jednotlivé organizácie zodpovednosti výrobcov pre obaly budú plniť povinnosť, ktorá im vyplýva zo zákona o odpadoch.

Nakoľko prevádzkovanie zariadenia na recykláciu lodí ako aj schválenie plánu na recykláciu lode podlieha súhlasu, bolo potrebné vymedziť príslušný orgán na vydávanie takýchto súhlasov.

Ustanovenie „**Účelová finančná rezerva**“ ukladajú ministerstvu nové kompetencie týkajúce sa vydávania písomného potvrdenia, preto bolo potrebné doplniť predmetné kompetencie aj priamo v § 105 „Ministerstvo“.

Splnomocňovacie ustanovenie súvisí so zmenami v § 24. Nakoľko ministerstvo vydáva písomné potvrdenie na čerpanie účelovej finančnej rezervy, bolo potrebné ustanoviť **náležitosti vzoru predmetného potvrdenia**. Zároveň bolo potrebné ustanoviť minimálne požiadavky na náležitosti stanoviska, ktoré vydáva príslušný okresný úrad alebo inšpekcia pre potreby ministerstva v prípade čerpania účelovej finančnej rezervy.

Ďalšia zmena zákona taktiež nadväzuje na vloženie nového ustanovenia (§ 88a). Nakoľko MŽP SR upraví dopĺňujúce podrobnosti o cezhraničnej preprave batérií a akumulátorov v príslušnej vyhláške, bolo potrebné doplniť uvedené splnomocňovacie ustanovenie do § 105 ods. 3.

Úprava bola potrebná v súvislosti so zavedením novej povinnosti pre OZV plniť ciele zberu pre odpady z obalov a odpady z neobalových výrobkov, ktoré tvoria súčasť komunálneho odpadu. Ustanovuje sa **kompetencia Slovenskej inšpekcie životného prostredia** vykonávať kontrolu v zariadeniach na recykláciu lodí na území Slovenskej republiky. Zmena nadväzuje na vloženie nového ustanovenia (§ 88a) upravujúceho cezhraničnú prepravu batérií a akumulátorov. V ustanovených prípadoch bude takáto preprava monitorovaná príslušným

orgánom štátnej správy odpadového hospodárstva, ktorým je inšpekcia. Inšpekcia bude ďalej **oprávnená na vyžiadanie ustanovenej dokumentácie**. Predmetné kompetencie sa dopĺňajú medzi kompetencie inšpekcie.

Nakoľko sa v zákone v § 24 ods. 5 a ods. 9 upravuje, kto vydáva písomné potvrdenie na čerpanie účelovej finančnej rezervy, bolo potrebné vypustiť túto povinnosť z kompetencie okresného úradu a zároveň sa v zmysle tohto ustanovenia určuje, že okresný úrad, ktorý skládku povolil, **vydáva k takémuto potvrdeniu záväzné stanovisko**.

Do zákona sa doplnia kompetencia orgánom štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a colníctva pri cezhraničnej preprave podozrivých batérií a akumulátorov.

V posledných rokoch sa objavuje čoraz viac prípadov, kedy prevádzkovatelia v prípade, že by kontrolou mohli byť zistené závažné nedostatky, účelovo nevpustia osobu vykonávajúcu štátny dozor do zariadenia. Z ich strany je racionálne, že radšej zaplatia poriadkovú pokutu, ktorá je im v tomto prípade uložená, ako by **riskovali vysokú pokutu**, resp. zrušenie vydaných súhlasov a povolení. Následne už dohodnutá vopred ohlásená kontrola nevedie k stanovenému cieľu, nakoľko prevádzkovateľ do jej vykonania nedostatky, ktoré by mohla odhaliť, odstráni alebo zakryje. Týmto spôsobom bolo znemožnené vykonanie kontroly vo viacerých prípadoch.

Zákomom je ustanovená povinnosť kontrolovanej osoby **zabezpečiť povereného zamestnanca**, ktorý poskytne súčinnosť osobe vykonávajúcej štátny dozor.

Zmena po novele zákona vyplynula z praxe a jej cieľom je **zabrániť situáciám, kedy si prevádzkovateľ skládky odpadov neplní svoju povinnosť**, t.j. nevedie si účelovej finančnej rezervy v zákonom stanovenej výške, ale naďalej prevádzkuje skládku odpadov alebo jej časti. Z uvedeného vyplýva, že príslušný orgán štátnej správy odpadového hospodárstva bude mať možnosť v takýchto prípadoch **rozhodnúť o obmedzení činnosti alebo o zastavení činnosti prevádzky skládky odpadov** alebo jej časti, do doby, kým nebudú splnené zákonom stanovené podmienky.

Novelou zákona sa stanovuje, kedy sa na vydávanie potvrdení nevzťahuje správne konanie.

Zavedením nového súhlasu podľa tohto nariadenia o recyklácii lodí sa ustanovuje, že na

schválenie plánu na recykláciu lode sa nevzťahujú právne predpisy o správnom konaní.

Upravilo sa vylúčenie konania a rozhodovania podľa § 114c zo správneho poriadku s výnimkou úpravy týkajúcej sa doručovania rozhodnutia, a to z dôvodu, že samotný proces v § 114c je závislý od **voľby alternatívy prevádzkovateľom skládky odpadov**, ktorý si danú alternatívu volí podľa znalosti pomerov na skládke a ním predložené doklady sa posudzujú len z hľadiska splnenia stavebnotechnických požiadaviek, ktoré sú upravené vo vyhláške č. 372/2015 Z. z. o skládkovaní odpadov a dočasnom uskladnení kovovej ortuti v znení neskorších predpisov.

Úprava v § 114a a 19a v spojení s úpravou v prechodnom ustanovení a úpravou v stavebnom zákone rieši rovnaký problém týkajúci sa povinnosti uzatvoriť skládku odpadov alebo jej časť ako v zákone č. 193/2018 Z. z., ktorým sa novelizoval zákon č. 39/2013 Z. z. pre prevádzky skládok odpadov, ktoré sú predmetom integrovaného povoľovania. Ide o problém, kedy prekážkou pre skončenie stavebného konania vo veci uzatvorenia skládky odpadov alebo jej časti bolo preukazovanie vlastníckeho alebo iného práva oprávňujúceho zriadiť na pozemku stavbu. Medzi povolením stavby skládky odpadov a realizovaním uzatvorenia skládky odpadov je časový úsek aj niekoľko desiatok rokov, pričom v aplikačnej praxi dochádzalo k prípadom, kedy došlo k zmene vlastníckych vzťahov k pozemkom, na ktorých sa nachádza skládka počas prevádzky a prevádzkovateľ si neusporiadal vzťahy s novými vlastníkmi týchto pozemkov. Ustanovilo sa, aby orgán štátnej správy odpadového hospodárstva mal možnosť zo zákonom ustanovených dôvodov **upustiť od preukazovania práva k pozemku, na ktorom sa uskutočňuje uzatvorenie skládky odpadu alebo jej časti**. Postavenie vlastníka takéhoto pozemku v zmysle stavebného zákona má byť rovnaké v prípade, ak sa uzatváranie skládky odpadov povoľuje ako zmena stavby pred dokončením ako aj v prípade, ak sa uzatváranie skládky odpadov povoľuje ako zmena dokončenej stavby, a preto sa do stavebného zákona doplnila osobitná úprava pre uzatváranie skládky odpadov. Úpravou v § 19a sa poskytuje vlastníkovi dotknutého pozemku možnosť získania náhrady za obmedzenie jeho užívania od prevádzkovateľa.

Novelou zákona sa vytvoril **d'alší mechanizmus na zabezpečenie uzatvorenia skládky**

odpadu. Ustanovilo sa, aby v prípadoch, keď je prevádzkovateľ skládky odpadov nečinný, mali príslušné orgány štátnej správy možnosť nariadiť mu vykonanie potrebných úkonov za účelom uzavretia skládky v určenej lehote. V prípade nevykonania všetkých potrebných úkonov, môže príslušný orgán štátnej správy cez právnickú alebo fyzickú osobu, ktorá má oprávnenie na stavebné práce zabezpečiť uzatvorenie skládky alebo je časti, a to na náklady prevádzkovateľa. Druhou možnosťou je prípad, keď **prevádzkovateľ síce vykonal všetky potrebné úkony** (súhlas, stavebné povolenie), **ale do určenej lehoty nevykonal potrebné práce**. Aj v tomto prípade môže príslušný orgán štátnej správy, teda okresný úrad, cez právnickú alebo fyzickú osobu oprávnenú na stavebné práce zabezpečiť vykonanie prác za účelom uzatvorenia skládky alebo jej časti alebo jej rekultivácie, a to na náklady prevádzkovateľa skládky odpadov. Okresný úrad je oprávnený na zabezpečenie vykonania uvedených úkonov a prác čerpať prostriedky účelovej finančnej rezervy. Do nákladov prevádzkovateľa skládky odpadov sa nezapočítava suma poskytnutých prostriedkov z účelovej finančnej rezervy. Rovnaký mechanizmus sa upravil aj pre skládky odpadov, ktoré sú predmetom integrovaného povoľovania.

Znením § 114c sa rieši **problém skládok odpadov, ktoré boli uvedené do prevádzky do 30. júna 2001 a vzťahovala sa na ne povinnosť predložiť plán úprav skládky odpadov podľa právneho predpisu účinného do 31. decembra 2015**.

Prevádzkovateľovi takejto skládky odpadov sa ukladá povinnosť, aby do ustanovenej lehoty predložil doklady, ktoré budú následne posúdené z hľadiska možnosti pokračovať v činnosti na aktuálne prevádzkovaných častiach dotknutých skládok odpadov, alebo aby požiadal o uzavretie skládky odpadov. Ak prevádzkovateľ v ustanovenej lehote **doloží doklady** o vykonaní všetkých prác na dosiahnutie súladu pôvodnej nevyhovujúcej časti skládky (teda časti skládky, na ktorú sa vzťahovala povinnosť predložiť plán úpravy skládok) so stavebnotechnickými požiadavkami na skládku odpadov, bude môcť byť vydané konečné rozhodnutie o pokračovaní v činnosti prevádzky skládky odpadov. Ak prevádzkovateľ predloží doklady **preukazujúce možnosť samostatného prevádzkovania častí skládky odpadov**, ktorým neuplynula

doba platnosti rozhodnutia, tieto budú preskúmané postupom z hľadiska overenia splnenia požiadaviek. Požiadavky zároveň vymedzujú obsah dokladov, ktoré má prevádzkovateľ predložiť. Ak sa preukáže technická alebo fyzická oddeliteľnosť prevádzkovanej časti skládky od pôvodnej nevyhovujúcej časti skládky a od častí skládky, ktoré sú neoddeliteľné od pôvodnej nevyhovujúcej časti skládky, prevádzkovateľ má v lehote do 60 dní od doručenia výzvy podať žiadosť o vydanie rozhodnutia na jej prevádzkovanie. **Táto časť skládky odpadov bude pokračovať v prevádzke ako samostatná skládka odpadov a vo vzťahu k nej nebude vydané konečné rozhodnutie o ukončení činnosti prevádzkovania skládky.** Ak však prevádzkovateľ žiadosť nepodá v lehote, bude vydané konečné rozhodnutie o ukončení činnosti prevádzkovania skládky aj vo vzťahu k tejto časti skládky. Konečné rozhodnutie o ukončení činnosti prevádzkovania skládky odpadov ako celku bude vydané aj vtedy, ak príslušný orgán dospeje k záveru, že nie sú splnené požiadavky na samostatné prevádzkovanie aktuálne prevádzkovanej časti skládky odpadov, ak márne uplynula lehota alebo ak prevádzkovateľ v uvedenej lehote podal žiadosť. Na vydanie konečného rozhodnutia sú naviazané povinnosti prevádzkovateľa **podať súhlas na uzatvorenie všetkých častí skládky odpadu dotknutých vydaným rozhodnutím**, na ktoré nebol takýto súhlas ešte vydaný podľa odseku 12 s dvoma výnimkami. Prvou výnimkou je, ak konečné rozhodnutie bolo vydané z dôvodu, že sám prevádzkovateľ zvolil alternatívu, a teda už žiadosť o uzavretie skládky odpadov je podaná. Druhou výnimkou je, keď prevádzkovateľ zostal nečinný ohľadne zvolenia alternatívy v lehote, a z dôvodu nečinnosti sa na neho nevzťahuje ani právna úprava zohľadňujúca oprávnené očakávania prevádzkovateľov v odsekoch 13 až 16, takémuto prevádzkovateľovi zaniká platnosť rozhodnutia v časti prijímania a ukladania odpadov na skládku dňom právoplatnosti vydania konečného rozhodnutia (odsek 14) a vzťahuje sa na neho povinnosť uzavrieť skládku odpadov alebo jej relevantné časti v lehote ustanovenej v § 19 ods. 3 a v prípade skládok spadajúcich pod integrované povoľovanie v lehote ustanovenej v § 26 ods. 8 zákona č. 79/2015 Z. z., **nesplnenie tejto povinnosti je sankcionované.** Splnenie alebo nesplnenie povinnosti v lehote

ustanovenej podľa odseku 12 je pre prevádzkovateľa rozhodujúce z hľadiska dĺžky doby možnosti prijímať a ukladať odpad na skládku po vydaní konečného rozhodnutia (odsek 13).

Oprávnené očakávania prevádzkovateľov dotknutých skládok z platných rozhodnutí o prevádzkovaní sú zohľadnené v odsekoch 1, 13 a 14 § 114c. Lehota na splnenie povinnosti podľa odseku 1 bola zvolená s ohľadom na potrebu preukázania prijatia opatrení za účelom splnenia povinností podľa čl. 14 smernice o skládkach pri súčasnom zohľadnení primeraného časového priestoru pre prevádzkovateľov dotknutých skládok odpadov na zváženie voľby z alternatív v tomto odseku a pri zohľadnení súčinnosti prevádzkovateľov na plnení povinností podľa § 114c. Podľa odseku 13 písm. a) pre prevádzkovateľov skládok, ktorí si splnili povinnosť podľa odseku 1, bolo im vydané konečné rozhodnutie o ukončení činnosti prevádzky a v lehote podľa odseku 12 **požiadali o súhlas na uzavretie skládky alebo jej častí sa predlžuje možnosť prevádzkovania** (teda prijímania a ukladania odpadu) na dotknutú skládku až do skončenia konania, ktorým sa povoľuje stavba uzavretia skládky odpadov alebo jej časti alebo vykonania jej rekultivácie alebo do uplynutia lehoty platnosti rozhodnutia, ak uplynie pred skončením tohto konania. Podľa odseku 13 písm. b) pre prevádzkovateľov skládky, ktorí si splnili povinnosť podľa odseku 1, **bolo im vydané konečné rozhodnutie o ukončení činnosti prevádzky, ale zostali nečinní**, respektíve zmeškali lehotu podľa odseku 12, skončí platnosť rozhodnutia márnym uplynutím tejto lehoty. Podľa odseku 14 pre prevádzkovateľov skládky odpadov, ktorí **si nespĺnili povinnosť** podľa odseku 1, teda zostali nečinní, zaniká platnosť rozhodnutia dňom právoplatnosti konečného rozhodnutia. Na prevádzkovateľov, ktorým skončila platnosť rozhodnutia podľa odseku 13 písm. b) a odseku 14, sa vzťahuje povinnosť podľa § 19 ods. 3 podať do dvoch mesiacov odo dňa zániku platnosti súhlas na uzavretie skládky odpadov a v prípade skládok spadajúcich pod integrované povoľovanie rovnaká povinnosť podľa § 26 ods. 8 zákona č. 79/2015 Z. z., nesplnenie tejto povinnosti je sankcionované. V odseku 15 sa na účely aplikácie praxe výslovne ustanovuje, že **zánik platnosti rozhodnutia na prevádzkovanie sa vzťahuje len k časti prijímania a ukladania**

odpadu. Prevádzkovatelia skládok odpadov, na ktoré sa vzťahuje § 114c, sú dotknutí aj úpravou v prechodnom ustanovení v § 135e, podľa ktorej od 1. januára 2019 nie je možné takéto skládky alebo ich časti rozširovať o nové kazety alebo navyšovať ich kapacitu. Bližšie odôvodnenie, že správcom pohľadávky štátu z rozhodnutí o uložení pokút je Environmentálny fond, nakoľko výnosy z pokút sú príjmom tohto fondu.

V zákone sa určuje dátum, dokiaľ má prevádzkovateľ skládky odpadov alebo obec, na ktorú prešli práva nakladať s prostriedkami účelovej finančnej rezervy, **odviesť na osobitný účet v štátnej pokladnici**, a to v zákonom stanovenej výške po odpočítaní oprávnené vyčerpaných prostriedkov účelovej finančnej rezervy. V stanovenej výške znamená, že výška účelovej finančnej rezervy musí zodpovedať výpočtom podľa vzorca ustanovenom v Prílohe č. 5 vyhlášky MŽP SR č. 372/2015 Z. z. o skládkovaní odpadov a dočasnom uskladnení kovovej ortuťi a podľa doterajších predpisov za uplynulé roky. Z uvedeného vyplýva, že prevádzkovateľ skládok odpadov môže voľne disponovať s úrokmi a výnosmi z jeho osobitného účtu.

Podľa prechodných ustanovení k novej úprave v § 114a a 19a **uložením povinnosti prevádzkovateľovi dotknutých skládok odpadov podať žiadosť na udelenie súhlasu na uzavretie skládky** do 1. februára 2019 a použitím novej právnej úpravy v § 114a a 19a na konania začaté a nekončené do účinnosti zákona sa zabezpečí možnosť uzavrieť staré časti skládok odpadov, vo vzťahu ku ktorým stavebné konanie nemohlo byť právoplatne skončené vydaním rozhodnutia na uskutočnenie stavby uzavretie skládky odpadov pre prekážku neprekážania práva k pozemku.

V nadväznosti na zrušenie autorizovanej činnosti prípravy na opätovné použitie batérií a akumulátorov sa prechodným ustanovením **upravuje skončenie platnosti rozhodnutí vydaných v súvislosti s predmetnou činnosťou.**

V nadväznosti na zrušenie Recyklačného fondu je potrebné zrušiť aj vyhlášku Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 370/2015 Z. z. o sadzbach pre výpočet príspevkov do Recyklačného fondu, o zozname výrobkov, materiálov a zariadení, za ktoré sa platí príspevok do Recyklačného fondu, a o podrobnostiach o obsahu žiadosti o poskytnutie prostriedkov z Recyklačného fondu.

Dôvodom zavedenia cieľa zberu odpadov z obalov a odpadov z neobalových výrobkov bolo stanovenie jednoznačnejších **cieľov pre triedený zber odpadov z obalov a odpadov z neobalových výrobkov**, ktoré sú súčasťou triedeného zberu komunálnych odpadov v súvislosti s cieľom SR do roku 2020, dosiahnuť 50 % úroveň recyklácie komunálnych odpadov podľa cieľov stanovených v rámcovej smernici o odpade.

Novela zákona č. 302/2019 Z. z.

Zákon o zálohovaní jednorazových obalov na nápoje, ktorý bol schválený dňa 11. 9. 2020, nadobúda účinnosť 1. 1. 2020, 1. 1. 2021, 1. 7. 2021 a 1. 1. 2022.

Účinnosť:

- § 103 ods. 1 až 20 v bode 5, bodov 6, 7, 8 a 9, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. januára 2020
- bodu 2 a § 103 ods. 22 a 23 v bode 5, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. januára 2021
- § 103 odsek 21 nadobúda účinnosť 1. júla 2021
- bodov 1, 3 a 4, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. januára 2022

Predkladateľom zákona bolo Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky. Zákon č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zaviedol rozšírenú zodpovednosť výrobcov aj pre výrobcov obalov vrátane výrobcov jednorazových obalov na nápoje. Takýmto systémom zberu sa vyzbiera zhruba 60 % jednorazových plastových nápojových obalov uvedených na trh v Slovenskej republike. MŽP SR z uvedeného dôvodu vypracovalo nový zákon, ktorý má za cieľ **zvýšiť mieru zberu odpadov z týchto obalov a súčasne má zákon dopomôcť k zníženiu tzv. litteringu odpadu, ktorý sa nachádza vo voľnej prírode**, a ktorého obvyklou zložkou sú práve jednorazové obaly na nápoje.

Návrh zákona reagoval aj na smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/852 z 30. mája 2018, ktorou sa mení smernica 94/62/ES o obaloch a odpadoch z obalov. Smernica stanovuje nové ciele pre recykláciu obalov. Najneskôr do 31. 12. 2025 sa bude recyklovať 65 % hmotnosti všetkých odpadov z obalov, konkrétne 50 % plastov, 70 % železných kovov a pre hliníky je stanovená miera recyklácie 50 %. Na základe uvedenej európskej legislatívy ako aj

na základe iných právnych predpisov Európskej únie je zrejmé, že Európska únia smeruje k ambicióznejším cieľom v oblasti zberu a recyklácie odpadov z obalov.

Keďže spomínané obaly nie sú biologicky rozložiteľné, dlhodobo narušujú ekosystém, dokážu plávať na hladine a znižujú estetickú hodnotu území, verejnosť ich taktiež vníma veľmi citlivo. Zálohovanie je nástroj, ktorý **dokáže množstvo vyzbieraných jednorazových nápojových obalov zvýšiť aj na viac ako 90 % a prispieva tiež k zníženiu množstva voľne pohodeného odpadu v prírode.**

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti MŽP SR vypracovalo zákon, ktorého snahou je zaviesť zálohový systém jednorazových obalov na nápoje, a tým dosahovať ciele stanovené na celoeurópskej úrovni a zároveň zvýšiť kvalitu životného prostredia občanov Slovenskej republiky.

Novela zákona č. 364/2019 Z. z.

Zákon č. 364/2019 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 106/2018 Z. z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, nadobúda účinnosť 1. januára 2020 okrem ustanovení súvisiacich s implementáciou nariadenia (EÚ) 2018/858, ktoré majú účinnosť dňom 1. septembra 2020, čím sa zároveň zabezpečí dostatočne dlhá legisvakanačná doba na oboznámenie sa so zákonom. Zákon bol schválený 16. 10. 2019.

Novela zákona bola vypracovaná Ministerstvom dopravy a výstavby Slovenskej republiky podľa Plánu legislatívnych úloh vlády Slovenskej republiky na rok 2019.

Dôvody na vypracovanie zákona boli nasledovné:

- **zabezpečiť implementáciu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/858 z 30. mája 2018 o schvaľovaní motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, ako aj systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre takéto vozidlá a o dohľade nad trhom s nimi, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 715/2007 a (ES) č. 595/2009 a zrušuje smernica 2007/46/ES [ďalej len „nariadenie (EÚ) 2018/858“].** Týmto nariadením sa zároveň zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/46/ES z 5. sep-

tembra 2007, ktorou sa zriaďuje rámec pre typové schválenie motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre tieto vozidlá v platnom znení [ďalej len „smernica 2007/46/ES“] transponovaná nariadením vlády Slovenskej republiky č. 140/2009 Z. z., ktorým sa ustanovujú podrobnosti o typovom schvaľovaní motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre tieto vozidlá v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie vlády SR č. 140/2009 Z. z.“). Smernica 2007/46/ES bude s účinnosťou od 1. septembra 2020 nahradená priamo uplatniteľným nariadením (EÚ) 2018/858 a nariadenie vlády SR č. 140/2009 Z. z. bude k tomuto dňu zrušené,

- **zabezpečiť úplnú transpozíciu smernice Rady 96/53/ES z 25. júla 1996, ktorou sa v Spoločenstve stanovujú najväčšie prípustné rozmery niektorých vozidiel vo vnútroštátnej a medzinárodnej cestnej doprave a maximálna povolená hmotnosť v medzinárodnej cestnej doprave, keďže táto smernica bola zmenená**
 - rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/984 z 5. júna 2019, ktorým sa mení smernica Rady 96/53/ES, pokiaľ ide o lehotu na vykonávanie osobitných pravidiel týkajúcich sa maximálnej dĺžky pre kabíny, ktoré majú lepšie aerodynamické vlastnosti, energetickú účinnosť a sú bezpečnejšie a
 - nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1242 z 20. júna 2019, ktorým sa stanovujú emisné normy CO₂ pre nové ťažké úžitkové vozidlá a menia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009 a (EÚ) 2018/956 a smernica Rady 96/53/ES,
- **zosúladiť niektoré ustanovenia zákona č. 106/2018 Z. z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie, najmä s rozsudkom Súdneho dvora (štvrtá komora) z 24. januára 2019 vo veci C-326/17,**
- **riešiť problematiku podmienok prevádzky vozidiel v cestnej premávke v súlade s požiadavkami novej legislatívy Európskej**

únie a s prihladnutím na poznatky a skúsenosti nadobudnuté v procese aplikácie v súčasnosti platného zákona o prevádzke vozidiel,

- **sprievodné novely súvisiacich zákonov**, a to zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, zákona č. 361/2014 Z. z. o dani z motorových vozidiel a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 253/2015 Z. z. a zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Novela zákona č. 460/2019 Z. z.

Zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, bol schválený 27. 11. 2019.

Účinnosť:

- **čl. I bodov 4 až 9, 11 až 13, 15 až 17, 19 až 23, 27, 31, 37, 41, 42, 47, 51, 53, 54, 57, 59 až 65, 69, 72, 84 až 86, 89, 90, 92, 93, 95, 97, 103, 104, 121, 122, 127, 129, 138, 139, 143, 145, 170 až 174, 176 – účinnosť 1. júla 2020**
- **čl. I bodov 26, 36, 40, 50, 52, 58, 75, 77, 82, 96, 99, 101, 105 a 106 – účinnosť 1. januára 2021**
- **čl. I bodov 73, 83, 140, 147, 148 a 175 – účinnosť 3. júla 2021**
- **čl. I bodov 39 a 100 – účinnosť 1. januára 2023.**

Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky predložilo na základe Plánu legislatívnych úloh vlády Slovenskej republiky na rok 2019 zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony z dôvodu transpozície tzv. „odpadového balíka“, ktorý tvoria smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/849 z 30. mája 2018, ktorou sa menia smernice 2000/53/ES o vozidlách po dobe životnosti, 2006/66/ES o batériách a akumulátoroch a použitých batériách a akumulátoroch a 2012/19/EÚ o od-

pade z elektrických a elektronických zariadení, ďalej smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/850 z 30. mája 2018, ktorou sa mení smernica 1999/31/ES o skládkach odpadov, smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/851 z 30. mája 2018, ktorou sa mení smernica 2008/98/ES o odpade a smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/852 z 30. mája 2018, ktorou sa mení smernica 94/62/ES o obaloch a odpadoch z obalov.

Novelou zákona sa upravujú ustanovenia týkajúce sa niektorých základných definícií a pojmov ako sú napr. definícia komunálneho odpadu, definícia stavu konca odpadu či vedľajšieho produktu. Dopĺňajú sa ciele recyklácie komunálneho odpadu pre roky 2025, 2030 a 2035 a recyklácie odpadov z obalov pre roky 2025 a 2030. Novelou zákona sa ustanovuje povinnosť pre výrobcov vyhradeného výrobku a organizácie zodpovednosti výrobcov zriadiť finančnú zábezpeku na zabezpečenie systému rozšírenej zodpovednosti výrobcov. V rámci novely zákona sa prijímajú opatrenia na zvýhodnenie výrobcov uvádzajúcich na trh recyklovateľné výrobky, ako aj opatrenia na podporu opätovného použitia odpadu, recyklácie a iných činností zhodnocovania. Upravuje sa lehota na podávanie správ ohľadom ohlasovacích povinností Slovenskej republiky voči Európskej komisii. V súlade s novým Programom predchádzania vzniku odpadu sa prijímajú opatrenia na zníženie tvorby plastového odpadu, t.j. zakazuje sa uvádzať na trh Slovenskej republiky niektoré jednorazové plastové výrobky. Zároveň sa predmetnou novelou zákona **zapracujú existujúce požiadavky z aplikačnej praxe, ktoré sa týkajú napr. rozšírenej zodpovednosti výrobcov a predchádzania vzniku odpadu.** Novelou zákona sa zároveň riešia aj ustanovenia týkajúce sa informačného systému odpadového hospodárstva.

Zákon rieši odstránenie transpozičných nedostatkov, na ktoré Európska komisia poukazuje v prípade EU Pilot č. EUP(2016)8727, ktorý sa týka nesprávnej transpozície smernice Rady 1999/31/ES z 26. apríla 1999 o skládkach odpadov a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/19/EÚ zo 4. júla 2012 o odpade z elektrických a elektronických zariadení (OEEZ).

Zdroj: www.nrsr.sk, www.zakonypreludi.sk

Zákon č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov

PRVÁ ČASŤ	ZÁKLADNÉ USTANOVENIA	§	1-6	50
DRUHÁ ČASŤ	PROGRAMOVÉ DOKUMENTY ODPADOVÉHO HOSPODÁRSTVA	§	7-11	76
TRETIA ČASŤ	POVINNOSTI PRÁVNICKÝCH OSÔB A FYZICKÝCH OSÔB	§	12-26	88
ŠTVRTÁ ČASŤ	ROZŠÍRENÁ ZODPOVEDNOSŤ VÝROBCOV	§	27-75	155
PIATA ČASŤ	OSOBITNÉ PRÚDY ODPADOV	§	76-79	302
ŠIESTA ČASŤ	KOMUNÁLNY ODPAD	§	80-83	315
SIEDMA ČASŤ	CEZHRANIČNÝ POHYB ODPADOV	§	84-88	335
ÔSMA ČASŤ	ADMINISTRATÍVNE NÁSTROJE	§	89-103	343
DEVIATA ČASŤ	ORGÁNY ŠTÁTNEJ SPRÁVY ODPADOVÉHO HOSPODÁRSTVA	§	104-114	385
DESIATA ČASŤ	ZODPOVEDNOSŤ ZA PORUŠENIE POVINNOSTÍ	§	115-117	424
JEDENÁSTA ČASŤ	RECYKLAČNÝ FOND	§	118-134	428
DVANÁSTA ČASŤ	PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA	§	135-138	428
Príloha č. 1	ZHODNOCOVANIE ODPADOV			449
Príloha č. 2	ZNEŠKODŇOVANIE ODPADOV			451
Príloha č. 3	CIELE A ZÁVÄZNÉ LIMITY ODPADOVÉHO HOSPODÁRSTVA			452
Príloha č. 3a	CIEĽ ZBERU ODPADOV Z OBALOV A ODPADOV Z NEOBALOVÝCH VÝROBKOV, KTORÉ SÚ SÚČASŤOU KOMUNÁLNYCH ODPADOV			457
Príloha č. 4	PRÍKLADY OPATRENÍ NA PREDCHÁDZANIE VZNIKU ODPADU			457
Príloha č. 5	HRANIČNÉ HODNOTY KONCENTRÁCIE ŠKODLIVÝCH LÁTKOV V ODPADE			459
Príloha č. 6	KATEGÓRIE ELEKTROZARIADENÍ			460
Príloha č. 7	KRITÉRIÁ PODROBNEJŠIE DEFINUJÚCE OBAL			461
Príloha č. 8	ODPAD ZO ZDRAVOTNEJ STAROSTLIVOSTI A VETERINÁRNEJ STAROSTLIVOSTI, KTORÝ SA ZAKAZUJE ZNEŠKODŇOVAŤ SKLÁDKOVANÍM			464
Príloha č. 8a				464
Príloha č. 9	ZOZNAM PREBERANÝCH PRÁVNE ZÁVÄZNÝCH AKTOV EURÓPSKEJ ÚNIE			465

ZÁKON č. 79/2015 Z. z.

o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov s komentárom

v znení

zákona č. 91/2016 Z. z., zákona č. 313/2016 Z. z., zákona č. 90/2017 Z. z., zákona č. 292/2017 Z. z., zákona č. 106/2018 Z. z., zákona č. 177/2018 Z. z., zákona č. 208/2018 Z. z., zákona č. 312/2018 Z. z., **zákona č. 302/2019 Z. z., zákona č. 364/2019 Z. z. a zákona č. 460/2019 Z. z.**

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

chádzania s odpadom a v neposlednom rade pojmy týkajúce sa samotného odpadu.

Čl. I

Komentár k Čl. I

Článok I tohto zákona obsahuje zákon o odpadoch (zákon č. 79/2015 Z. z.), ktorý bol schválený 17. marca 2015, vyšiel v číastke 27 a nadobudol účinnosť 1. januára 2016. Uvedený zákon zároveň zrušil starý zákon č. 223/2001 Z. z. o odpadoch, ktorý bol platný do konca roka 2015. Od schválenia prešiel zákon o odpadoch 11 novelami, ktoré priniesli veľké množstvo zmien oproti schválenému zneniu.

PRVÁ ČASŤ

ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

Komentár prvej časti

Základné ustanovenia sú prvou časťou zákona o odpadoch. Do prvej časti patria ustanovenia § 1 až § 6. Ustanovenie § 1 sa zaoberá predmetom úpravy tohto zákona. Ustanovenia § 2 až § 6 sa zaoberajú vymedzením základných pojmov. V tejto časti sú vysvetlené základné pojmy, s ktorými sa v zákone o odpadoch stretávame.

Patria sem najmä pojmy, ktoré sa týkajú hierarchie odpadového hospodárstva, cieľov a záväzných limitov odpadového hospodárstva, zariadení na nakladanie s odpadom, tiež týkajúce sa pôvodcu odpadu a osoby nakladajúcej s odpadom a nakladania, prípadne iného zaob-

§ 1

Predmet úpravy

(1) Tento zákon upravuje

- programové dokumenty v odpadovom hospodárstve,
- opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu,
- práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb pri predchádzaní vzniku odpadu a pri nakladaní s odpadmi,
- rozšírenú zodpovednosť výrobcov,
- nakladanie s vyhradenými výrobkami a prúdmi odpadov,
- nakladanie s komunálnym odpadom,
- cezhraničný pohyb odpadov,
- informačný systém odpadového hospodárstva,
- pôsobnosť orgánov štátnej správy a obcí vo veciach štátnej správy odpadového hospodárstva,
- zodpovednosť za porušenie povinností na úseku odpadového hospodárstva a

k) zrušené

(2) Tento zákon sa nevzťahuje na

- hnoj,¹⁾ slamu alebo iný prírodný poľnohospodársky materiál alebo lesnícky materiál, ktorý nevykazuje nebezpečné vlastnosti a používa sa v poľnohospodárstve, lesníctve v súlade s osobitným predpisom^{1a)} alebo na získanie energie z tohto materiálu procesmi alebo spôsobmi, ktoré nepoškodzujú životné prostredie ani neohrozujú zdravie ľudí,
- nakladanie s látkami znečisťujúcimi ovzdušie,²⁾

- c) nakladanie, zachytávanie, prepravu a trvalé ukladanie oxidu uhličitého do geologického prostredia podľa osobitného predpisu,³⁾
 - d) nakladanie s odpadmi z drahých kovov,⁴⁾
 - e) nakladanie s rádioaktívnymi odpadmi,⁵⁾
 - f) nakladanie s vyradenými výbušninami a zvyškami z výroby výbušnín,⁶⁾
 - g) pôdu (in situ) vrátane nevykopanej kontaminovanej zeminy a stavby⁷⁾ trvalo spojené so zemou,
 - h) nekontaminovanú zeminu a iný prirodzene sa vyskytujúci materiál vykopaný počas stavebných prác, ak je isté, že sa materiál použije na účely výstavby v prirodzenom stave na mieste, na ktorom bol vykopaný,
 - i) sedimenty premiestňované v rámci povrchových vôd na účely vodného hospodárstva a riadenia vodných tokov alebo na zabránenie záplavám, alebo na zmiernenie účinkov povodní a období sucha, alebo na rekultiváciu pôdy, ak sa preukáže, že sedimenty nevykazujú nebezpečné vlastnosti uvedené v prílohe osobitného predpisu.⁸⁾
 - j) látky, ktoré sú určené na použitie ako krmné suroviny podľa osobitného predpisu^{8a)} a ktoré nepozostávajú z vedľajších živočíšnych produktov a ani ich neobsahujú,
 - k) nakladanie s telami zvierat a ich časťami, ktoré uhynuli iným spôsobom ako zabitím pre ľudskú spotrebu vrátane zvierat usmrtených na účely eradikácie epizootických chorôb a ktoré sú zneškodňované podľa osobitného predpisu.^{8b)}
- (3) Ak osobitné predpisy⁹⁾ neustanovujú inak, tento zákon sa vzťahuje aj na
- a) nakladanie s ťažobným odpadom,¹⁰⁾
 - b) ukladanie odpadov na odkaliská,
 - c) nakladanie s vedľajšími živočíšnymi produktmi vrátane odvođených produktov upravených v osobitnom predpise,¹²⁾
 - d) nakladanie s odpadovými vodami a osobitnými vodami.¹³⁾
- (4) Ak sa vedľajšie živočíšne produkty vrátane odvođených produktov podľa odseku 3 písm. c) spaľujú, skladujú alebo používajú v zariadeniach na výrobu bioplynu alebo kompostu, tento zákon sa uplatní vždy.

Komentár k § 1

K odseku 1

Zákon o odpadoch upravuje podľa tohto ustanovenia **programové dokumenty** v odpa-

dovom hospodárstve (druhá časť zákona o odpadoch), **opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu, práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb pri predchádzaní vzniku odpadov a pri nakladaní s odpadmi** (tretia časť zákona o odpadoch), **rozšírenú zodpovednosť výrobcov** (štvrtá časť), **nakladanie s vyhradenými výrobkami a prúdmi odpadov** (piata časť zákona o odpadoch), **nakladanie s komunálnym odpadom** (šiesta časť zákona o odpadoch), **cezhraničný pohyb odpadov** (siedma časť zákona o odpadoch), **informačný systém odpadového hospodárstva** (šiesty oddiel ôsmej časti zákona o odpadoch), **pôsobnosť orgánov štátnej správy a obcí vo veciach štátnej správy odpadového hospodárstva** (deviata časť zákona o odpadoch), **zodpovednosť za porušenie povinností na úseku odpadového hospodárstva a činnosť Recyklačného fondu, proces jeho zrušenia a zániku** (úprava recyklačného fondu je obsahom jednástej časti nového zákona o odpadoch).

To znamená, že v tomto odseku je upravený predmet zákona a nad rámec platného zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch, ktorý bol **platný do konca roka 2015**, je uvedené ustanovenie doplnené o programové dokumenty v odpadovom hospodárstve, rozšírenú zodpovednosť výrobcov a dovozcov, nakladanie s vyhradenými výrobkami a prúdmi odpadov, cezhraničný pohyb odpadov, informačný systém odpadového hospodárstva. Uvedené doplnenie nadväzuje na značnú zmenu štruktúry novej právnej úpravy, ako aj na výrazné obsahové zmeny, ktoré súvisia najmä so zmenou samotného predmetu nového zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch.

Upozornenie!

Novelou zákona č. 460/2019 Z. z. sa s účinnosťou od 27. 12. 2019 zo znenia § 1 ods. 1 vypustilo písmeno k). V nadväznosti na vypustenie jedenástej časti zákona, ktorá upravovala Recyklačný fond, bolo zároveň potrebné aktualizovať aj predmet úpravy, keďže tento zákon už nebude upravovať činnosť Recyklačného fondu a nakoľko je Recyklačný fond zrušený, nie je potrebné upravovať jeho zrušenie a zánik.

K odseku 2

V tomto odseku je vymedzené, **na aké odpady, prípadne na aké nakladanie s odpa-**

mi sa nevzťahuje nový zákon o odpadoch. V nadväznosti na novú štruktúru tohto zákona, došlo k presunu písmen g) a h) zo zákona o odpadoch, ktorý bol platný do konca roka 2015 do príslušných oddielov štvrtej časti nového zákona o odpadoch, ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2015.

Zákon o odpadoch podľa nového znenia sa nevzťahuje na hnoj, slamu alebo iný prírodný poľnohospodársky materiál alebo lesnícky materiál, ktorý nevykazuje nebezpečné vlastnosti a používa sa v poľnohospodárstve, lesníctve podľa zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov alebo na získanie energie z tohto materiálu procesmi alebo spôsobmi, ktoré nepoškodzujú životné prostredie ani neohrozujú zdravie ľudí.

Upozornenie!

Novela zákona č. 292/2017 Z. z. s účinnosťou od 1. 1. 2018 doplnila v § 1 ods. 2 písm. a) odkaz na zákon č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov. Doplnenie odkazu na uvedený zákon vyplynulo z potreby priamo rozčleniť kompetencie v rámci nakladania s takýmto materiálom. Podľa uvedeného zákona je obhospodarovateľ lesa povinný vykonávať preventívne opatrenia s cieľom predchádzať poškodeniu lesa a vykonávať ochranné a obranné opatrenia pred škodami spôsobovanými škodlivými činiteľmi.

Jeho povinnosťou je zabezpečiť zisťovanie a evidenciu výskytu a vývoja škodlivých činiteľov a nimi spôsobeného poškodenia lesa; pri ich nadmernom výskyte bezodkladne informovať orgán štátnej správy lesného hospodárstva a orgán štátnej odbornej kontroly ochrany lesa (§ 29), vykonávať preventívne opatrenia na zabránenie nadmerného rozšírenia biotických škodlivých činiteľov, zabezpečenie stability a odolnosti lesných porastov, prednostne odstraňovať z lesných porastov choré a poškodené stromy, ktoré môžu byť zdrojom zvýšenej početnosti biotických škodlivých činiteľov okrem územia s piatym stupňom ochrany, uprednostňovať šetrné postupy a prípravky na ochranu lesa s osobitným dôrazom na biologické a biotechnické postupy pri ochrane pred škodami spôsobovanými biotickými škodlivými činiteľmi, hospodáriť v lesoch pod vplyvom imisíí pod-

ľa hospodárskych opatrení konkretizovaných v programoch starostlivosti o lesy tak, aby sa zmiernili negatívne dôsledky ich pôsobenia, vykonávať opatrenia na zamedzenie škôd spôsobených zverou, vykonávať preventívne opatrenia proti vzniku lesných požiarov, hospodáriť v lese tak, aby neohrozil lesy iných vlastníkov, plniť ďalšie opatrenia pri ochrane lesa uložené orgánom štátnej správy lesného hospodárstva alebo orgánom štátnej odbornej kontroly ochrany lesa (§ 29).

Hnoj je definovaný Čl. 3 bodom 20 nariadenia, ktorým sa ustanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa vedľajších živočíšnych produktov a odvodených produktov neurčených na ľudskú spotrebu. Hnoj je každý exkrement alebo moč hospodárskych zvierat okrem chovaných rýb so stelivom alebo bez neho. Zákon o odpadoch sa nevzťahuje ani na nakladanie s látkami znečisťujúcimi ovzdušie. Znečisťujúcou látkou na účely tohto zákona je akákoľvek látka vnášaná ľudskou činnosťou priamo alebo nepriamo do ovzdušia, ktorá má alebo môže mať škodlivé účinky na zdravie ľudí alebo životné prostredie, okrem látky, ktorej vnášanie do životného prostredia je upravené napríklad zákonom o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia. Zákon o odpadoch sa nevzťahuje ani na nakladanie, zachytávanie, prepravu a trvalé ukladanie oxidu uhličitého do geologického prostredia podľa zákona o trvalom ukladaní oxidu uhličitého do geologického prostredia, ani na nakladanie s odpadmi z drahých kovov. Medzi **drahé kovy patrí** podľa zákona o puncovníctve a skúšaní drahých kovov (puncový zákon) zlato, striebro, platina, paládium, irídium, ródium, ruténium a osmium.

Zákon o odpadoch sa v žiadnom prípade nevzťahuje na nakladanie s rádioaktívnymi odpadmi podľa atomového zákona. **Rádioaktívnymi odpadmi** podľa tohto právneho predpisu sú akékoľvek nevyužiteľné materiály v plynnej, kvapalnej alebo pevnej forme, ktoré pre obsah rádionuklidov v nich alebo pre úroveň ich kontaminácie rádionuklidmi nemožno uviesť do životného prostredia. Zákon o odpadoch sa nevzťahuje ani na nakladanie s **vyradenými výbušnami a zvyškami z výroby výbušnín**, nevzťahuje sa na **pôdu vrátane nevykopanej kontaminovanej zeminy a stavby trvalo spojené so zemou**. Podľa zákona o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon)

je stavba trvalo spojené so zemou stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou alebo ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu. Pevným spojením so zemou sa rozumie spojenie pevným základom, upevnenie strojnými súčiastkami alebo zvarom o pevný základ v zemi alebo o inú stavbu, ukotvenie pilótami alebo lanami s kotvou v zemi alebo na inej stavbe, pripojenie na sieť a zariadenia technického vybavenia územia alebo umiestnenie pod zemou.

Zákon o odpadoch sa podľa odseku 2 nevzťahuje ani na nekontaminovanú zeminu a iný prirodzený materiál vykopaný počas stavebných prác, ak je isté, že sa materiál použije na účely výstavby v prirodzenom stave na mieste, na ktorom bol vykopaný, nevzťahuje sa ani na sedimenty premiestňované v rámci povrchových vôd na účely vodného hospodárstva a riadenia vodných tokov alebo na zabránenie záplavám, alebo na zmiernenie účinkov povodní a období sucha, alebo na rekultiváciu pôdy, ak sa preukáže, že sedimenty nevýkazujú nebezpečné vlastnosti uvedené v prílohe nariadenia o odpade. Poznámka k odkazu 8 je zosúladená s právnym stavom zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch.

S účinnosťou od 1. 1. 2018 sa po novele zákona č. 292/2017 Z. z. v ustanovení odseku 2 doplnili písmena j) a k). Znenie písmena j) stratilo účinnosť dňa 27. 12. 2019.

Zákon o odpadoch sa nevzťahuje na bývalé potraviny, ktoré sú určené na krmné účely Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 z 12. januára 2005, ktorým sa stanovujú požiadavky na hygienu krmív (U. v. EÚ L 35, 8.2.2005) v platnom znení, zákona č. 271/2005 Z. z. o výrobe, uvádzaní na trh a používaní krmív (krmivársky zákon) alebo vyhláška Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 148/2012 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o výnimkách pri zbere, preprave a odstraňovaní vedľajších živočíšnych produktov a o použití vedľajších živočíšnych produktov na osobitné krmné účely.

Doplnenie písmena j) vyplývalo z potreby vyňať zo zákona o odpadoch potraviny po uplynutí doby spotreby alebo doby minimálnej trvanlivosti, ktoré sú určené na krmné účely, keďže krmivá spadajú pod legislatívu v oblasti krmív a nie je možné na takéto potraviny podľa

zákona o odpadoch vydať súhlas na odovzdanie do domácnosti za účelom skrmovania. Zároveň bolo potrebné vyňať zo zákona o odpadoch aj nakladanie s telami zvierat a časťami, ktoré uhynuli iným spôsobom ako zabitím pre ľudskú spotrebu vrátane zvierat usmrtených na účely eradikácie epizootických chorôb a ktoré sú zneškodňované podľa osobitného predpisu.

Upozornenie!

Novelou zákona č. 460/2019 Z. z. sa s účinnosťou od 27. 12. 2019 v znení § 1 ods. 2 zmenilo znenie písmena j) s odvolávkou na Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 z 13. júla 2009 o uvádzaní krmív na trh a ich používaní, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 a ktorým sa zrušujú smernica Rady 79/373/EHS, smernica Komisie 80/511/EHS, smernice Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutie Komisie 2004/217/ES (Ú. v. EÚ L 229, 1. 9. 2009) v platnom znení.

Zákon o odpadoch sa od 27. 12. 2019 nevzťahuje na látky, ktoré sú určené na použitie ako krmné suroviny podľa vyššie uvedeného nariadenia a ktoré nepozostávajú z vedľajších živočíšnych produktov a ani ich neobsahujú. Ustanovenie bolo upravené v súlade s požiadavkou čl. 2 ods. 2 písm. e) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc (rámcová smernica). Rastlinné látky z agropotravinárskeho odvetvia a potraviny iného ako živočíšneho pôvodu, ktoré už nie sú určené na ľudskú spotrebu a majú sa použiť ako krmivo pre zvieratá, majú byť v záujme zamedzenia duplicity pravidiel vyňaté spod pôsobnosti zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v plnom súlade s predpismi upravujúcimi krmivá, tzn. zákon o odpadoch sa nebude na tieto látky, ktoré sa majú použiť ako krmivá, uplatňovať.

Zákon o odpadoch sa teda nevzťahuje na nakladanie s telami zvierat a ich časťami, ktoré uhynuli iným spôsobom ako zabitím pre ľudskú spotrebu vrátane zvierat usmrtených na účely eradikácie epizootických chorôb a ktoré sú zneškodňované podľa Čl. 19 ods. 1 písm. a) a e)

nariadenia (ES) č. 1069/2009 v platnom znení, a to zakopaním mŕtvych spoločenských zvierat a zvierat z čeľade koňovitých vedľajších živočíšnych produktov okrem materiálu kategórie 1 uvedeného v článku 8 písm. a) bod i) spálením alebo zakopaním na mieste v prípade výskytu povinne hlásenej choroby, ak by sa prepravou do najbližšieho zariadenia na spracovanie alebo odstránenie vedľajších živočíšnych produktov zvýšilo nebezpečenstvo šírenia zdravotných rizík, alebo by sa v prípade výskytu nákazy veľkého rozsahu prekročili kapacity na odstránenie v takýchto závodoch.

K odseku 3

V odseku 3 je vymedzená pôsobnosť zákona o odpadoch vo vzťahu k iným osobitným predpisom. To znamená, že ak tieto osobitné predpisy neustanovujú inak, tak sa zákon o odpadoch od 1. januára 2018 vzťahuje na nakladanie, ktoré je uvedené v písmenách a) až d), nakoľko 1. 1. 2018 došlo k vypusteniu písmena c), ktoré sa týkali nakladania s telami zvierat a ich časťami, ktoré uhynuli iným spôsobom ako zabitím pre ľudskú spotrebu vrátane zvierat usmrtených na účely eradikácie epizootických chorôb a ktoré sú zneškodňované.

Upozornenie!

Novelou zákona č. 292/2017 Z. z. od 1. 1. 2018 a 1. 1. 2023 došlo k vypusteniu písmena c) vrátane poznámky pod čiarou k odkazu 11, ktorá odkazovala na nariadenie (ES) č. 1069/2009 v platnom znení.

Podľa odkazu v tomto písmene išlo o výnimky pre spôsob odstraňovania vedľajších živočíšnych produktov uvedených v článku 19 ods. 1 písm. a) a e) nariadenia (ES) č. 1069/2009 v platnom znení. Jedným spôsobom je odstránenie zakopaním mŕtvych spoločenských zvierat a zvierat z čeľade koňovitých a druhým spôsobom je odstránenie vedľajších živočíšnych produktov okrem materiálu kategórie 1 uvedeného v článku 8 písm. a) bod i) nariadenia spálením alebo zakopaním na mieste v prípade výskytu povinne hlásenej choroby, ak by sa prepravou do najbližšieho zariadenia na spracovanie alebo odstránenie vedľajších živočíšnych produktov zvýšilo nebezpečenstvo šírenia zdravotných rizík alebo by sa v prípade výskytu nákazy veľkého rozsahu prekročili kapacity na odstránenie v takýchto závodoch.

Uvedené spôsoby odstraňovania ustanovuje vyhláška MPRV SR č. 148/2012 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o výnimkách pri zbere, preprave a odstraňovaní vedľajších živočíšnych produktov a o použití vedľajších živočíšnych produktov na osobitné kŕmne účely. Keďže iné predpisy ustanovujú spôsob odstraňovania týchto vedľajších živočíšnych produktov, nie je potrebné ustanoviť tieto povinnosti zákonom o odpadoch. Zodpovednosť konkrétneho orgánu štátnej správy pri odstraňovaní a likvidácii uhynutých zvierat, ktorých vlastníci nie je známy, je upravená v právnom predpise v gescii Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky.

Osobitnými predpismi na účely odseku 3 sú zákon o ochrane a využití nerastného bohatstva (banský zákon), zákon o banskej činnosti, výbušnínach a o štátnej banskej správe, zákon o vodách a zákon o veterinárnej starostlivosti. Zákon sa podľa tohto odseku vzťahuje na nakladanie s ťažobným odpadom, na ukladanie odpadov na odkaliská, vzťahuje sa na nakladanie s vedľajšími živočíšnymi produktmi vrátane odvodených produktov upravených v uvedenom nariadení a na nakladanie s odpadovými vodami a osobitnými vodami podľa vodného zákona. **Odpadovou vodou** je voda použitá v obytných, výrobných, poľnohospodárskych, zdravotníckych a iných stavbách a zariadeniach alebo v dopravných prostriedkoch, pokiaľ má po použití zmenenú kvalitu (zloženie alebo teplotu), ako aj priesaková voda zo skládok odpadov a odkalísk; odpadová voda môže byť splaškovaná, priemyselná a komunálna; za použitú vodu sa nepovažuje voda vypúšťaná z rybochovných zariadení, rybníkov a vodných nádrží osobitne vhodných na chov rýb. **Ťažobným odpadom** je podľa zákona o nakladaní s odpadom z ťažobného priemyslu odpad, ktorý vzniká pri prieskume, otváraní, príprave, dobývaní ložísk nerastov a pri prevádzke v lomoch vrátane úpravy, zušľachťovania a skladovania nerastov vykonávaných v súvislosti s ich dobývaním, ako aj pri ťažbe, úprave a skladovaní rašeliny.

K odseku 4

V tomto odseku sa osobitne vymedzuje uplatnenie zákona o odpadoch pre vedľajšie živočíšne produkty a zároveň pre odvodené produkty, ktoré sú určené na spálenie, skládko-

vanie alebo použitie v zariadeniach na výrobu bioplynu alebo kompostu.

To znamená, že ak sa vedľajšie živočíšne produkty vrátane odvodených produktov podľa nariadenia, ktorým sa ustanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa vedľajších živočíšnych produktov a odvodených produktov neurčených na ľudskú spotrebu, spaľujú, skládkujú alebo používajú v zariadeniach na výrobu bioplynu alebo kompostu, tento zákon sa uplatní vždy.

V znení odseku 4 došlo od 1. 1. 2018 k legislatívnej úprave vzhľadom na vypustenie písmena c) v odseku 3 a ich následnom premenovaní.

Poznámka

Bioplyn je plyn produkovaný počas anaeróbneho rozkladu organických materiálov. Je tvorený hlavne z metánu (CH_4) a oxidu uhličitého (CO_2). Bioplyn možno využívať na vykurovanie a výrobu elektrickej energie. Bioplyn môže plne nahradiť zemný plyn a je považovaný za jeden z najekologickejších obnoviteľných zdrojov energie. Výrobu bioplynu možno rozdeliť na 4 fázy; a to hydrolyza, acidogenéza, acetogenéza a metanogenéza. Môže vznikáť aj v prírode rozkladom organického materiálu. Známý je napr. bahenný plyn uvoľňujúci sa pri rozklade organických látok v močiaroch.

Kompost je organický materiál, ktorý bol rozložený a recyklovaný ako hnojivo a doplnok pre zlepšenie pôdy. Kompost je kľúčovou zložkou v ekologickom poľnohospodárstve. Kompost môže byť bohatý na živiny. Používa sa v záhradách, záhradníctvach alebo poľnohospodárstve. Kompost je sám o sebe v mnohých ohľadoch prínosom pre krajinu – ako kondicionér pôdy, hnojivo, prídavok k vitálnemu humusu alebo humínových kyselín a ako prírodné hnojivo pre pôdu. V ekosystémoch je kompost užitočný pre kontrolu erózie, rekultiváciu pôdy a vodných tokov, obnovu mokradí či na zákryv skládok. Organické zložky určené pre kompostovanie môžu byť alternatívne použité na výrobu bioplynu pomocou anaeróbnej digestie.

Vymedzenie základných pojmov

§ 2 Odpad

(1) Odpad je hnuťelná vec alebo látka, ktorej sa jej držiteľ zbavuje, chce sa jej zbaviť alebo je

v súlade s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi¹⁴⁾ povinný sa jej zbaviť.

(2) Odpadom nie je

- a) látka alebo hnuťelná vec, ktorá je vedľajším produktom,
- b) špecifický odpad, ktorý dosiahol stav konca odpadu,
- c) odpad, ktorý prešiel procesom prípravy na opätovné použitie a spĺňa požiadavky na výrobok uvádzaný na trh ustanovené osobitným predpisom,¹⁵⁾ alebo
- d) odpad odovzdaný na použitie do domácnosti.

(3) Prúd odpadu je skupina druhov odpadov s podobnými vlastnosťami, ktoré umožňujú ich ďalšie spoločné nakladanie.

(4) Vedľajší produkt je látka alebo hnuťelná vec, ktorá spĺňa tieto podmienky:

- a) je výsledkom výrobného procesu, ktorého primárnym cieľom nie je výroba tejto látky alebo veci,
- b) jej ďalšie používanie je zabezpečené,
- c) môže sa použiť priamo bez ďalšieho spracovania iného ako bežný priemyselný postup,
- d) vzniká ako neoddeliteľná súčasť výrobného procesu,
- e) jej ďalšie použitie je v súlade s týmto zákonom a osobitnými predpismi, ktoré ustanovujú požiadavky na výrobok,¹⁵⁾ ochranu životného prostredia a ochranu zdravia ľudí z hľadiska jeho konkrétneho použitia, a nepovedie k celkovým nepriaznivým vplyvom na životné prostredie alebo zdravie ľudí,
- f) spĺňa osobitné kritériá, ak boli pre látku alebo vec ustanovené osobitným predpisom, a
- g) bol udelený súhlas [§ 97 ods. 1 písm. o)].

[účinnosť od 1. júla 2020]

g) na to, že látka alebo hnuťelná vec sa považuje za vedľajší produkt, a nie za odpad, bol udelený súhlas, ak sa vyžaduje podľa § 97 ods. 1 písm. o).]

(5) Stav konca odpadu je stav, ktorý dosiahne niektorý špecifický odpad, ak prejde niektorou z činností zhodnocovania odpadu vrátane recyklácie a ak zároveň ide o odpad, pre ktorý boli ustanovené osobitné kritériá v osobitnom predpise¹⁶⁾ alebo vo vykonávacom predpise [§ 105 ods. 3 písm. p)] a ktorý spĺňa tieto kritériá. Osobitné kritériá sa vypracujú v súlade s týmito podmienkami:

- a) látka alebo vec sa bežne používa na špecifické účely,
- b) pre látku alebo vec existuje trh alebo je po nej

dopyt,

- c) látka alebo vec spĺňa technické požiadavky na špecifické účely a spĺňa požiadavky ustanovené v právnych predpisoch a technických normách, ktoré sa uplatňujú na výroby, a
- d) použitie látky alebo veci nepovedie k celkovým nepriaznivým vplyvom na životné prostredie alebo zdravie ľudí.

[účinnosť od 1. júla 2020]

(5) Stav konca odpadu je stav, ktorý dosiahne odpad, ak prejde niektorou z činností zhodnocovania odpadu alebo recyklácie a spĺňa tieto podmienky:

- a) látka alebo vec sa má použiť na špecifické účely,
- b) pre látku alebo vec existuje trh alebo je po nej dopyt,
- c) látka alebo vec spĺňa technické požiadavky na špecifické účely a spĺňa požiadavky ustanovené osobitným predpisom⁽⁶⁾ a spĺňa technické normy alebo je v súlade s inou obdobnou technickou špecifikáciou s porovnateľnými požiadavkami alebo s prísnejšími požiadavkami, ktoré sa uplatňujú na výroby, a
- d) použitie látky alebo veci nezapríčiňuje celkové nepriaznivé vplyvy na životné prostredie alebo na zdravie ľudí.]

(6) Biologicky rozložiteľný odpad je odpad, ktorý je schopný rozložiť sa anaeróbnym spôsobom alebo aeróbnym spôsobom, ako je najmä odpad z potravín, odpad z papiera a lepenky, odpad zo záhrad a parkov.

(7) Biologický odpad je biologicky rozložiteľný odpad zo záhrad a z parkov, odpad z potravín a kuchynský odpad z domácností, reštaurácií, zo stravovacích a z maloobchodných zariadení a porovnateľný odpad z potravinárskych podnikov.

[účinnosť od 1. júla 2020]

(7) Biologický odpad je odpad zo záhrad a parkov, potravinový odpad a kuchynský odpad z domácností, kancelárií, reštaurácií, veľkoobchodu, jedální, stravovacích zariadení a maloobchodných zariadení, ktorý je biologicky rozložiteľný a porovnateľný biologický odpad z potravinárskych závodov.]

(8) Biologicky rozložiteľné komunálne odpady sú všetky druhy biologicky rozložiteľných odpadov, ktoré je možné zaradiť do skupiny 20 Komunálne odpady [§ 105 ods. 3 písm. b)].

(9) Nebezpečný odpad je odpad, ktorý má aspoň jednu nebezpečnú vlastnosť uvedenú v prílohe osobitného predpisu.⁽⁸⁾

[účinnosť od 1. júla 2020]

(10) Odpad, ktorý nie je nebezpečný, je odpad, na ktorý sa nevzťahuje odsek 9.

(11) Potravinový odpad sú všetky potraviny,^(16a) ktoré sa stali odpadom.]

Komentár k § 2

Ustanovenie § 2 patrí do časti, kde sú vymedzené základné pojmy, ktoré sú používané v znení zákona o odpadoch. Ustanovenie § 2 sa zaoberá odpadom a vymedzením základných pojmov týkajúcich sa práve odpadu.

K odseku 1

V odseku 1 tohto ustanovenia je definovaný pojem **odpad**. V tomto odseku došlo oproti starému zneniu zákona o odpadoch k legislatívnej úprave. V definícii sa doplnilo, že odpadom, môže byť aj látka. K uvedenému došlo najmä z dôvodu zosúladenia so smernicou o odpade. Podľa odseku 1 je **odpadom hnuiteľná vec alebo látka**, ktorej sa jej držiteľ zbavuje, alebo sa jej chce zbaviť alebo v súlade so zákonom o odpadoch, zákonom o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a zákon o liekoch a zdravotníckych pomôckach je povinný sa jej zbaviť.

K odseku 2

V odseku 2 zákon o odpadoch vymedzuje, **čo nie je odpadom na účely tohto zákona**. Odpadom podľa tohto ustanovenia nie je látka alebo hnuiteľná vec, ktorá je vedľajším produktom, špecifický odpad, ktorý dosiahol stav konca odpadu, odpad, ktorý prešiel procesom prípravy na opätovné použitie a spĺňa požiadavky na výrobok uvádzaný na trh podľa zákona o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody.

Technické požiadavky na výrobok sú **požadované charakteristiky výrobku obsiahnuté v technickom predpise alebo v technickej norme**, ktorými sú:

- technické špecifikácie, a to úroveň kvality, úžitkové vlastnosti, bezpečnosť, rozmery, názov, pod ktorým sa predáva,
- značky,
- skúšanie výrobku a skúšobné metódy,
- balenie,
- označovanie výrobku alebo vybavenie štítkom,
- postupy posudzovania zhody výrobku s právnymi predpismi alebo s technickými normami,
- výrobné metódy a procesy, ktoré majú vplyv

na charakteristiky výrobku.

Odvádzanie odpadu do domácnosti nie je možné považovať za stav konca odpadu v zmysle rámcovej smernice.

Upozornenie!

Novelou zákona č. 460/2019 Z. z., ktorá nadobudla účinnosť 27. 12. 2019, sa zmenilo znenie poznámky pod čiarou k odkazu 15 s odvolávkou na zákon č. 56/2018 Z. z. o posudzovaní zhody výrobku, sprístupňovaní určeného výrobku na trhu a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nakoľko zákon č. 264/1999 Z. z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov bol zrušený zákonom č. 56/2018 Z. z. o posudzovaní zhody výrobku, sprístupňovaní určeného výrobku na trhu a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Práve preto bolo žiaduce aktualizovať poznámku pod čiarou k odkazu 15.

K odseku 3

V odseku 3 došlo v tomto ustanovení zákona k definícii pojmu **prúd odpadu**. Uvedené doplnenie nadväzuje na zavedenie inštitútu rozšírenej zodpovednosti výrobcov, v rámci ktorej bol v osobitnej časti zákona zadefinovaný pojem vyhradený prúd odpadu. Novodoplnený pojem prúd odpadu je považovaný len za všeobecný pojem a používa sa v programoch odpadového hospodárstva a zároveň s ním pracuje aj rámcová smernica. Podľa tohto odseku je prúdom odpadu skupina druhov odpadov, ktoré majú podobné vlastnosti a zároveň ktoré umožňujú ďalšie spoločné nakladanie uvedených skupín druhov odpadu.

K odseku 4

V tomto odseku je definovaný pojem **vedľajší produkt**. Odsek 4 bol do znenia ustanovenia § 2 zákona o odpadoch doplnený v nadväznosti na článok 5 rámcovej smernice. Látku alebo vec, ktorá vzniká pri výrobnom procese, ktorého však primárnym cieľom nie je výroba tejto látky či veci, po splnení zákonných podmienok, je možné považovať za vedľajší produkt a nie za odpad. Podľa odseku 4 platí, že **vedľajší produkt je látka alebo hnuťelná vec, ktorá spĺňa zákon stanovené podmienky**. To znamená, že vedľajší produkt je výsledkom výrobného procesu, ktorého prvotným cieľom nie je

výroba tejto látky alebo veci, taktiež jej ďalšie používanie je zabezpečené, prípadne sa môže použiť priamo bez ďalšieho spracovania iného ako bežný priemyselný postup, alebo vzniká ako neoddeliteľná súčasť výrobného procesu, prípadne jej ďalšie použitie je v súlade so zákonom o odpadoch a ďalšími právnymi predpismi, ktoré ustanovujú požiadavky na výrobok podľa zákona o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody, ochranu životného prostredia a ochranu zdravia ľudí z hľadiska jeho konkrétneho použitia. Zároveň platí, že **nepovedie k celkovým nepriaznivým vplyvom na životné prostredie alebo zdravie ľudí** a taktiež spĺňa osobitné kritériá, ak boli pre látku alebo vec ustanovené osobitným predpisom, alebo bol udelený súhlas. Orgány štátnej správy odpadového hospodárstva udeľujú súhlas na to, že látka alebo vec sa považuje za vedľajší produkt a nie za odpad. Orgánmi štátnej správy odpadového hospodárstva sa zaoberá deviata časť zákona o odpadoch. Orgánmi štátnej správy odpadového hospodárstva sú ministerstvo, inšpekcia, okresný úrad v sídle kraja a okresný úrad. Štátnu správu v odpadovom hospodárstve vykonávajú aj obce, Slovenská obchodná inšpekcia, orgány štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a colníctva.

Upozornenie!

Novelou zákona č. 460/2019 Z. z. sa s účinnosťou od 1. júla 2020 mení znenie § 2 odsek 4 písmeno g). Jedná sa o zosúladenie znenia písmena g) s novým znením § 97 ods. 1 písm. o) zákona. Vedľajší produkt je látka alebo hnuťelná vec, ktorá spĺňa podmienky na to, že látka alebo hnuťelná vec sa považuje za vedľajší produkt, a nie za odpad, bol udelený súhlas, ak sa vyžaduje podľa § 97 ods. 1 písm. o).

K odseku 5

Obsahom odseku 5 je definovanie pojmu **stav konca odpadu**. Znenie odseku 5 sa do znenia zákona doplnilo v nadväznosti na článok 6 rámcovej smernice. Ide o ustanovenie, ktoré má napomôcť k zníženiu množstva odpadu po splnení zákonom stanovených podmienok. Uvedené ustanovenie obsahuje **zákonné podmienky, po splnení ktorých odpad prestáva byť odpadom**, a teda na látku alebo vec sa už nebude aplikovať, resp. prestane aplikovať

režim nakladania s odpadom. Na rozdiel od znenia zákona o odpadoch, ktorý bol platný do konca roka 2015, kde sa počítalo v zásade len s možnosťou, že kritériá budú vyplývať z nariadení Rady, teda z predpisov Európskej únie, sa v novom zákone zaviedla aj možnosť, aby uvedené kritériá mohlo ustanoviť aj ministerstvo životného prostredia vo vykonávacom predpise. V Prílohe č. 4 v bode VII ustanovuje, že odpad, ktorý prestane byť odpadom podľa § 2 ods. 5, prestáva byť odpadom aj na účely cieľov zhodnocovania ustanovených v tejto prílohe, ak činnosti zhodnotenia a recyklácie spĺňajú ustanovené požiadavky.

Podľa odseku 5 je stav konca odpadu taký **stav, ktorý dosiahne niektorý špecifický odpad, ak prejde niektorou z činností zhodnocovania odpadu vrátane recyklácie**, a ak zároveň ide o odpad, pre ktorý boli ustanovené osobitné kritériá v nariadení, ktorým sa ustanovujú kritériá na určenie toho, kedy určité druhy kovového šrotu prestávajú byť odpadom, nariadení, ktorým sa ustanovujú kritériá umožňujúce určiť, kedy drvené sklo prestáva byť odpadom, v nariadení, ktorým sa ustanovujú kritériá umožňujúce určiť, kedy medený šrot prestáva byť odpadom alebo vo vykonávacom predpise a ktorý spĺňa tieto kritériá.

Upozornenie!

Novelou zákona č. 313/2016 Z. z., ktorá nadobudla účinnosť 1. 1. 2017, sa v odseku 5 na konci pripojil nový text, podľa ktorého sa osobitné kritériá vypracujú v súlade s podmienkami, a to

- látka alebo vec sa bežne používa na špecifické účely,
- pre látku alebo vec existuje trh alebo je po nej dopyt,
- látka alebo vec spĺňa technické požiadavky na špecifické účely a spĺňa požiadavky ustanovené v právnych predpisoch a technických normách, ktoré sa uplatňujú na výrobky,
- použitie látky alebo veci nepovedie k celkovým nepriaznivým vplyvom na životné prostredie alebo zdravie ľudí.

V súvislosti s neúplnou transpozíciou článku 6 rámcovej smernice o odpade sa do znenia § 2 ods. 5, ktorý sa týka stavu konca odpadu, teda doplnili osobitné kritériá, ktoré je potrebné splniť v záujme dosiahnutia stavu konca odpadu.

Po splnení všetkých osobitných kritérií súčasne daný druh odpadu prestane byť odpadom, a teda na látku alebo vec sa už nebude aplikovať, resp. prestane aplikovať režim nakladania s odpadom. **Znenie § 2 odsek 5 v tomto znení je platné do 1. 7. 2020.**

Upozornenie!

Novelou zákona č. 460/2019 Z. z. sa s účinnosťou od 1. júla 2020 mení znenie odseku 5, podľa ktorého stav konca odpadu je stav, ktorý dosiahne odpad, ak prejde niektorou z činností zhodnocovania odpadu alebo recyklácie a spĺňa podmienky, že látka alebo vec sa má použiť na špecifické účely, pre látku alebo vec existuje trh alebo je po nej dopyt, látka alebo vec spĺňa technické požiadavky na špecifické účely a spĺňa požiadavky ustanovené osobitným predpisom a spĺňa technické normy alebo je v súlade s inou obdobnou technickou špecifikáciou s porovnateľnými požiadavkami alebo s prísnejšími požiadavkami, ktoré sa uplatňujú na výrobky, a použitie látky alebo veci nezapríčiní celkové nepriaznivé vplyvy na životné prostredie alebo na zdravie ľudí.

Osobitným predpisom je napríklad nariadenie Rady (EÚ) č. 333/2011 z 31. marca 2011, ktorým sa ustanovujú kritériá na určenie toho, kedy určité druhy kovového šrotu prestávajú byť odpadom podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES (Ú. v. EÚ L 94, 8. 4. 2011), nariadenie Komisie (EÚ) č. 1179/2012 z 10. decembra 2012, ktorým sa ustanovujú kritériá umožňujúce určiť, kedy drvené sklo prestáva byť odpadom podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES (Ú. v. EÚ L 337, 11. 12. 2012), nariadenie Komisie (EÚ) č. 715/2013 z 25. júla 2013, ktorým sa ustanovujú kritériá umožňujúce určiť, kedy medený šrot prestáva byť odpadom podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES (Ú. v. EÚ L 201, 26. 7. 2013), § 6b vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 228/2014 Z. z., ktorou sa ustanovujú požiadavky na kvalitu palív a vedenie prevádzkovej evidencie o palivách v znení vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 367/2015 Z. z.

V záujme poskytnutia väčšej istoty prevádzk-

kovateľom na trhoch s druhotnými surovinami, pokiaľ ide o otázku, či látky alebo veci považovať za odpad alebo nie a podpory rovnakých podmienok pre všetkých, je dôležité, aby sa prijali primerané opatrenia na zabezpečenie toho, že odpad, ktorý prešiel zhodnotením, sa už nebude považovať za odpad, ak spĺňa všetky podmienky stanovené v § 2 ods. 5 zákona o odpadoch. Definícia zabezpečuje transpozíciu čl. 6 ods. 1 rámcovej smernice. S touto definíciou bezprostredne súvisí § 14 ods. 10, v ktorom je ustanovené, že materiál, ktorý prestal byť odpadom podľa § 2 ods. 5 musí následne spĺňať príslušné požiadavky podľa osobitných predpisov, predovšetkým zákona č. 56/2018 Z. z. o posudzovaní zhody výrobku, sprístupňovaní určeného výrobku na trhu a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

V poznámke pod čiarou k odkazu 16 sa na konci pripojila citácia s odvolávkou na § 6b vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 228/2014 Z. z., ktorou sa ustanovujú požiadavky na kvalitu palív a vedenie prevádzkovej evidencie o palivách v znení vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 367/2015 Z. z. Z dôvodu ustanovenia požiadaviek na kvalitu palív v súlade s aplikovaním stavu konca odpadu, bol teda doplnený predmetný odkaz o právny predpis, ktorý tieto požiadavky upravuje.

Poznámka

Druhotné palivá podľa vyhlášky ktorou sa ustanovujú požiadavky na kvalitu palív a vedenie prevádzkovej evidencie o palivách

Na výrobu druhotného paliva možno použiť len odpad, ktorý nesmie vykazovať žiadnu z nebezpečných vlastností uvedených v osobitnom predpise okrem odpadov klasifikovaných ako HP 3 „Horľavý“, ktoré sú označené výstražným upozornením H220 až H226 a H228, prekročiť limitné koncentrácie perzistentných organických znečisťujúcich látok ustanovené osobitným predpisom, sa zmiešavať s iným palivom alebo surovinou s cieľom riedením znížiť obsah znečisťujúcej látky a takto dosiahnuť kvalitatívne požiadavky ustanovené pre druhotné palivo. Na výrobu druhotného paliva možno ako vstupy použiť aj surovinu a palivá, ktoré nie sú klasifikované ako odpad, ak ide o palivá, ak spĺňajú požiadavky ustanovené podľa § 4 až 6, ak sú

pre daný druh paliva ustanovené, suroviny, ak spĺňajú požiadavky podľa odseku 1 písm. a) až c). Všetky výrobné vstupy, ich vzájomné podiely a výsledné zloženie druhotného paliva musia byť špecifikované v reglemente výroby alebo v inom zodpovedajúcom dokumente systému manažérstva podľa odsekov 11 až 13. Kvalitatívne požiadavky na druhotné palivá vyjadrené ako hraničné hodnoty obsahu znečisťujúcich látok sú uvedené v prílohe č. 3a prvej časti. Podľa obsahu síry sa druhotné palivá delia na triedy uvedené v prílohe č. 3a prvej časti druhom bode. Palivo vyrobené z odpadov, ktoré nespĺňa požiadavky podľa odsekov 1 až 6, zostáva odpadom a nesmie sa miešať s vyhovujúcim druhotným palivom. Na jeho spaľovanie platia požiadavky platné pre spaľovne odpadov alebo pre zariadenia na spoluspaľovanie odpadov. Druhotné palivo možno vyrábať len v zariadení, ktorého prevádzkovateľ má certifikovaný systém environmentálneho manažérstva a systém manažérstva kvality podľa technických noriem, ktorý zároveň spĺňa požiadavky špecifickej technickej normy pre systém manažérstva výroby druhotného paliva; ak pre systém manažérstva výroby daného druhu druhotného paliva špecifická technická norma nie je vydaná, uplatňujú sa požiadavky technickej normy primerane. Špecifické požiadavky ustanovené pre druhotné palivá podľa odsekov 1 až 13 sa nevzťahujú na odpad z biomasy, bioplyn vyrobený z odpadu vrátane kalového plynu a skládkového plynu.

K odseku 6

Biologicky rozložiteľný odpad je pojem definovaný v odseku 6. Znenie tohto odseku sa doplnilo z definície, ktorá vyplýva zo smernice o skládkach odpadov. Za **biologicky rozložiteľný odpad** podľa tohto odseku sa považuje ten odpad, ktorý je schopný rozložiť sa anaeróbnym spôsobom alebo aeróbnym spôsobom **prostredníctvom živých organizmov**. Ide o odpad ako je odpad z potravín, odpad z papiera a lepenky, odpad zo záhrad a parkov. Anaeróbnym spôsob nevyžaduje prítomnosť kyslíka a aeróbnym spôsob prebieha za prítomnosti kyslíka.

K odseku 7

V tomto odseku je definovaný **biologický odpad**. Došlo v tomto odseku vo vzťahu do konca roka 2015 platnému zákonu o odpadoch k legislatívnej úprave a znenie tohto odseku je

prenesené z rámcovej smernice o odpadoch. Z uvedeného vyplýva, že biologický odpad je **biologicky rozložiteľný odpad** zo záhrad a z parkov, tiež odpad z potravín a kuchynský odpad z domácností, reštaurácií, zo stravovacích a z maloobchodných zariadení a porovnateľný odpad z potravinárskych podnikov. Terminológia v tomto odseku ustanovenia § 2 zákona o odpadoch, ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2016, je zosúladená so zákonom o potravinách. **Uvedené znenie odseku 7 je platné do 1. 7. 2020.**

Upozornenie!

Novelou zákona č. 460/2019 Z. z. sa s účinnosťou od 1. júla 2020 mení znenie odseku 7. Definícia je po novom upravená v súlade s čl. 3 bod 4 rámcovej smernice a rozširuje a upresňuje okruh subjektov, u ktorých môže biologický odpad vzniknúť. To znamená, že biologický odpad je odpad zo záhrad a parkov, potravinový odpad a kuchynský odpad z domácností, kancelárií, reštaurácií, veľkoobchodu, jedální, stravovacích zariadení a maloobchodných zariadení, ktorý je biologicky rozložiteľný a porovnateľný biologický odpad z potravinárskych závodov. ■

K odseku 8

V odseku 8 je definovaný pojem **biologicky rozložiteľný komunálny odpad**. Uvedená definícia bola prenesená zo starého znenia odseku 34 zákona o odpadoch. V uvedenom odseku zákon definuje pojem biologicky rozložiteľný odpad ako zložku komunálneho odpadu, s ktorým sa pracuje v celom zákone. Biologicky rozložiteľné komunálne odpady sú všetky druhy biologicky rozložiteľných odpadov, ktoré je možné zaradiť do skupiny 20 Komunálne odpady. Je to uvedené vo všeobecne záväznom právnom predpise, ktorý vydá ministerstvo. Je v ňom ustanovený zoznam odpadov a zoznam škodlivých látok podľa Bazilejského dohovoru, ako aj zoznam kritérií na posudzovanie nebezpečných vlastností odpadov, ktoré tvoria **Katalóg odpadov**. Tento katalóg odpadov je stanovený vyhláškou č. 365/2001 Z. z., ktorou sa ustanovuje Katalóg odpadov.

K odseku 9

Definícia v odseku 9 bola prevzatá z pred-

chádzajúceho platného zákona o odpadoch (platný do konca roka 2015). Uvedená definícia vyplýva z rámcovej smernice (uvedená v poznámke k odkazu 8). Podľa tohto odseku je **nebezpečným odpadom** odpad, ktorý má aspoň jednu nebezpečnú vlastnosť uvedenú v prílohe Nariadenia Komisie (EÚ) č. 1357/2014 z 18. decembra 2014, ktorým sa nahrádza príloha III k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpade a o zrušení určitých smerníc (Ú. v. EÚ L 365, 19. 12. 2014).

Poznámka

Nebezpečné vlastností odpadov

HP 1 Výbušný – odpad, z ktorého sa môže na základe chemickej reakcie uvoľňovať plyn pri takej teplote, tlaku a rýchlosti, že dôjde k poškodeniu okolitého prostredia. Patrí sem pyrotechnický odpad, výbušný organický odpad s obsahom peroxidov a výbušný samovoľne reagujúci odpad.

HP 2 Oxidujúci – odpad, ktorý vo všeobecnosti môže uvoľňovaním kyslíka spôsobiť alebo podporovať horenie iného materiálu.

HP 3 Horľavý – horľavý kvapalný odpad – kvapalný odpad, ktorý má teplotu vzplanutia nižšiu ako 60 °C, alebo odpadový plynový olej, motorová nafta a ľahké vykurovacie oleje s teplotou vzplanutia > 55 °C a ≤ 75 °C, — horľavý samozápalný kvapalný a tuhý odpad: tuhý alebo kvapalný odpad, ktorý sa aj v malých množstvách dokáže vznietiť v priebehu piatich minút po kontakte so vzduchom, — horľavý tuhý odpad: tuhý odpad, ktorý je ľahko zápalný alebo ktorý môže spôsobiť alebo podporiť horenie trením, — horľavý plyný odpad: plyný odpad, ktorý je na vzduchu horľavý pri 20 °C a štandardnom tlaku 101,3 kPa, — odpad reagujúci pri styku s vodou: odpad, ktorý pri styku s vodou uvoľňuje horľavé plyny v nebezpečných množstvách, — iný horľavý odpad: horľavé aerosóly, horľavý samovoľne sa zahrievajúci odpad, horľavé organické peroxidy a samovoľne reagujúci horľavý odpad.

HP 4 Dráždivý – spôsobujúci podráždenie kože a poškodenie oka – odpad, ktorý pri aplikácii môže spôsobiť podráždenie kože alebo poškodenie očí.

HP 5 Toxický pre špecifický cieľový orgán (STOT)/aspiračne toxický – odpad, ktorý môže spôsobiť toxicitu špecifického cieľového orgánu buď na základe jednorazovej alebo opakovanej expozície, alebo odpad, ktorý má po aspirácii

akútne toxické účinky.

HP 6 Akútna toxicita – odpad, ktorý môže mať akútne toxické účinky po orálnom podaní alebo dermálnej aplikácii alebo po inhalačnej expozícii.

HP 7 Karcinogénny – odpad, ktorý spôsobuje rakovinu alebo zvyšuje jej incidenciu.

HP 8 Leptavý – odpad, ktorý pri aplikácii môže spôsobiť poleptanie kože.

HP 9 Infekčný – odpad, ktorý obsahuje životaschopné mikroorganizmy alebo toxíny nimi produkované, o ktorých je známe alebo o ktorých existuje dôvodné podozrenie, že ľuďom alebo iným živým organizmom spôsobujú choroby.

HP 10 Toxický pre reprodukciu – odpad, ktorý má nepriaznivé účinky na pohlavné funkcie a plodnosť u dospelých mužov a žien a spôsobuje aj vývojovú toxicitu u potomstva.

HP 11 Mutagénny – odpad, ktorý môže spôsobiť mutáciu, teda trvalú zmenu množstva alebo štruktúry genetického materiálu v bunke.

HP 12 Uvoľňujúci akútne toxické plyny – odpad, z ktorého sa pri styku s vodou alebo kyselinou uvoľňujú akútne toxické plyny (akútna toxicita 1, 2 alebo 3).

HP 13 Senzibilizujúci – odpad, ktorý obsahuje jednu alebo viacero látok, o ktorých je známe, že majú senzibilizačné účinky na kožu alebo dýchacie orgány.

HP 14 Ekotoxický – odpad, ktorý predstavuje alebo môže predstavovať okamžité alebo oneskorené riziká pre jednu alebo viacero zložiek životného prostredia.

HP 15 – odpad, ktorý môže vykazovať nebezpečnú vlastnosť uvedenú v predchádzajúcom texte, ktorú pôvodný odpad nevykazoval.

Upozornenie!

Novelou zákona č. 460/2019 Z. z. sa s účinnosťou od 1. júla 2020 ustanovenie § 2 dopĺňa odsekmi 10 a 11.

Odsekom 10 sa ustanovuje nová definícia, ktorá vymedzuje pojem „nie nebezpečný odpad“. V plnom znení sa preberá z rámcovej smernice čl. 3 bodu 2a. V podmienkach Slovenskej republiky už bol predmetný pojem použitý alebo zavedený prostredníctvom vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 365/2015 Z. z., ktorou sa ustanovuje Katalóg odpadov. Podľa § 2 Katalógu odpadov sa odpady členia na dve kategórie, a to nebezpečné odpady a odpady, ktoré nie sú

nebezpečné, čiže ostatné odpady. Pre účely Katalógu odpadov sa pre tieto kategórie zaviedlo aj písomné označovanie, v prípade nebezpečných odpadov sú takéto odpady označené písmenom „N“ a v prípade nie nebezpečných odpadov (ostatných odpadov) sú takéto odpady označené písmenom „O“. Odpad, ktorý nie je nebezpečný, je odpad, na ktorý sa nevzťahuje odsek 9.

Odsekom 11 sa vymedzuje pojem „potravinový odpad“. V plnom znení sa preberá z Čl. 2 nariadenia (ES) č. 178/2002 Európskeho parlamentu a Rady z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (Ú. v. EÚ L 31, 1. 2. 2002; Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ kap. 15/zv. 6) v platnom znení. Potravinový odpad sú všetky potraviny, ktoré sa stali odpadom.

§ 3

Nakladanie a iné zaobchádzanie s odpadom

(1) Odpadové hospodárstvo je súbor činností zameraných na predchádzanie a obmedzovanie vzniku odpadov a znižovanie ich nebezpečnosti pre životné prostredie a na nakladanie s odpadmi v súlade s týmto zákonom.

(2) Nakladanie s odpadom je zber, preprava, zhodnocovanie a zneškodňovanie odpadu vrátane dohľadu nad týmito činnosťami a nasledujúcej starostlivosti o miesta zneškodňovania a zahŕňa aj konanie obchodníka alebo sprostredkovateľa.

[účinnosť od 1. júla 2020]

(2) Nakladanie s odpadom je zber, preprava, zhodnocovanie vrátane triedenia a zneškodňovanie odpadu vrátane dohľadu nad týmito činnosťami a nasledujúcej starostlivosti o miesta zneškodňovania a zahŕňa aj konanie obchodníka alebo sprostredkovateľa.]

(3) Skladovanie odpadu je dočasné uloženie odpadu pred niektorou z činností zhodnocovania odpadu alebo zneškodňovania odpadu v zariadení, v ktorom má byť tento odpad zhodnotený alebo zneškodnený.

(4) Zhromažďovanie odpadu je dočasné uloženie odpadu u držiteľa odpadu pred ďalším nakladaním s ním, ktoré nie je skladovaním odpadu.

(5) Zber odpadu je zhromažďovanie odpadu od inej osoby vrátane jeho predbežného triedenia a dočasného uloženia odpadu na účely prepravy

do zariadenia na spracovanie odpadov.

(6) Výkup odpadu je zber odpadu, ak je odpad odoberaný právnickou osobou alebo fyzickou osobou – podnikateľom za dohodnutú cenu alebo inú protihodnotu.

(7) Triedenie odpadov je delenie odpadov podľa druhov, kategórií alebo iných kritérií alebo oddeľovanie zložiek odpadov, ktoré možno po oddelení zaradiť ako samostatné druhy odpadov.

(8) Triedený zber je zber vytriedených odpadov.

(9) Úprava odpadu je fyzikálny proces, tepelný proces, chemický proces alebo biologický proces vrátane triedenia odpadu, ktorý zmení vlastnosti odpadu s cieľom zmenšiť jeho objem alebo znížiť jeho nebezpečné vlastnosti, uľahčiť manipuláciu s ním alebo zlepšiť možnosti jeho zhodnotenia.

(10) Príprava odpadu na opätovné použitie je činnosť zhodnocovania súvisiaca s kontrolou, čistením alebo opravou, pri ktorej sa výrobok alebo časť výrobku, ktoré sa stali odpadom, pripravujú, aby sa opätovne použili bez akéhokoľvek iného predbežného spracovania.

(11) Spracovanie odpadu je činnosť zhodnocovania alebo zneškodňovania odpadu vrátane prípravy odpadu pred zhodnocovaním alebo zneškodňovaním, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak.

(12) Opätovné použitie je činnosť, pri ktorej sa výrobok alebo časť výrobku, ktorý nie je odpadom, znova použije na ten istý účel, na ktorý bol určený.

(13) Zhodnocovanie odpadu je činnosť, ktorej hlavným výsledkom je prospešné využitie odpadu za účelom nahradiť iné materiály vo výrobnej činnosti alebo v širšom hospodárstve, alebo zabezpečenie pripravenosti odpadu na plnenie tejto funkcie; zoznam činností zhodnocovania odpadu je uvedený v prílohe č. 1.

(14) Recyklácia je každá činnosť zhodnocovania odpadu, ktorou sa odpad opätovne spracuje na výrobky, materiály alebo látky určené na pôvodný účel alebo iné účely, ak § 42 ods. 12, § 52 ods. 18 a 19 a § 60 ods. 15 neustanovuje inak; recyklácia zahŕňa aj opätovné spracovanie organického materiálu. Recyklácia nezahŕňa energetické zhodnocovanie a opätovné spracovanie na materiály, ktoré sa majú použiť ako palivo alebo na činnosti spätného zasypávania.

(15) Zneškodňovanie odpadu je činnosť, ktorá nie je zhodnocovaním, a to aj vtedy, ak je druhot-

ným výsledkom činnosti spätné získanie látok alebo energie; zoznam činností zneškodňovania odpadu je uvedený v prílohe č. 2.

(16) Skládkovanie odpadov je ukladanie odpadov na skládku odpadov.

(17) Najlepšie dostupné techniky sú uvedené v osobitnom predpise.¹⁷⁾

(18) Skladovanie výkopyvej zeminy je dočasné uloženie odpadu – výkopyvej zeminy mimo staveniska pred jej využitím na zásypové práce, terénne úpravy a iné práce súvisiace s výstavbou v mieste, ktoré nie je zariadením na zhodnocovanie odpadov alebo zariadením na zneškodňovanie odpadov a ktoré nie je miestom vzniku výkopyvej zeminy.

[účinnosť od 1. júla 2020]

(14) Materiálové zhodnocovanie odpadu je činnosť zhodnocovania odpadu okrem energetického zhodnocovania a opätovného spracovania na materiály, ktoré sa majú použiť ako palivo alebo iné prostriedky na výrobu energie. Za materiálové zhodnocovanie sa považuje najmä príprava na opätovné použitie, recyklácia a spätné zasypávanie.

(15) Recyklácia je každá činnosť zhodnocovania odpadu, ktorou sa odpad opätovne spracuje na výrobky, materiály alebo látky určené na pôvodný účel alebo iné účely, ak § 42 ods. 12, § 52 ods. 18 a 19 a § 60 ods. 15 neustanovuje inak; recyklácia zahŕňa aj opätovné spracovanie organického materiálu. Recyklácia nezahŕňa energetické zhodnocovanie a opätovné spracovanie na materiály, ktoré sa majú použiť ako palivo alebo na činnosti spätného zasypávania.

(16) Zneškodňovanie odpadu je činnosť, ktorá nie je zhodnocovaním, a to aj vtedy, ak je druhotným výsledkom činnosti spätné získanie látok alebo energie; zoznam činností zneškodňovania odpadu je uvedený v prílohe č. 2.

(17) Skládkovanie odpadov je ukladanie odpadov na skládku odpadov.

(18) Najlepšie dostupné techniky sú uvedené v osobitnom predpise.¹⁷⁾

(19) Skladovanie výkopyvej zeminy je dočasné uloženie odpadu – výkopyvej zeminy mimo staveniska pred jej využitím na spätné zasypávanie v mieste, ktoré nie je zariadením na zhodnocovanie odpadov alebo zariadením na zneškodňovanie odpadov a ktoré nie je miestom vzniku výkopyvej zeminy.

(20) Spätné zasypávanie je činnosť zhodnocovania odpadu, pri ktorej sa vhodný odpad,

ktorý nie je nebezpečný, používa na účely rekultivácie vo vytŕažených oblastiach alebo na technické účely pri terénnych úpravách. Odpad používaný na spätné zasypávanie musí nahradiť neodpadové materiály, musí byť vhodný na uvedené účely a použitý len v množstve, ktoré je nevyhnutné na dosiahnutie uvedených účelov.]

Komentár k § 3

Ustanovenie § 3 zákona o odpadoch sa zaoberá **nakladaním a iným zaobchádzaním s odpadom**. Aj v tomto ustanovení došlo k vymedzeniu niektorých pojmov, ktoré súvisia s nakladaním a zaobchádzaním s odpadom. V niektorých odsekoch došlo len k malej legislatívnej úprave voči starému zákonu o odpadoch platnému do konca roka 2015 a niektoré pojmy v ďalších odsekoch boli prenesené z rámcovej smernice o odpadoch. K legislatívnej úprave došlo v odsekoch 1, 9, 10 až 14, 16 až 18 a k preneseniu významu zo smernice došlo v odsekoch 2, 10 až 14, 16, 18.

K odseku 1

Odsek 1 vymedzuje pojem **odpadové hospodárstvo**. Zákon o odpadoch ho definuje ako súbor činností, ktoré sú zamerané na predchádzanie a obmedzovanie vzniku odpadov a znižovanie ich nebezpečnosti pre životné prostredie a na nakladanie s odpadmi v súlade so zákonom o odpadoch.

K odseku 2

Znenie odseku 2 je prenesené zo starého znenia tohto právneho predpisu. Z tohto vyplýva, že **nakladanie s odpadom** je zber, preprava, zhodnocovanie **vrátane triedenia** a zneškodňovanie odpadu, súčasne aj dohľad nad uvedenými činnosťami a nasledujúcej starostlivosti o miesta zneškodňovania a zahŕňa aj konanie obchodníka alebo sprostredkovateľa.

Upozornenie!

Novelou zákona č. 460/2019 Z. z. sa s účinnosťou od 1. júla 2020 v § 3 ods. 2 za slovo „zhodnocovanie“ vkladajú slová „vrátane triedenia“. Definícia nakladania s odpadom je transpozíciou rámcovej smernice doplnená o slová „vrátane triedenia“, v dôsledku zabezpečenia úplnej transpozície rámcovej smernice (čl. 3 bod 9). Rozširuje sa definícia „nakladanie s odpadom“ o triedenie odpadov, ktoré je súčasťou zhodnocovania odpadov.

K odseku 3

Tento odsek vymedzuje pojem **skladovanie odpadu**. Uvedené znenie tohto pojmu je spresnené oproti zneniu starého zákona o odpadoch aj v nadväznosti na definovanie pojmu zhromažďovanie odpadu. Cieľom uvedenej definície bolo hlavne tieto pojmy od seba vzájomne odlišiť. Za skladovanie sa považuje len uloženie odpadu priamo v zariadení, v ktorom má byť odpad zhodnotený alebo zneškodnený. To znamená, že skladovanie odpadu je dočasné uloženie odpadu pred niektorou z činností zhodnocovania odpadu alebo zneškodňovania odpadu v zariadení, v ktorom má byť tento odpad zhodnotený alebo zneškodnený.

K odseku 4

Naopak v tomto odseku je definovaný pojem **zhromažďovanie odpadu**. Zhromažďovanie odpadu je dočasné uloženie odpadu u držiteľa odpadu pred ďalším nakladaním s ním, ktoré nie je skladovaním odpadu. Pojem zhromažďovanie odpadu, ktorý vychádza zo znenia starého zákona o odpadoch s doplnením, že ide o dočasné uloženie odpadu u držiteľa, a že za zhromažďovanie odpadu sa nepovažuje skladovanie odpadu. Ide teda o dočasné uloženie odpadu u akéhokoľvek držiteľa vrátane pôvodcu, okrem zhromažďovania priamo v zariadení, kde sa bude odpad zhodnocovať alebo zneškodňovať.

K odseku 5

Znenie tohto odseku bolo prebraté zo starého znenia tohto právneho predpisu a zaoberá sa vymedzením pojmu **zber odpadu**. To znamená, že zber odpadu je zhromažďovanie odpadu od inej osoby. Patrí sem aj predbežné triedenie tohto odpadu a jeho dočasné uloženie na účely prepravy do zariadenia na spracovanie odpadov. Zariadenia na spracovanie odpadov sú rozdelené podľa druhu odpadov na základe triedenia v katalógu odpadov.

K odseku 6

Odsek 6 sa zaoberá pojmom **výkup odpadu**. Zákon ho definuje ako zber odpadu, ak je odpad odoberaný právnickou osobou alebo fyzickou osobou, podnikateľom za dohodnutú cenu alebo inú protihodnotu. Došlo k doplneniu uvedeného pojmu do nového zákona, ktorý sa používal aj v starom právnom predpise zákona o odpadoch, ale v celom znení nebol uvedený pojem definovaný. Z uvedeného vyplýva, že ide v podstate o zber odpadu za akúkoľvek protihodnotu alebo službu osobe, od ktorej sa odpad preberá, čiže

vykupuje. Výkup odpadu môžeme považovať za určitú formu zberu odpadu, kde za vykúpený odpad výkupca poskytuje za odpad protihodnotu. Takouto protihodnotou môžu byť peniaze, ale aj niečo iné. V minulosti dostal ten, kto nazberá papier a odovzdá ho do zberu toaletný papier, a to toľko, koľko kilogramov zberného papiera odovzdal do zberu. Napríklad za 10 kg papiera dostal jedno balenie (12 ks kotúčov) toaletného papiera alebo papierové utierky atď.

K odsekom 7 a 8

Pojem v odseku 7 je prenesený z rámcovej smernice o odpadoch a zaoberá sa vymedzením pojmu **triedenie odpadov**. Aj v starom znení zákona o odpadoch sme sa mohli stretnúť s uvedeným pojmom, ale nový právny predpis od 1. januára 2016 upravuje aj kritériá pre triedenie takým spôsobom, že triediť možno nielen podľa druhov odpadov, ktoré sú určené katalógom odpadov, ale aj podľa kategórií odpadov alebo aj podľa ďalších kritérií. To znamená že odpad môže byť posudzovaný ako ostatný alebo nebezpečný odpad. Čiže triedenie odpadov je aj oddeľovanie zložiek odpadov, ktoré možno po oddelení zaradiť ako samostatné druhy odpadov. Následne na uvedenú definíciu nadväzuje vymedzenie pojmu v odseku 8, a to **triedený zber**, ktorý je považovaný na účely tohto zákona za zber vytriedených odpadov.

K odseku 9

V odseku 9 tohto ustanovenia zákona o odpadoch sa stretávame s vymedzením pojmu **úprava odpadu**.

Upozornenie!

Novelou zákona č. 460/2019 Z. z. sa s účinnosťou od 27. 12. 2019 zmenilo znenie odseku 9, podľa ktorého je úprava odpadu fyzikálny proces, tepelný proces, chemický proces alebo biologický proces vrátane triedenia odpadu, ktorý zmení vlastnosti odpadu s cieľom zmenšiť jeho objem alebo znížiť jeho nebezpečné vlastnosti, uľahčiť manipuláciu s ním alebo zlepšiť možnosti jeho zhodnotenia. ■

Definícia je upravená v súlade s čl. 2 písm. h) smernice Rady 1999/31/ES z 26. apríla 1999 o skládkach odpadov (smernica o skládkach odpadov). Definíciu bolo potrebné zmeniť z dôvodu odstránenia transpozíčných nedostatkov vytýkaných zo strany Európskej Komisie v rámci prebiehajúceho konania v súlade s rozsudkom Malag-

rotta, čím bola zabezpečená úplná transpozícia tejto smernice. V zmysle tohto rozsudku musí odpad uložený na skládku odpadov prejsť úpravou, tzn. nestacia len (ľahké) fyzikálne procesy úpravy odpadu, napr. mletie a stláčanie odpadu, ale táto úprava musí byť najvhodnejšia na to, aby sa čo najviac obmedzili negatívne vplyvy na životné prostredie a zdravie ľudí. Minimálnou požiadavkou na úpravu pred skládkovaním je triedenie odpadu a stabilizácia organickej frakcie najmä potravinového odpadu, ktorý je dovolené zberať so zmesovým komunálnym odpadom. Za úpravu odpadu sa považuje predovšetkým mechanicko-biologická úprava.

K odseku 10

Predmetom definovania pojmu v tomto odseku je **príprava na opätovné použitie**. Uvedená príprava je činnosť, ktorej predmetom sú odpady. Ide o jednu z foriem zhodnocovania odpadov. Tento pojem bol prebratý zo znenia smernice o odpade. Z tohto odseku vyplýva, že príprava odpadu na opätovné použitie je činnosť zhodnocovania, ktorá súvisí s kontrolou, čistením alebo opravou, pri ktorej sa výrobok alebo časť výrobku, ktoré sa stali odpadom, pripraví, aby sa mohli opätovne použiť bez akéhokoľvek iného predbežného spracovania. To znamená že odpad sa pripraví takým spôsobom, aby sa mohol opäť použiť na nejakú činnosť.

K odseku 11

V ďalšom odseku je vymedzený pojem **spracovanie odpadu**. Toto spracovanie je činnosťou, pri ktorej dochádza k zhodnocovaniu alebo zneškodňovaniu odpadu. Súčasne sa to týka aj prípravy odpadu pred týmto zhodnocovaním alebo zneškodňovaním. Uvedené platí, ak zákon o odpadoch účinný od 1. januára 2016 neustanovuje inak.

K odseku 12

V tomto odseku je definovaný pojem **opätovné použitie**. Na rozdiel od pojmu príprava na opätovné použitie je tento pojem definovaný ako činnosť, ktorej predmetom je výrobok, ale ktorý sa ešte nestal odpadom a zároveň sa použije na tú istú činnosť, teda na účel, na ktorý bol určený. Preto sa aj v **Prílohe č. 4** v bode VII ustanovuje, že odpad, ktorý prestane byť odpadom po prejení procesom prípravy na opätovné použitie, prestáva byť odpadom aj na účely cieľov zhodnocovania ustanovených v tejto prílohe, ak činnosti zhodnotenia a recyklácie spĺňajú ustanovené požiadavky. Aj tento pojem bol prebratý zo znenia

rámцovej smernice o odpade.

K odseku 13

Vymedzenie pojmu v odseku 13 bolo prevzaté zo znenia starého zákona o odpadoch a tento odsek sa zaoberá **zhodnocovaním odpadu**. Zhodnocovanie odpadu je podľa tohto právneho predpisu činnosť, ktorej hlavným výsledkom je prospešné využitie odpadu. Účelom uvedeného zhodnocovania odpadu je najmä nahradiť týmto zhodnoteným odpadom iné materiály vo výrobnej činnosti alebo v hospodárstve, prípadne je účelom, aby bolo zabezpečená pripravenosť odpadu na plnenie týchto funkcií, čiže na náhradu niektorých materiálov. **V prílohe č. 1 k tomuto novému právnemu predpisu je uvedený zoznam činností zhodnocovania odpadu.** Zhodnotenie odpadov – odpady sa môžu využiť najmä ako palivo alebo na získavanie energie iným spôsobom, spätné získavanie alebo regenerácia rozpúšťadiel, recyklácia alebo spätné získavanie organických látok, ktoré sa nepoužívajú ako rozpúšťadlá (vrátane kompostovania a iných biologických transformačných procesov), recyklácia alebo spätné získavanie kovov a kovových zlúčenín, recyklácia alebo spätné získavanie iných anorganických materiálov, regenerácia kyselín a zásad, spätné získavanie komponentov používaných pri odstraňovaní znečistenia, spätné získavanie komponentov z katalyzátorov, prečisťovanie oleja alebo jeho iné opätovné použitie, úprava pôdy na účel dosiahnutia prínosov pre poľnohospodárstvo alebo na zlepšenie životného prostredia, využitie, úprava, skladovanie odpadov vzniknutých pri činnostiach, ktoré sme uviedli.

Patrí sem aj splyňovanie a pyrolýza využívajúce zložky ako chemické látky, čistenie pôdy, ktorého výsledkom je jej obnova a recyklácia anorganických stavebných materiálov, predbežné činnosti pred zhodnocovaním vrátane predbežnej úpravy, okrem iného napríklad rozoberanie, triedenie, drvenie, stláčanie, peletizácia, sušenie, šrotovanie, kondicionovanie, opätovné balenie, triedenie, miešanie a zmiešavanie pred podrobením sa ktorejkoľvek z uvedených činností v odseku 5 tohto ustanovenia.

K odseku 14

Upozornenie!

Novelou zákona č. 460/2019 Z. z. sa s účinnosťou od 1. júla 2020 v § 3 za odsek

13 vložil nový odsek 14, podľa ktorého je materiálové zhodnocovanie odpadu činnosť zhodnocovania odpadu okrem energetického zhodnocovania a opätovného spracovania na materiály, ktoré sa majú použiť ako palivo alebo iné prostriedky na výrobu energie. Za materiálové zhodnocovanie sa považuje najmä príprava na opätovné použitie, recyklácia a spätné zasypanie.

Vymedzenie pojmu materiálové zhodnocovanie sa zaviedlo na objasnenie toho, že zahŕňa iné formy zhodnocovania, než energetické zhodnocovanie a než opätovné spracovanie odpadu na materiály, ktoré sa používajú ako palivo alebo iné prostriedky na získavanie energie. Zahŕňa prípravu na opätovné použitie, recykláciu, spätné zasypanie a iné formy zhodnocovania materiálu, akými sú opätovné spracovanie odpadov na druhotné suroviny na inžinierske účely pri výstavbe ciest a inej infraštruktúry. Nová definícia týkajúca sa vymedzenia pojmu „materiálové zhodnocovanie“ sa v plnom znení preberá z rámcovej smernice (článok 3 bod 15a).

K odseku 15

V tomto odseku je vymedzený pojem **recyklácia**. Všeobecná definícia tohto pojmu bola prebratá zo starého znenia zákona o odpadoch, platného do konca roka 2015. Uvedený pojem však zohľadňoval prípustnosť špecifik pre niektoré prúdy odpadov takým spôsobom, že odkazoval na konkrétne ustanovenia tohto právneho predpisu.

Upozornenie!

Po novele zákona č. 292/2017 Z. z. sa od 1. 1. 2018 celé znenie odseku 14, v ktorom zákon definuje pojem recyklácia, zmenilo. Po novele zákona č. 460/2019 Z. z. sa znenie označuje ako odsek 15, pretože sa do ustanovenia vložil nový odsek 14.

Recykláciou bola každá činnosť zhodnocovania odpadu, ktorou sa odpad opätovne spracoval na výrobky, materiály alebo látky určené na pôvodný účel alebo iné účely, ak § 42 ods. 12, § 52 ods. 18 a 19 a § 60 ods. 15 neustanovuje inak.

V zásade sa v tomto ustanovení spresnilo, že text v odseku 14 za bodkočiarkou sa vzťahuje na celé ustanovenie, čiže recyklácia zahŕňa aj opätovné spracovanie organického materiálu.

Recyklácia nezahŕňa energetické zhodnocovanie a opätovné spracovanie na materiály, ktoré sa majú použiť ako palivo alebo na činnosti spätného zasypávania.

K odseku 16

Definícia pojmu **zneškodňovanie odpadu** v odseku 15 je prebratá zo znenia rámcovej smernice o odpade. Zneškodňovanie odpadu je činnosť, ktorá nie je považovaná za zjednocovanie odpadu, ktorý sa môže ďalej využívať, a to aj v tom prípade, ak je druhotným výsledkom činnosti spätné získanie látok alebo energie pri tomto zneškodňovaní. V prílohe č. 2 k novému zákonu o odpadoch je uvedený zoznam činností zneškodňovania odpadov.

Zneškodňovaním odpadov môže byť:

- uloženie do zeme alebo na povrchu zeme (napr. skládka odpadov),
- úprava pôdnymi procesmi (napr. biodegradácia kvapalných alebo kalových odpadov v pôde),
- hĺbková injektáž (napr. injektáž čerpatelných odpadov do vrto, solných baní alebo prirodzených úložísk atď.),
- ukladanie do povrchových nádrží (napr. umiestnenie kvapalných alebo kalových odpadov do jám, odkalísk atď.),
- špeciálne vybudované skládky odpadov (napr. umiestnenie do samostatných buniek s povrchovou úpravou stien, ktoré sú zakryté a izolované jedna od druhej a od životného prostredia),
- vypúšťanie a vhadzovanie do vodného recipienta okrem morí a oceánov,
- vypúšťanie a vhadzovanie do morí a oceánov vrátane uloženia na morské dno,
- biologická úprava, pri ktorej vznikajú zlúčeniny alebo zmesi, ktoré sú zneškodnené niektorou z uvedených činností, fyzikálno-chemická úprava nešpecifikovaná, pri ktorej vznikajú zlúčeniny alebo zmesi, ktoré sú zneškodnené niektorou z uvedených činností (napr. odparovanie, sušenie, kalcinácia),
- spaľovanie na pevnine,
- spaľovanie na mori,
- trvalé uloženie (napr. umiestnenie kontajnerov v baniach),
- zmiešavanie alebo miešanie pred použitím niektorej z uvedených činností,
- uloženie do ďalších obalov pred použitím niektorej z uvedených činností,

- skladovanie pred použitím niektorej z uvedených činností (okrem dočasného uloženia pred zberom na mieste vzniku).

Niektoré činnosti sú **zakázané právne záväznými aktmi Európskej únie a medzinárodnými dohovormi**. Do zneškodňovania odpadov môžeme zahrnúť aj triedenie, drvenie, stláčanie, peletizáciu, sušenie, šrotovanie, kondicionovanie alebo triedenie pred akoukoľvek činnosťou, ktoré sme uviedli.

K odseku 17

Pojem **skládkovanie** bol prebratý z rámcovej smernice o odpadoch. A skládkovanie je považované za ukladanie odpadov na skládku odpadov. Existuje databáza skládok odpadov v Slovenskej republike, ktorá je priebežne aktualizovaná.

K odseku 18

Aj vymedzenie pojmu **dostupné techniky** je prebratý z rámcovej smernice o odpadoch. Najlepšie dostupné techniky sú uvedené v zákone o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia. Podľa tohto právneho predpisu je najlepšia dostupná technika najúčinnnejšia a najpokrokovejší stav rozvoja činností, technológií a spôsob ich prevádzkovania, ktorý preukazuje praktickú vhodnosť určitej techniky, najmä z hľadiska určovania emisných limitov sledujúcich predchádzanie vzniku emisií v prevádzke s cieľom prevencie, a ak to nie je možné, aspoň zníženie emisií a vplyvu na životné prostredie, pričom technika je použitá technológia v prevádzke, spôsob, akým je prevádzka navrhnutá, postavená, udržiavaná, prevádzkovaná a akým je ukončená činnosť v nej, alebo dostupná technika je technika vyvinutá do takej miery, ktorá dovoľuje jej použitie v príslušnom priemyselnom odvetví za ekonomicky a technicky únosných podmienok, pričom sa berú do úvahy náklady a prínosy, **bez ohľadu na to, kde sa uvedená technika používa alebo vyrába**, pokiaľ je za primeraných podmienok dostupná prevádzkovateľovi, alebo najlepšia technika je najúčinnnejšia technika na dosiahnutie všeobecne vysokého stupňa ochrany životného prostredia ako celku.

K odseku 19

Upozornenie!

Novela zákona č. 292/2017 Z. z. okrem iného od 1. 1. 2018 do § 3 doplnila nový

odsek 18, ktorý definuje skladovanie výkopovej zeminy (po novele zákona č. 460/2019 Z. z. sa označuje ako odsek 19).

Ide o dočasné uloženie odpadu – výkopovej zeminy mimo staveniska pred jej využitím na spätné zasypávanie v mieste, ktoré nie je zariadením na zhodnocovanie odpadov alebo zariadením na zneškodňovanie odpadov, a ktoré nie je miestom vzniku výkopovej zeminy.

Uvedená definícia súvisí so zavedením nového súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. v) na skladovanie výkopovej zeminy. Čas, na ktorý sa súhlas udeľuje, je maximálne 5 rokov, ale môže byť aj kratší, a to v závislosti od časového horizontu použitia výkopovej zeminy pri stavbách na mieste inom, než na akom bola vykopaná. Podrobnosti o prevádzkovaní zariadenia na nakladanie s odpadom – výkopovou zeminou sú upravené vo vykonávacom predpise ministerstva.

Upozornenie!

Novelou zákona č. 460/2019 Z. z. sa s účinnosťou od 1. júla 2020 v ods. 19 „zásypové práce, terénne úpravy a iné práce súvisiace s výstavbou“ nahradia slovami „spätné zasypávanie“. Zmenou v definícii „skladovanie výkopovej zeminy“ sa zjednocuje terminológia, keďže z definície spätného zasypávania vyplývalo, že pod spätným zasypávaním rozumieme aj zásypové práce, terénne úpravy a iné práce súvisiace s výstavbou.

K odseku 20

Upozornenie!

Novelou zákona č. 460/2019 Z. z. sa ustanovenie dolňa s účinnosťou od 1. júla 2020 odsekom 20.

Spätné zasypávanie je činnosť zhodnocovania odpadu, pri ktorej sa vhodný odpad, ktorý nie je nebezpečný, používa na účely rekultivácie vo vyťažených oblastiach alebo na technické účely pri terénnych úpravách. Odpad používaný na spätné zasypávanie musí nahradiť neodpadové materiály, musí byť vhodný na uvedené účely a použitý len v množstve,

ktoré je nevyhnutné na dosiahnutie uvedených účelov.

Nová definícia týkajúca sa vymedzenia pojmu „spätné zasypávanie“ sa v plnom znení preberá z rámcovej smernice (čl. 3 bod 17a). Vymedzenie pojmu spätné zasypávanie sa zvädza na objasnenie toho, že predstavuje každú činnosť zhodnocovania odpadu, ktorý nie je nebezpečný a je vhodný na účely rekultivácie vo vyťažených oblastiach alebo na technické účely pri terénnych úpravách, t.j. využívanie odpadu na povrchovú úpravu terénu. Na využitie odpadu na tento účel je potrebný súhlas príslušného orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch. Na spätné zasypávanie sa môže použiť výlučne inertný odpad, okrem inertných stavebných odpadov a odpadov z demolácií (§ 77 ods. 1 zákon o odpadoch), ktoré je možné z hľadiska na ich pôvod a zloženie zhodnotiť recyklovaním alebo prípravou na opätovné použitie.

§ 4

Pôvodca odpadu

a osoby nakladajúce s odpadom

(1) Pôvodca odpadu je

- a) každý pôvodný pôvodca, ktorého činnosťou odpad vzniká, alebo
- b) ten, kto vykonáva úpravu, zmiešavanie alebo iné úkony s odpadmi, ak ich výsledkom je zmena povahy alebo zloženia týchto odpadov.

(2) Držiteľ odpadu je pôvodca odpadu alebo osoba, ktorá má odpad v držbe.

(3) Obchodník na účely tohto zákona je podnikateľ, ktorý pri kúpe a následnom predaji odpadu koná vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť, vrátane obchodníka, ktorý tento odpad nemá fyzicky v držbe.

(4) Sprostredkovateľ na účely tohto zákona je podnikateľ, ktorý organizuje zhodnocovanie odpadu alebo zneškodňovanie odpadu v mene iných osôb, vrátane sprostredkovateľa, ktorý tento odpad nemá fyzicky v držbe.

(5) Dopravca odpadu na účely tohto zákona je podnikateľ, ktorý vykonáva prepravu odpadu pre cudziu potrebu alebo pre vlastnú potrebu; výkonom prepravy sa rozumie premiestňovanie odpadu.

Komentár k § 4

V ustanovení § 4 sú vymedzené pojmy súvisiace s pojmom **pôvodca odpadu a osoby nakladajúce s odpadom**. Zo starého do konca roka 2015 platného zákona o odpadoch boli jednotlivé definície pôvodcu odpadu a osôb nakladajúcich s odpadom presunuté do osobitného ustanovenia § 4 nového zákona o odpadoch, ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2016. V tomto ustanovení sú definované pojmy pôvodca, držiteľ odpadu, obchodník a sprostredkovateľ.

K odseku 1

Odsek 1 sa zaoberá vymedzením pojmu **pôvodca odpadu**. Podľa tohto odseku sa aj v novom zákone chápe pod pojmom pôvodca odpadu každý, koho činnosťou odpad vzniká, alebo aj ten, kto vykonáva úpravu, zmiešavanie alebo iné úkony s odpadmi, pričom ich výsledkom je zmena povahy alebo zloženia týchto odpadov, a teda pôvodcom odpadu je právnická osoba, ale aj fyzická osoba, bez ohľadu na jej štátnu príslušnosť. **Obec sa aj naďalej pri nakladaní s komunálnym odpadom chápe ako držiteľ odpadu, pôvodcom ktorého sú osoby žijúce na jej území.** Vzhľadom na takéto obširne vymedzenie pojmu pôvodca odpadu platí, že ak sa v zákone ukladajú povinnosti pôvodcovi odpadu, budú sa tieto povinnosti vzťahovať na širší okruh subjektov. Uvedený pojem bol prebratý z článku 3 bod 5. rámcovej smernice o odpadoch.

K odseku 2

Tento odsek sa zaoberá vymedzením pojmu **držiteľ odpadu**. Držiteľ odpadu je na účely tohto zákona pôvodca odpadu alebo osoba, ktorá má odpad v držbe. Uvedený pojem obsahovala aj stará právna úprava zákona o odpadoch a do nového zákona bola definícia tohto pojmu prebratá z článku 3 bod 6. rámcovej smernice o odpadoch. To znamená, že držiteľom odpadu je pôvodca odpadu alebo osoba, ktorá má odpad v držbe z akéhokoľvek dôvodu, pričom zákon o odpadoch **nerozlišuje fyzickú alebo právnickú osobu, ktorí majú odpad v držbe.** Držbou sa na účely tohto ustanovenia rozumie držba fyzická alebo držba právna.

Poznámka

Držba je právom osoby vec užívať ako vlastnú, alebo vykonávať právo pre seba. Držba sa vyznačuje teda dvomi základným atribútmi a to

vec užívať ius utendi at fruendi vec držať ius possiedndi. Držba je vždy stav faktický i keď mu za určitých okolností právo poskytuje rovnakú právnu ochranu ako vlastníctvu. Držba je buď oprávnená – čo znamená, že držiteľ má uvedenú vec u seba v súlade so zákonom (napríklad vec má požičanú, v nájme a pod.), neoprávnená to je vtedy, ak držiteľ síce má vec u seba, ale bez právneho dôvodu, či najčastejšie ako výsledok protiprávneho činu (napríklad krádež). Zjednodušene povedané držba vyjadruje každé disponovanie s vecou inou osobou ako vlastníkom. Sú časté prípady, kedy osoba, ktorá vec v držbe sa vystupuje navonok ako jej vlastník. Vzhľadom na to, že vlastnícke právo nezaniká tým, že vlastník prestane fyzicky ovládať vec (napríklad v dôsledku straty, alebo krádeže), právo rieši v záujme právnej istoty situácie, kedy pôvodný vlastník je neznámy a osoba, ktorá vec má, vystupuje navonok ako vlastník. V prípade, ak nastane vyššie uvedená skutočnosť hovoríme o držiteľovi, ktorý vec drží s úmyslom vykonávať právo pre seba ako vlastníka, že je dobromyseľným držiteľom. Inými slovami disponuje s vecou s vedomím, že je vlastník a nemá vedomosť o tom, že vlastníkom nie je. Držiteľ nie je dobromyseľný vtedy ak vie, že síce disponuje s vecou fakticky, ale nemá k tomu zákonný dôvod (napríklad nevrátil vec vlastníkovi). Dobromyseľný držiteľ sa môže po určitom čase stať vlastníkom – hovoríme tomu, že vec vydrží.

K odseku 3

V odseku 3 je definovaný pojem **obchodník**. Obchodníkom na účely zákona o odpadoch je podnikateľ, ktorý pri kúpe a následnom predaji odpadu **koná vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť**, vrátane obchodníka, ktorý tento odpad nemá fyzicky v držbe. Definícia tohto pojmu bola prebratá zo starého znenia zákona o odpadoch v nadväznosti na článok 3 bod 7. a bod 8. rámcovej smernice o odpadoch.

K odseku 4

Odsek 4 sa zaoberá definíciou pojmu **sprostredkovateľ** na účely zákona o odpadoch, ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2016. Aj tento pojem bol prebratý zo starého znenia zákona o odpadoch v nadväznosti na článok 3 bod 7. a bod 8. rámcovej smernice o odpadoch. Sprostredkovateľom na účely zákona o odpadoch je podnikateľ, ktorý organizuje zhodnocovanie odpadu alebo zneškodňovanie odpadu

v mene iných osôb, vrátane sprostredkovateľa, ktorý tento odpad nemá fyzicky v držbe. Hovoríme o tzv. **prostredníkovi, ktorý sprostredkúva uvedené činnosti**.

Keďže z obsahu oboch definícií vyplýva, že pod pojmom obchodník, ako aj pod pojmom sprostredkovateľ je možné chápať aj také osoby, ktoré odpad nemajú fyzicky v držbe, je zrejmé cieľom týchto definícií podchytiť, evidovať a sledovať aj činnosť takýchto subjektov, keďže prax ukázala, že kým sa odpad od pôvodcu odpadu alebo držiteľa odpadu dostane do zariadenia na jeho zhodnotenie alebo zneškodnenie prechádza medzi viacerými subjektmi, ktoré s ním však nemusia prísť do reálneho kontaktu a nedá sa vylúčiť, že dôjde aj k protizákonnému nakladaniu s odpadom. Na obchodníka a sprostredkovateľa sa vzťahuje časť povinností držiteľa odpadu, a to aj v prípade, že odpad nemajú fyzicky v držbe.

Upozornenie!

Do ustanovenia sa s účinnosťou od 1. 1. 2018 po novele zákona č. 292/2017 Z. z. doplnil nový odsek 5, podľa ktorého je dopravcom odpadu na účely zákona o odpadoch podnikateľ, ktorý vykonáva prepravu odpadu pre cudziu potrebu alebo pre vlastnú potrebu. Pod výkonom prepravy zákon rozumie premiestňovanie odpadu.

Zavedenie pojmu „dopravca odpadu“ bolo potrebné z dôvodu presného zadefinovania subjektov, na ktoré sa vzťahuje povinnosť registrácie podľa § 98. Dopravca odpadu je právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ vykonávajúca prepravu odpadu, t.j. premiestnenie odpadu z miesta nakládky na miesto vykládky, či už pre cudziu potrebu alebo pre vlastnú potrebu vlastnými alebo prenájatými dopravnými prostriedkami.

Predmetné ustanovenie sa vzťahuje iba na podnikateľské subjekty, nevzťahuje sa na obce, ktoré prepravujú, resp. zbierajú odpad vo svojom katastri za účelom plnenia povinností podľa zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a nie ako svoj predmet podnikania.

§ 5

Zariadenia na nakladanie s odpadom

(1) Zariadenie na zber odpadov je priestor ohraničený plotom alebo nachádzajúci sa v stav-

be, alebo inak primerane zabezpečený pred od-cudzením odpadu a vstupom cudzích osôb, v ktorom sa vykonáva zber odpadov.

(2) Zariadenie na zhodnocovanie odpadov je zariadenie určené na výkon aspoň jednej z činností uvedených v prílohe č. 1, ktoré je tvorené technickou jednotkou so súborom strojov a zariadení prevádzkovaných podľa dokumentácie k nim, pričom činnosti nimi vykonávané navzájom súvisia a majú technickú nadväznosť; ak je takéto zariadenie vzhľadom na jeho konštrukčné riešenie pevne spojené so stavbou, za zariadenie na zhodnocovanie odpadov sa považuje aj priestor, v ktorom sa zariadenie nachádza.

(3) Zariadenie na zneškodňovanie odpadov je zariadenie určené na výkon aspoň jednej z činností uvedených v prílohe č. 2, ktoré je tvorené technickou jednotkou so súborom strojov a zariadení prevádzkovaných podľa dokumentácie k nim, pričom činnosti nimi vykonávané navzájom súvisia a majú technickú nadväznosť; ak je takéto zariadenie vzhľadom na jeho konštrukčné riešenie pevne spojené so stavbou, za zariadenie na zneškodňovanie odpadov sa považuje aj priestor, v ktorom sa zariadenie nachádza.

(4) Mobilné zariadenie na účely tohto zákona je zariadenie na zhodnocovanie odpadov alebo zariadenie na zneškodňovanie odpadov, ak je prevádzkované na jednom mieste kratšie ako šesť po sebe nasledujúcich mesiacov, ktoré

- a) je konštrukčne a technicky prispôbené na častý presun z miesta na miesto,
- b) vzhľadom na jeho konštrukčné riešenie nemá byť a ani nie je pevne spojené so zemou alebo stavbou,
- c) je určené na zhodnocovanie odpadov alebo na zneškodňovanie odpadov
 1. v mieste ich vzniku,
 2. na inom mieste u toho istého pôvodcu odpadu alebo
 3. v zariadení, na ktoré bol vydaný súhlas podľa § 97 ods. 1 písm. d), a
- d) nevyžaduje stavebné povolenie ani ohlásenie podľa osobitného predpisu.¹⁸⁾

(5) Skládka odpadov je miesto so zariadením na zneškodňovanie odpadov, kde sa odpady trvalo ukladajú na povrchu zeme alebo do zeme. Za skládku odpadov sa považuje aj interná skládka, na ktorej pôvodca odpadu vykonáva zneškodňovanie svojich odpadov v mieste výroby, ako aj miesto, ktoré sa trvalo, teda dlhšie ako jeden rok, používa na dočasné uloženie odpadov.

Za skládku odpadov sa nepovažuje zariadenie alebo miesto so zariadením, kde sa ukladajú odpady na účel ich prípravy pred ich ďalšou prepravou na miesto, kde sa budú upravovať, zhodnocovať alebo zneškodňovať, ak čas ich uloženia pred ich zhodnotením alebo upravením nepresahuje spravidla tri roky, alebo čas ich uloženia pred ich zneškodnením nepresahuje jeden rok.

(6) Prekládková stanica komunálneho odpadu je zariadenie na dočasné uloženie a následné preloženie zmesového komunálneho odpadu na účely jeho prepravy do zariadenia na zhodnocovanie odpadov alebo do zariadenia na zneškodňovanie odpadov.

Komentár k § 5

Predmetom vymedzenia pojmov v ustanovení § 5 sú **zariadenia na nakladanie s odpadom**. Definície jednotlivých zariadení boli v znení zákona o odpadoch presunuté do samostatného ustanovenia zákona.

Medzi tieto zariadenia patria:

- zariadenia na zber odpadov,
- zariadenia na zhodnocovanie odpadov,
- zariadenia na zneškodňovanie odpadov,
- mobilného zariadenia a skládky odpadov, ako zariadení na nakladanie s odpadom, ktoré sú definované v jednotlivých odsekoch 1 až 5.

K odseku 1

Predmetom vymedzenia v odseku 1 je **zariadenie na zber odpadov**. V definícii tohto pojmu sa špecifikuje, že ide o priestor, kde sa vykonáva zber odpadov. Zariadenie na zber odpadov je taký priestor, ktorý je ohraničený plotom alebo je to priestor nachádzajúci sa v stavbe. Uvedený priestor na zber odpadov musí byť za každých okolností vždy primeraným spôsobom zabezpečený pred odcudzením odpadu, ale i pred vstupom cudzích osôb, nemôže sa tam pohybovať nikto bez povolenia vstupu.

K odseku 2

Zo starého znenia zákona o odpadoch ktorý bol platný do konca roka 2015, sa bez hociakého zásahu prebrala do odseku 2 ustanovenia 5 zákona o odpadoch, ktorý bol platný od roku 2016, definícia pojmu **zariadenia na zhodnocovanie odpadov**. Zariadenie na zhodnocovanie odpadov je podľa zákona o odpadoch zariadenie, ktoré je určené na výkon aspoň jednej z činností, ktoré sú uvedených v prílohe č. 1 k novému zákonu o odpadoch. Zariadenie na zhodnoco-

vanie odpadov tvorí technická jednotka so súborom strojov a zariadení. Tieto stroje a zariadenia sú výhradne prevádzkované len podľa dokumentácie, ktorá je ich prílohou. Zároveň platí, že všetky činnosti, ktoré sú vykonávané týmito strojmi a zariadeniami navzájom súvisia a majú technickú nadväznosť. V prípade ak je zariadenie alebo stroj vzhľadom na jeho konštrukčné riešenie pevne spojené so stavbou, tak sa za zariadenie na zhodnocovanie odpadov považuje aj priestor, v ktorom sa zariadenie alebo tento stroj nachádza. V prílohe č. 1 sú uvedené činnosti na zhodnocovanie odpadov a platí, že musí byť zariadenie na zhodnocovanie odpadov určené aspoň na jednu z týchto činností.

Sú to tieto činnosti:

- využívanie odpadov najmä ako palivo alebo na získavanie energie iným spôsobom,
- spätné získavanie alebo regenerácia rozpušťadiel,
- recyklácia alebo spätné získavanie organických látok, ktoré sa nepoužívajú ako rozpušťadlá (vrátane kompostovania a iných biologických transformačných procesov),
- recyklácia alebo spätné získavanie kovov a kovových zlúčenín,
- recyklácia alebo spätné získavanie iných anorganických materiálov,
- regenerácia kyselín a zásad,
- spätné získavanie komponentov používaných pri odstraňovaní znečistenia,
- spätné získavanie komponentov z katalyzátorov,
- prečistiťovanie oleja alebo jeho iné opätovné použitie,
- úprava pôdy na účel dosiahnutia prínosov pre poľnohospodárstvo alebo na zlepšenie životného prostredia,
- využitie, úprava, skladovanie odpadov vzniknutých pri činnostiach, ktoré sme uviedli.

Patrí sem aj splyňovanie a pyrolýza využívajúce zložky ako chemické látky, čistenie pôdy, ktorého výsledkom je jej obnova a recyklácia anorganických stavebných materiálov, predbežné činnosti pred zhodnocovaním vrátane predbežnej úpravy, okrem onoho napríklad rozoberanie, triedenie, drvenie, stláčanie, peletizácia, sušenie, šrotovanie, kondicionovanie, opätovné balenie, triedenie, miešanie a zmiešavanie pred podrobením sa ktorejkoľvek z uvedených činností.

K odseku 3

Odsek 3 tohto ustanovenia zákona sa zao-

berá pojmom **zariadenie na zneškodňovanie odpadov**. Aj tento pojem, podobne ako pojem v odseku 2, sa bez zmeny prebral zo starého znenia právneho predpisu zákona o odpadoch. Zariadenie na zneškodňovanie odpadov je zariadenie určené na výkon aspoň jednej z činností, ktoré sú uvedené **v prílohe č. 2 k novému zákonu o odpadoch**.

Patria sem tieto činnosti:

- uloženie odpadov do zeme alebo na povrchu zeme (napr. skládka odpadov),
- úprava pôdnymi procesmi (napr. biodegradácia kvapalných alebo kalových odpadov v pôde),
- hĺbková injektáž (napr. injektáž čerpatelných odpadov do vrtov, soľných baní alebo prirodzených úložísk atď.),
- ukladanie do povrchových nádrží (napr. umiestnenie kvapalných alebo kalových odpadov do jám, odkalísk atď.),
- špeciálne vybudované skládky odpadov (napr. umiestnenie do samostatných buniek s povrchovou úpravou stien, ktoré sú zakryté a izolované jedna od druhej a od životného prostredia),
- vypúšťanie a vhadzovanie do vodného recipienta okrem morí a oceánov,
- vypúšťanie a vhadzovanie do morí a oceánov vrátane uloženia na morské dno,
- biologická úprava, pri ktorej vznikajú zlúčeniny alebo zmesi, ktoré sú zneškodnené niektorou z uvedených činností,
- fyzikálno-chemická úprava nešpecifikovaná, pri ktorej vznikajú zlúčeniny alebo zmesi, ktoré sú zneškodnené niektorou z uvedených činností (napr. odparovanie, sušenie, kalcinácia), spaľovanie na pevnine, spaľovanie na mori, trvalé uloženie (napr. umiestnenie kontajnerov v baniach),
- zmiešavanie alebo miešanie pred použitím niektorej z uvedených činností, uloženie do ďalších obalov pred použitím niektorej z uvedených činností, skladovanie pred použitím niektorej z uvedených činností (okrem dočasného uloženia pred zberom na mieste vzniku).

Môžeme medzi tieto činnosti zahrnúť aj **triedenie, drvenie, stláčanie, peletizácia, sušenie, šrotovanie, kondicionovanie alebo triedenie pred akoukoľvek činnosťou**, ktoré sme uviedli.

Zariadenie na zneškodňovanie odpadov

tvorí technická jednotka a zároveň súbor strojov a zariadení, ktoré sú prevádzkované iba podľa príslušnej dokumentácie. Všetky činnosti, ktoré sú vykonávané týmito strojmi a zariadeniami musia navzájom súvisieť a mať technickú nadväznosť. V tom prípade, ak je takéto zariadenie vzhľadom na jeho konštrukčné riešenie pevne spojené so stavbou, za zariadenie na zneškodňovanie odpadov sa považuje aj priestor, v ktorom sa zariadenie nachádza.

K odseku 4

V odseku 4 je definovaný pojem **mobilné zariadenie**. Pojem mobilné zariadenie bol prebratý zo starého znenia zákona o odpadoch. Mobilným zariadením na účely zákona o odpadoch je zariadenie na zhodnocovanie odpadov alebo zariadenie na zneškodňovanie odpadov, ale len v tom prípade, ak je uvedené mobilné zariadenie prevádzkované na jednom mieste kratšie ako šesť po sebe nasledujúcich mesiacov. Mobilné zariadenie podľa tohto zákona musí spĺňať zákonom stanovené podmienky a hlavne **musí byť prispôsobené na presun**. Mobilné zariadenie musí byť konštrukčne a technicky prispôsobené na častý presun z miesta na miesto, zároveň vzhľadom na jeho konštrukčné riešenie nemôže byť pevne spojené so zemou alebo stavbou. Mobilné zariadenie musí spĺňať aj ďalšie podmienky, a to že musí byť uvedené zariadenie určené na zhodnocovanie odpadov alebo na zneškodňovanie odpadov **v mieste ich vzniku, na inom mieste u toho istého pôvodcu odpadu alebo v zariadení, na ktoré bol vydaný súhlas podľa § 97 ods. 1 písm. d)** a súčasne toto zariadenie nevyžaduje stavebné povolenie ani ohlásenie podľa stavebného zákona.

Upozornenie!

Novelou zákona č. 292/2017 Z. z. s účinnosťou 1. 1. 2018 bolo vypustené z odseku 4 slovo **najmä**. Účelom mobilného zariadenia je, aby sa v ňom zhodnocovali, resp. zneškodňovali odpady v mieste ich vzniku, pričom v praxi sa na mobilné zariadenie vozi odpad z celého okolia, čím zaniká podstata mobilného zariadenia.

Ohlásenie stavebnému úradu je upravené ustanovením § 57 stavebného zákona. Podľa neho je stavebník povinný uskutočnenie stavieb, stavebných úprav a udržiavacích prác uve-

ných vopred písomne ohlásiť stavebnému úradu. K ohláseniu drobnej stavby pripojí jednoduchý situačný výkres; ak ide o jednoduchú stavbu, pripojí podklady s náležitostiami žiadosti o stavebné povolenie a projektovú dokumentáciu.

Stavebný úrad môže určiť, že ohlásenú drobnú stavbu, stavebnú úpravu alebo udržiavacie práce možno uskutočniť len na základe stavebného povolenia. Stavebné povolenie upravuje ustanovenie § 66 stavebného zákona. V stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne iných predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie. Ak sa stavebné povolenie týka stavby, vo vzťahu ku ktorej sa uskutočnilo posudzovanie vplyvov alebo zisťovacie konanie, musí obsahovať informácie o rozhodnutí vydanom v zisťovacom konaní a záverečnom stanovisku, ak boli vydané. To neplatí, ak po právoplatnosti územného rozhodnutia nedošlo k zmene v posudzovaní navrhovanej činnosti.

Upozornenie!

Novelou zákona č. 460/2019 Z. z. sa od 27. 12. 2019 v ods. 4 písm. c) slová „v mieste ich vzniku“ nahradilo slovami v mieste ich vzniku, na inom mieste u toho istého pôvodcu odpadu alebo v zariadení, na ktoré bol vydaný súhlas podľa § 97 ods. 1 písm. d).

Na základe skúseností z praxe vyplynula potreba doplniť definíciu mobilného zariadenia v písmene c) o „iné miesto u toho istého pôvodcu odpadu“. Predmetné doplnenie umožní plošne veľkým subjektom, u ktorých odpad vzniká realizovať zhodnocovanie alebo zneškodňovanie mobilným zariadením na inom mieste ako je miesto vzniku odpadu v prípade, že samotné miesto vzniku neumožňuje inštalovať mobilnú linku (priestor, výrobná hala, hluk, prach, hygiena, vplyv na okolie atď.). Z tohto dôvodu je vhodné zvoliť iné miesto nakladania s odpadom, ktoré je však vo vlastníctve toho

istého pôvodcu odpadov, nachádzajúce sa v blízkosti pôvodného miesta vzniku odpadu a umožňujúce inštaláciu mobilného zariadenia. Zároveň sa doplnila možnosť zhodnocovať, resp. zneškodňovať odpad, ktorý je vyzbieraný v zariadení na zber vrátane zberného dvora.

K odseku 5

V odseku 5 je vymedzený pojem **skládky odpadov**. Definícia tohto pojmu bola prebratá zo znenia starého zákona o odpadoch v nadväznosti na článok 2 písm. g) smernice o skládkach. Skládky odpadov je podľa zákona o odpadoch miesto, **kde sa nachádza zariadenie na zneškodňovanie odpadov**. Skládky odpadov je aj také miesto, kde sa odpady trvalo ukladajú na povrchu zeme alebo do zeme. Je potrebné poznamenať, že za skládku odpadov sa považuje aj interná skládka, na ktorej pôvodca odpadu vykonáva zneškodňovanie svojich odpadov v mieste výroby, ako aj miesto, ktoré sa trvalo, to znamená dlhšie ako jeden rok, používa na dočasné uloženie odpadov, a teda prevádzkovateľom skládky sa rozumie aj prevádzkovateľ internej skládky odpadov. Zákon o odpadoch nerozlišuje medzi povinnosťami prevádzkovateľa skládky odpadov a povinnosťami prevádzkovateľa internej skládky odpadov. Z tohto vyplýva, že sa povinnosti prevádzkovateľa skládky odpadov vzťahujú v rovnakej miere aj na prevádzkovateľa internej skládky odpadov. V tomto odseku je tiež uvedené, čo sa na účely zákona o odpadoch **nepovažuje za skládku odpadov**. To znamená, že za skládku odpadov sa nepovažuje také zariadenie alebo miesto, kde sa zariadenie nachádza, kde sa ukladajú odpady s takým účelom, že sa odpad pripravuje pred tým, ako bude ďalej prepravovaný na také miesto, kde sa budú tieto odpady upravovať, zhodnocovať alebo zneškodňovať. Platí však podmienka, že čas uloženia týchto odpadov pred ich zhodnotením alebo upravením nepresahuje zákonom stanovenú dobu. Sú to **spravidla tri roky**, alebo čas ich uloženia pred ich zneškodnením nepresahuje jeden rok.

Upozornenie!

Od 1. 1. 2018 sa do ustanovenia doplnil nový odsek 6 po novele zákona č. 292/2017 Z. z., v ktorom zákon definuje **prekládkovú stanicu komunálneho odpadu**. Ide o zariadenie na dočasné uloženie

a následné preloženie zmesového komunálneho odpadu na účely jeho prepravy do zariadenia na zhodnocovanie odpadov alebo do zariadenia na zneškodňovanie odpadov.

Uvedená definícia súvisela so zavedením nového súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. u) na prevádzkovanie prekládkovej stanice komunálneho odpadu.

Účelom prekládkovej stanice je dočasné uloženie komunálneho odpadu dovezeného v rámci zvozu zmesového komunálneho odpadu v malých množstvách na prekládkovú stanicu, kde bude následne preložený do veľkých vozidiel alebo kontajnerov, prostredníctvom ktorých bude tento odpad prepravený do ďalšieho zariadenia na nakladanie s odpadom.

Podrobnosti o prevádzkovaní zariadenia na prevádzkovanie prekládkovej stanice komunálneho odpadu sú upravené vo vykonávacom predpise ministerstva.

§ 6

Hierarchia odpadového hospodárstva, ciele a záväzné limity odpadového hospodárstva

(1) Hierarchia odpadového hospodárstva je záväzný poradie týchto priorít:

- predchádzanie vzniku odpadu,
- príprava na opätovné použitie,
- recyklácia,
- iné zhodnocovanie, napríklad energetické zhodnocovanie,
- zneškodňovanie.

(2) Od hierarchie odpadového hospodárstva je možné odkloniť sa iba pre určité prúdy odpadov, ak je to odôvodnené úvahami o životnom cykle výrobku vo vzťahu k celkovým vplyvom vzniku a nakladania s takým odpadom a ak to ustanoví tento zákon.

(3) Predchádzanie vzniku odpadu sú opatrenia, ktoré sa prijímajú predtým, ako sa látka, materiál alebo výrobok stanú odpadom, a ktoré znižujú

- množstvo odpadu aj prostredníctvom opätovného použitia výrobkov alebo predĺženia životnosti výrobkov,
- nepriaznivé vplyvy vzniknutého odpadu na životné prostredie a zdravie ľudí alebo
- obsah **nebezpečných látok** v materiáloch a vo výrobkoch.

[účinnosť od 1. júla 2020]

c) obsah **nebezpečných látok** v materiáloch a vo výrobkoch.]

(4) Predchádzaním vzniku odpadu z obalov je znižovanie

- množstva materiálov a látok obsiahnutých v obaloch a odpadoch z obalov a ich škodlivosti pre životné prostredie,
- množstva obalov a odpadov z obalov a ich škodlivosti pre životné prostredie v etape výrobného procesu, predaja, distribúcie, využitia a ich eliminácia; prevencia sa uplatňuje osobitne pri vývoji výrobkov a technológií priaznivejších pre životné prostredie,
- spotreby ľahkých plastových tašiek.

(5) Právnická osoba a fyzická osoba – podnikateľ, ktorá vyrába výrobky, prihladá

- pri ich výrobe na potrebu uprednostniť technológie a postupy šetriace prírodné zdroje a obmedzujúce vznik nevyužiteľného odpadu z týchto výrobkov, obzvlášť nebezpečného odpadu,
- na potrebu informovanosti verejnosti o spôsobe zhodnotenia alebo zneškodnenia odpadu z výrobku a jeho častí, predovšetkým pri vyhotovovaní obalu výrobku, návodu na použitie alebo inej dokumentácie k výrobku.

(6) Pôvodca odpadu je povinný predchádzať vzniku odpadu zo svojej činnosti a obmedzovať jeho množstvo a nebezpečné vlastnosti. Odpad, vzniku ktorého nie je možné zabrániť, musí byť zhodnotený, prípadne zneškodnený v súlade s odsek 1 spôsobom, ktorý neohrozuje ľudské zdravie, životné prostredie a ktorý je v súlade s týmto zákonom a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi.

(7) Materiály a výrobky je potrebné využívať opätovným použitím, ak nie je možné alebo účelne predchádzanie vzniku odpadu.

(8) Zhodnocovať odpad recykláciou umožňujúcou získavanie surovín je prípustné, ak nie je možné alebo účelne predchádzanie jeho vzniku alebo nie je možný a účelný postup podľa odseku 7.

(9) Odpad je možné využívať ako zdroj energie, ak nie je možné alebo účelne predchádzanie jeho vzniku alebo nie je možný a účelný postup podľa odsekov 7 a 8.

(10) Zneškodňovať odpad je možné spôsobom, ktorý neohrozuje zdravie ľudí a nepoškodzuje životné prostredie, ak nie je možné a účelne predchádzať jeho vzniku alebo nie je možný

a účelný postup podľa odsekov 7 až 9.

(11) Ciele a záväzné limity odpadového hospodárstva sú ustanovené v prílohe č. 3.

[účinnosť od 1. júla 2020]

(12) *Príklady hospodárskych nástrojov a ďalších opatrení na poskytovanie stimulov na uplatňovanie hierarchie odpadového hospodárstva sú uvedené v prílohe č. 4a.]*

Komentár k § 6

Uvedené ustanovenie sa zaoberá vymením pojmov, ktoré sa týkajú **hierarchie (spôsobu usporiadania) odpadového hospodárstva**, **cieľov a záväzných limitov odpadového hospodárstva**.

K odseku 1

V nadväznosti na článok 4 rámcovej smernice sa preberá definícia pojmu a celkovej **hierarchie (usporiadania) odpadového hospodárstva**. Celková hierarchia odpadového hospodárstva je usporiadaná podľa priorít. Základom je predchádzanie vzniku odpadu. Ďalšou dôležitou prioritou je príprava na opätovné použitie, recyklácia, iné zhodnocovanie, napríklad energetické zhodnocovanie a v poslednom rade zneškodňovanie. Hierarchia je záväzná a má sa uplatňovať s cieľom predchádzania alebo znižovania nepriaznivých vplyvov nakladania s odpadom a znižovania vplyvov využívania primárnych zdrojov.

K odseku 2

V tomto odseku je uvedené, **kedy je možné sa odkloniť od hierarchie odpadového hospodárstva**. Od uvedenej hierarchie je možné sa odkloniť za podmienok, ktoré sú uvedené v tomto odseku. To znamená, že od hierarchie odpadového hospodárstva je možné sa odkloniť iba pre určité prúdy odpadov. Platí to v tom prípade, ak je tento odklon odôvodnený úvahami o životnom cykle výrobku vo vzťahu k celkovým vplyvom vzniku a nakladania s takým odpadom. Odklon platí aj v tom prípade, ak to ustanoví zákon o odpadoch. Napríklad obec môže uprednostniť energetické zhodnotenie biologicky rozložiteľného kuchynského odpadu pred jeho materiálovým zhodnotením.

K odseku 3

V odsekoch 3 až 10 je podrobnejšie rozpracovaná hierarchia odpadového hospodárstva. Odsek 3 tohto ustanovenia sa zaoberá **predchádzaním vzniku odpadu** a jeho znenie bolo prebraté zo smernice o odpadoch z článku 3

dvanásteho bodu. *Predchádzaním vzniku odpadov sú určité opatrenia, ktoré majú znížiť alebo zabrániť vzniku odpadov.*

Tieto opatrenia je potrebné prijať včas, a to ešte predtým, ako sa látka, materiál alebo výrobok stanú odpadom. Uvedené opatrenia by mali znižovať množstvo odpadu aj prostredníctvom opätovného použitia výrobkov alebo predĺženia životnosti výrobkov, taktiež by mali znižovať nepriaznivé vplyvy už vzniknutého odpadu na životné prostredie a tým následne aj na zdravie ľudí, alebo znižovať obsah škodlivých látok v materiáloch a vo výrobkoch.

Upozornenie!

Novelou zákona č. 460/2019 Z. z. sa s účinnosťou od 1. júla 2020 zmenilo znenie písmena c). Predchádzanie vzniku odpadu sú opatrenia, ktoré sa prijímajú predtým, ako sa látka, materiál alebo výrobok stanú odpadom, a ktoré znižujú obsah nebezpečných látok v materiáloch a vo výrobkoch.

Úprava predmetného ustanovenia súvisí so zabezpečením úplnej transpozície rámcovej smernice, pričom dochádza k zjednoteniu terminológie.

K odseku 4

Odsek 4 sa zaoberá **predchádzaním vzniku odpadu z obalov**. Uvedené znenie odseku bolo prebraté zo smernice o obaloch a odpadoch z obalov. Pod týmto pojmom si môžeme predstaviť najmä znižovanie množstva materiálov a látok obsiahnutých v obaloch a odpadoch z obalov a ich škodlivosti pre životné prostredie, množstva obalov a odpadov z obalov a ich škodlivosti pre životné prostredie v etape výrobného procesu, predaja, distribúcie, využitia a ich eliminácia a **spotreby ľahkých plastových tašiek**. Prevencia v tejto oblasti sa uplatňuje osobitne pri vývoji výrobkov a technológií priaznivejších pre životné prostredie.

Upozornenie!

Po novele zákona č. 90/2017 Z. z. došlo v odseku 4 od 1. 5. 2017 k doplneniu nového písmena c).

Ľahké plastové tašky sa stávajú odpadom pomerne rýchlo, preto bolo potrebné zabrániť vplyvu takéhoto odpadu na životné prostredie. Znížením ich spotreby dochádza

dza aj k nižšej tvorbe odpadu z obalov, čo je v plnom súlade s hierarchiou odpadového hospodárstva, kde na prvom mieste je predchádzanie vzniku odpadu.

K odseku 5

Na účely hierarchie odpadového hospodárstva sú v odseku 5 uvedené **povinnosti právnickej a fyzickej osoby**. Osoba, či už je to právnická alebo fyzická, ktorá vyrába výrobky, musí pri ich výrobe dbať na viaceré skutočnosti, ktoré by mali ovplyvniť zníženie vzniku odpadov alebo odpadu z obalov. Právnická osoba a fyzická osoba musí prihliadať podľa nového znenia zákona o odpadoch pri výrobe výrobkov na potrebu uprednostniť také technológie a postupy výroby, ktoré by šetrili prírodné zdroje a zároveň prihliadať na čo najväčšie obmedzenie vzniku nevyužiteľného odpadu či už z výroby týchto výrobkov alebo použitia uvedených výrobkov. Najväčší ohľad je potrebné brať pri vzniku nebezpečného odpadu. Právnická osoba a fyzická osoba musí prihliadať aj na potrebu informovanosti. To znamená v čo najväčšej miere informovať verejnosť o všetkých spôsoboch zhodnotenia alebo zneškodnenia odpadu z týchto výrobkov alebo jeho častí. Informovanosť je dôležitá obzvlášť pri zhodnotení alebo zneškodnení obalu výrobku. Aj právnická alebo fyzická osoba musí dbať na všetky skutočnosti pri výrobe týchto obalov, návodov na použitie alebo inej dokumentácie k výrobku.

K odseku 6

Odsek 6 tohto ustanovenia zákona vymedzuje, aké **povinnosti má na účely hierarchie odpadového hospodárstva pôvodca odpadu**. Podľa tohto odseku má pôvodca odpadu viacero povinností, medzi ktoré patrí najmä predchádzanie vzniku odpadu z činností, ktorú vykonáva, ale zároveň má aj povinnosť v čo najväčšej miere odpadu zo svojej činnosti predchádzať a znižovať nebezpečenstvo z nebezpečných odpadov. V prípade, ak nie je možné zabrániť vzniku odpadu, má pôvodca odpadu povinnosť zhodnotiť ho alebo ho zneškodniť zákonom stanoveným postupom a spôsobom, ktorý nemôže ohroziť zdravie a život ľudí, životné prostredie. Celý postup musí byť vykonaný **v súlade so všetkými záväznými právnymi predpismi**.

K odseku 7

Na predchádzajúce znenie odseku 6 nadväzuje aj odsek 7, z ktorého vyplýva, že všetky ma-

teriály a výrobky, ktoré sa používajú pri výrobe, sa musia účelne využívať opätovným využitím, a to v tých prípadoch, ak sa nedá zabrániť žiadnym spôsobom vzniku odpadu z tejto výroby.

K odseku 8, 9 a 10

V prípade, ak sa však nedá použiť alebo nie je možný postup podľa predchádzajúceho znenia a zároveň nie je možné predchádzať vzniku odpadu pri výrobe materiálov alebo výrobkov, tak sa pripúšťa spracovať odpad recykláciou, pri ktorej vznikajú ďalšie suroviny. A následne ak nie je možné postupovať ani spôsobom recyklácie a ani postupom podľa odseku 7 a zároveň sa nedá žiadnymi prostriedkami zabrániť vzniku odpadu, tak v tom prípade nastáva situácia, že je možné použiť **odpad ako zdroj energie**. A ak nie je možné použiť ani tento postup, tak treba dbať pri zneškodňovaní odpadu na to, aby nedošlo k poškodeniu zdravia, života ľudí a životného prostredia.

K odseku 11

Odkaz na prílohu č. 3, v ktorej sú upravené **ciele a limity odpadového hospodárstva**, je obsahom odseku 11 tohto ustanovenia zákona o odpadoch. Ciele a záväzné limity odpadového hospodárstva sú ustanovené v prílohe č. 3 k novému zákonu o odpadoch, ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2016.

Podľa tejto prílohy, je cieľ zberu elektroodpadu rozsah zberu, ktorý musí Slovenská republika v súlade s princípom rozšírenej zodpovednosti výrobcov elektrozariadení v danom kalendárnom roku dosiahnuť, stanovený v minimálnom hmotnostnom rozsahu elektroodpadu, ktorý je uvedený v tejto prílohe, okrem toho sú v prílohe uvedené aj minimálne ciele zhodnotenia a recyklácie elektroodpadu, ciele zberu a recyklácie použitých batérií a akumulátorov, cieľ odpadového hospodárstva v oblasti nakladania s odpadmi z obalov, záväzné limity a termíny pre rozsah opätovného použitia častí starých vozidiel a zhodnocovania odpadov zo spracovania starých vozidiel a recyklácie starých vozidiel.

K odseku 12

Upozornenie!

Novelou zákona č. 460/2019 Z. z. sa ustanovenie doplnilo odsekom 12 s účinnosťou od 1. júla 2020. Príklady hospodárskych nástrojov a ďalších opatrení na poskytovanie stimulov na uplatňovanie hierarchie odpa-

dového hospodárstva sú uvedené v prílohe č. 4a. S cieľom prispieť k dosahovaniu cieľov uvedených v prílohe č. 3 sa v prílohe č. 4a uvádzajú príklady hospodárskych nástrojov a ďalších opatrení. Bolo potrebné zaviesť primerané stimuly na uplatňovanie hierarchie odpadového hospodárstva vrátane hospodárskych nástrojov a iných opatrení. Takéto opatrenia by mali byť zamerané na minimalizáciu environmentálnych vplyvov odpadov z hľadiska životného cyklu. Uvedené opatrenia sú s súlade s novou prílohou 4a rámcovej smernice.

Komentár k druhej časti

Druhá časť zákona o odpadoch pozostáva z ustanovení § 7 až § 11 a zaoberá sa programovými dokumentmi, týkajúcimi sa odpadového hospodárstva. Medzi uvedené programové dokumenty patrí program predchádzania vzniku odpadu, program Slovenskej republiky a program kraja, program obce a program držiteľa polychlórovaných bifenyllov.

DRUHÁ ČASŤ

PROGRAMOVÉ DOKUMENTY ODPADOVÉHO HOSPODÁRSTVA

§ 7

Program predchádzania vzniku odpadu

(1) Program predchádzania vzniku odpadu je programový dokument, ktorý vypracúva Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) v spolupráci s dotknutými ústrednými orgánmi štátnej správy. Program predchádzania vzniku odpadu po posúdení jeho vplyvov na životné prostredie⁽⁹⁾ schvaľuje vláda Slovenskej republiky (ďalej len „vláda“) a po jeho schválení ho ministerstvo uverejňuje vo Vestníku Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej len „vestník“) a na svojom webovom sídle.

(2) Program predchádzania vzniku odpadu vypracúva ministerstvo spravidla na obdobie desiatich rokov.

(3) Program predchádzania vzniku odpadu obsahuje ciele predchádzania vzniku odpadu vrátane odpadu z obalov, existujúce opatrenia na dosiahnutie týchto cieľov a v prípade potreby návrhy nových opatrení na dosiahnutie týchto cieľov.

Ciele a opatrenia v tomto programe sú zamerané na vylúčenie priamej väzby medzi hospodárskym rastom a negatívnymi environmentálnymi vplyvmi spojenými so vznikom odpadu. Súčasťou programu predchádzania vzniku odpadu je aj vyhodnotenie efektívnosti opatrení uvedených v prílohe č. 4 alebo iných existujúcich opatrení.

(4) Program predchádzania vzniku odpadu obsahuje špecifické kvalitatívne alebo kvantitatívne referenčné hodnoty pre opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu, ktoré sú ustanovené za účelom monitorovania a posudzovania pokroku, ako aj kvalitatívne alebo kvantitatívne ciele a ukazovatele.

[účinnosť od 1. júla 2020]

(3) Program predchádzania vzniku odpadu obsahuje kvalitatívne alebo kvantitatívne ukazovatele a ciele predchádzania vzniku odpadu, ktoré sa vzťahujú predovšetkým na množstvo vzniknutého odpadu a opatrenia na dosiahnutie týchto cieľov. Opisuje opatrenia, a ak je to potrebné návrhy nových opatrení na dosiahnutie týchto cieľov. Ciele a opatrenia v tomto programe sú zamerané na vylúčenie priamej väzby medzi hospodárskym rastom a negatívnymi environmentálnymi vplyvmi spojenými so vznikom odpadu.

(4) Program predchádzania vzniku odpadu obsahuje vyhodnotenie užitočnosti príkladov opatrení uvedených v prílohe č. 4 alebo iných príslušných opatrení. Súčasťou programu predchádzania vzniku odpadu je aj opis prínosu uplatnených nástrojov a uplatnených opatrení na predchádzanie vzniku odpadu uvedených v prílohe č. 4a.]

(5) Ministerstvo najneskôr do šiestich rokov od nadobudnutia platnosti programu predchádzania vzniku odpadu predloží vláde vyhodnotenie priebežného plnenia cieľov programu predchádzania vzniku odpadu na základe vyhodnotenia kvalitatívnych alebo kvantitatívnych cieľov a ukazovateľov.

(6) Ministerstvo v prípade potreby zabezpečí aktualizáciu programu predchádzania vzniku odpadu.

Komentár k § 7

Uvedené ustanovenie zákona sa zaoberá programom predchádzania vzniku odpadu, dĺžky obdobia, na ktoré sa takýto program vypracúva a zároveň sa zaoberá tým, kto tento program pripravuje, vypracúva a schvaľuje a čo program obsahuje.